

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 29 КВІТНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 17

VOL. CXII

FRIDAY, APRIL 29, 2005

No. 17

26 квітня минуло 19 років від дня Чорнобильської катастрофи

Такої катастрофи світ ще не знав

ВАШІНГТОН. – 26 квітня 2005 року виповнилося 19 років від аварії на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС), яка увійшла до історії нашої цивілізації сумною й трагічною датою, пов'язаною з розвитком науково-технічного прогресу в ХХ сторіччі. Такої техногенної й екологічної катастрофи людство ще не знало. Епіцентром ядерної аварії стала багатостраждальна українська земля.

Останні дванадцять років Україна самостійно фінансує витрати на подолання наслідків аварії, для чого виділяється щорічно від 5 до 7 відсотків загальних витрат державного бюджету. За період 1991-2004 років витрати України на ліквідацію наслідків аварії склали більше 6.5 млрд. доларів США. Сьогодні радіаційна ситуація в Україні стабілізувалася й надійно контролюється державними органами. Всі дії уряду зосереджені на трьох основних напрямках: соціально-медицині, медичному й протирадіаційному.

Під захист держави узяті безпосередні учасники ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, найбільш уразливі верстви населення – діти й інваліди, жителі населених пунктів, розташованих на території з підвищеними рівнями радіоактивного забруднення. В Україні потерпілими від наслідків аварії на ЧАЕС визнано понад 2.9 млн. осіб.

ЧАЕС була зупинена в грудні 2000 року. Сьогодні Україна разом з іншими країнами й міжнародними організаціями здійснює заходи щодо створення об'єкту „Укриття”, покликаною забезпечити безпеку виведеної з експлуатації ЧАЕС для населення й навколишнього середовища. Головними напрямками є стабілізація будівельних конструкцій існуючого

„Людство живе на позичений час”

Заголовком цієї публікації послужило одне з речень оприлюдненого наприкінці березня звіту великої групи спеціалістів зі Світового банку, які здійснили чотирирічне, фінансоване урядами багатьох країн, комплексне дослідження „Оцінка системи тисячоліття”. Автори цього документу, вчені світового рівня, застерігають людство від діяльності, яка заподіяла великої, а в багатьох випадках – непоправної шкоди екологічній рівновазі нашої Землі, і стверджують, що сьогоднішнє людство вже живе на позичений час. Тяжко з цим погодитися, мусимо мати якусь надію, тому цей висновок ми вирішили використати лише як трижовне запитання, яке, на жаль, майже безпосередньо стосується й українського лиха, спричиненого Чорнобилем, а також подібних проблем у багатьох інших країнах.

В 1995 році на Маршалових островах, де після війни випробовували атомну зброю, активістка місцевого екологічного руху Роко Лангінбелік утворила громадську організацію „ERUB” (аббревіатура, складена з перших літер назв чотирьох островів архіпелагу). Першою її акцією було свідчення перед Міжнародним судом про численні факти народжень на цих островах дітей зі значними порушеннями кісткової системи в їхніх організмах. Ці діти невдовзі вмирали. Жінки народжували по троє-четверо дітей, але висліди були ті самі. Також дуже збільшилася кількість захворювань раком щитовидної залози. Відтак „ERUB” об'єднала свої зусилля з захисниками довкілля в Пуерто-Ріко і на Гаваях, де також проводилися атомні випробування, і з тими людьми в Японії, котрі пережили трагедію Гірошіми і Нагасакі. В лютому „ERUB” провела конференцію, на яку вперше запросила представницю з України – голову Комісії здоров'я Національної ради жінок України, доктора медичних наук Людмилу Порохняк-Гановську. Під час недавнього перебування в США д-р Л. Порохняк в супроводі президента Фонду допомоги дітям Чорнобиля д-ра Зенона Матківського, відвідала редакцію „Свободи”. Нижче вміщуємо її відповіді на наші запитання.

– Маршалові острови десь на іншому кінці землі, що спільного між ними і Україною побачили організатори конференції?

– Плянєтка наша маленька і така беззахисна! Беззахисна, хоч це парадоксально звучить, перед людством, котре протягом ХХ сторіччя не розуміло, що чинило. Виступи на цій конференції вразили мене саме подібністю ситуацій. Як в Японії, так і на Маршалових островах, так і в Україні населення не мало правдивої інформації

щодо наслідків радіоактивного випромінювання. Згадаймо першотравневі колони дорослих і дітей в Києві, через пару днів після вибуху четвертого реактора... А на островах після атомних випробувань коралові рифи перетворювалися в білий пух, у якому бавилися діти. І лише коли смерть замахала косою все швидше, пух почали закопувати. Маршали пережили сорок три вибухи, вісім островів взагалі пішли

(Продовження на стор. 16)

Овації для Лідії Крушельницької

Ольга Кузьмович

НЬЮ-ЙОРК. – Неділя, 17 квітня 2005 року, – це був великий день для нашої широковідомого та всіма шанованого керівника Студії мистецького слова та актриси Лідії Крушельницької. Її вдячні учні влаштували 90-ліття її життя, присвяченого театральному мистецтву, а одночасно 40-ліття її мистецької „дитини” – Студії мистецького слова.

Довге та ретельне підготування цього виїняткового свята принесло відповідний успіх та збило багаточисленну українську громаду з молодшого та старшого покоління звелічників Л. Крушельницької – учнів, приятелів та представників громадського життя метрополії. Однак, найчисленніші серед понад 300 гостей в готелі „Пієр” були вдячні учні пані Лідії, що в один чи другий час вивчали під її проводом майстерність мистецького вислову та публічного його передавання.

Для нашої шановної Лідії Крушельницької це був справді виїнятковий день – вона не тільки святкувала в колі своїх звелічників і приятелів своє 90-річчя та 40-річчя Студії мистецького слова, що була немов її дитиною – але також у цей день доля дозволила їй стати прабабунею. Отож до святкування було багато нагод, і це вдячні учні пані Лідії вдало та успішно відзначили.

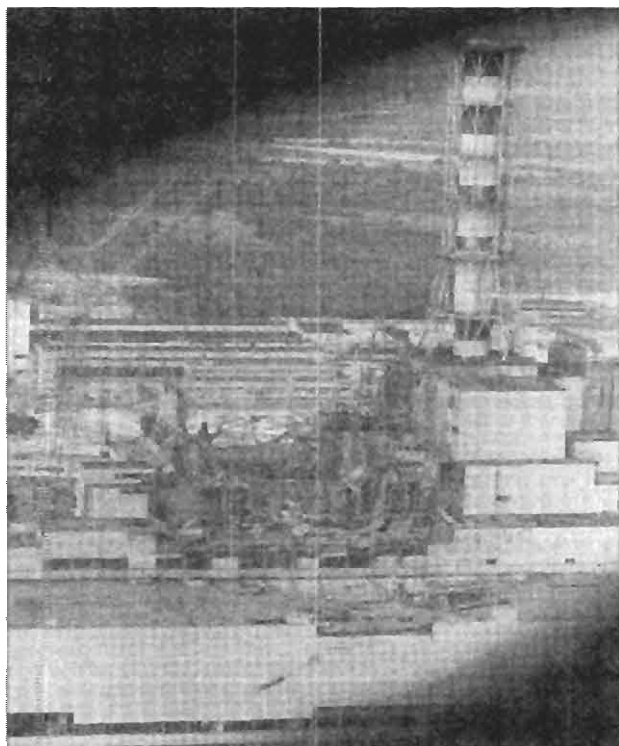
Численно зібраних присутніх, зокрема членів родини, привітала Марта Кічоровська-Кебало, яка разом з Софійкою Зелик були душею цього особливого свята. Молитву відмовив о. Вернард Панчук, парох УКЦ св. Юра, в заступстві перешкодженого іншими обов'язками Владики Василя Лостена.

Програмою провадила Марта Зелик, довголітній член Студії мистецького слова, для якої усі події та усі особистості цього виїняткового свята добре відомі. Вона теж привітала усіх почесних гостей з духовенства та представників України та поклікала до ключового слова Президента СКУ, а одночасно довголітнього члена Студії мистецького слова – Аскольда Лозинського. У зворушливому слові А. Лозинський підкреслив великі заслуги Л. Крушельницької, стверджуючи, що вона була „ковалем наших національних душ”, складаючи її щирі подяку, зе забув згадати її постійних помічників, в тому числі присутнього на святі музиколога проф. Ігоря Соневицького. Важко було знайти краще та більше слово, як „дякую”, щоб паки і паки пригадувати довголітню успішну працю Л. Крушельницької зі завжди новими молодими учнями мистецького слова.

Після цього ключового слова присутні мали нагоду бачити у прозірках немов істо-

(Закінчення на стор. 18)

(Закінчення на стор. 17)

Четвертий енергоблок Чорнобильської АЕС, зруйнований катастрофою 26 квітня 1986 р.
Фото з архіву УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Зустріч керівників ГУУАМ

КИШИНІВ, Молдова. – У столиці Молдови Кишиневі 22 квітня відбулася зустріч міждержавного об'єднання ГУУАМ (Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан, Молдова) – за участі керівників Грузії, України, Азербайджану та Молдови. На зустрічі було представлено ініціативи щодо остаточного оформлення ГУУАМ як регіональної міжнародної організації. Виступаючи у Кишиневі, Президент України В. Ющенко закликав перетворити ГУУАМ на структуру, тісно пов'язану з Євросоюзом. „Ми більше не вважаємо себе уламками розваленого Радянського Союзу, – сказав він. Ми – суверенні держави, які прагнуть здобути належне місце в об'єднаній Європі, в регіоні утверджуються загальноприйняті в Європі цінності верховенства права, демократії й прав людини. Тепер наші країни є свідками масштабних геополітичних змін на пострадянському просторі. І в цьому зв'язку нам треба чітко визначити місце і роль ГУАМ в новій архітектурі міжнародних взаємин. На мій погляд наша мета – створення зони стабільності безпеки і й добробуту, якнайтісніше пов'язаної з Європейським союзом, і яка б розвивалася за європейськими правилами і стандартами“. Він сказав, що за останні кілька років у регіоні відбулися істотні зміни, які характеризувалися завершенням чергової хвилі розширення ЄС і НАТО, які, за його словами, „стають безпосередньою частиною нашого регіону“. Тому країнам ГУУАМ необхідно чітко визначити місце і роль цієї організації в

нових умовах міжнародних взаємин. За словами В. Ющенко, для здійснення спільної мети – створення зони стабільності, безпеки і процвітання, „вже сьогодні необхідно переходити на якісно нову структуру, приступивши до створення на базі ГУУАМ міжнародної регіональної організації зі своїм бюро, секретаріатом, пляном дій“. В основу філософії нової структури можуть лягти три основоположні принципи: демократія, економічна стабільність розвитку, безпека. Учасники зустрічі ГУУАМ підписали 22 квітня Кишинівську декларацію глав держав-членів ГУУАМ „В ім'я демократії, розвитку й стабільності“. У ній відображені результати дискусій на засіданні цієї міжнародної регіональної організації.

Росія відмовила у відповіді щодо громадянства І. Бакає

КИЇВ. – 26 квітня Росія відповіла відмовою на запит Міністерства внутрішніх справ України щодо громадянства экс-керівника Державного управління справами Президента Леоніда Кучми Ігоря Бакає. До того народний депутат з фракції СДПУ(о) Нестор Шуфрич заявляв, що І.Бакає, котрого МВС викликало на допитування, має громадянство Росії. Одночасно Віктор Черномірдин, посол Росії в Україні, сказав: „Де він, І. Бакає зараз перебуває, я не можу сказати. Але я точно знаю, що у Бакає – російське громадянство, і перед тим, як його одержати, він відмовився від українського“. „Чекаємо, що скаже Росія на другий запит, – чи І. Бакає знаходиться в Росії, бо на запит про його

громадянство відповіли відмовою. Вони посилаються на конвенцію СНД про видання злочинців, хоча ми не просили їх його видавати, а лише встановити громадянство, чи є І. Бакає громадянином Росії“, – зазначив заступник міністра внутрішніх справ Г. Москаль. Він також зауважив, що в міністерстві „очікували, що буде такий цирк“, бо І. Бакає „не міг робити те, що він робив, не розраховуючи на те, що йому створять захист“. Заступник міністра також повідомив, що триває перевірка фонду Леоніда Кучми „Україна“, зокрема отримання 44 мільйонів з офшорних зон. І.Бакає фігурує в низці кримінальних справ про незаконну приватизацію майна Держуправління. Головне контрольно-ревізійне управління виявило в ході своїх перевірок у лютому-квітні, що Державне управління і його центральний апарат незаконно витратили 828.5 млн. гривень. Міністерство внутрішніх справ України запрошувало І.Бакає для пояснень. Однак І.Бакає до МВС не з'явився. Встановлено, що він проживає і працює в Російській Федерації. Виклики ігнорує. У разі підтвердження факту наявності у І.Бакає російського громадянства, „у Міністерства внутрішніх справ України виникнуть запитання до колишнього Президента України Леоніда Кучми і колишнього глави його Адміністрації Віктора Медведчука – на якій підставі І.Бакає працював на державній службі, що категорично заборонено чинним законодавством України“, – зазначили у Відділі зв'язків з громадськістю МВС України.

Скандал у ФРН щодо віз громадянам Східної Європи

КИЇВ. – Скандал у Німеччині навколо спрощеного візового режиму громадянам держав Східної Європи – це реакція на політичні проєкти в самій Німеччині, зазначив 26 квітня перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко. Абсолютно немає причин для звинувачення громадян України. „Для нас були дивними заяви деяких парламентаріїв ФРН, що українці, які приїхали до Німеччини – це бандити або повії“, – сказав А. Бутейко. Скандал навколо візового режиму громадянам держав Східної Європи триває. Міністер закордонних справ ФРН Йошка Фішер заявив, що нічого не приховав від парламентської комісії, яка розслідує обставини надання віз громадянам держав Східної Європи. „Мені нічого приховувати“, – заявив він 26 квітня після того, як 25 квітня потрапив на засіданні комісії під „перехресний допит“, який тривав у загальній складності 12.5 години. Й. Фішер висловив надію, що телеглядачі змогли зрозуміти відмінності між суттю справи і роздуванням проблеми опозиційним Християнсько-демократичним союзом, який використовує „візовий скандал“ у внутрішньополітичних цілях. Колишній держсекретар в МЗС ФРН Лудгер Фольмер у березні 2000 року дав вказівку німецьким консульським установам у Східній Європі „в сумнівних випадках“ приймати рішення про видання віз на користь претендента на її отримання. У результаті, як стверджує опозиція, Німеччину заповнили вихідці з східноєвропейських

країн, часто з кримінальним минулим. Передусім, у зв'язку з цим докори лунають на адресу посольства ФРН в Україні.

Масове викрадення унікальних документів

ЛЬВІВ. – Львівські науковці та діячі культури звернулись з відкритим листом до віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань Миколи Томенка, міністра внутрішніх справ Юрія Луценка і голови СБУ Олександра Турчинова з приводу масового викрадення унікальних документів та архівних справ з Центрального історичного архіву України у Львові. Зокрема упродовж останніх років зникли матеріали до історії визвольних змагань в Україні 1917-1921 років, грамоти польських королів 16-18 століть. Викрадення архівів, було виявлене торік у липні, коли тодішній прем'єр Віктор Янукович подарував листи Михайла Грушевського музею історії України. Як виявилось, вони зникли з львівського архіву, а тодішній віцепрем'єр Дмитро Табачник придбав їх у США у когось з колекціонерів. Під час перевірки документів в архіві з'ясувалось, що частина їх вкрадена, а це близько 300 справ. Тепер слідство проводить Генпрокуратура, СБУ та правоохоронні органи. За фактом крадіжки порушена кримінальна справа. Львівські науковці у листі вимагають оголосити міжнародний розшук унікальних архівних документів.

У Військову доктрину знов включено вступ в НАТО та ЄС

КИЇВ. – У Військову доктрину України знову включені згадки про підготування країни до повноправного членства в НАТО і Європейському союзі. Це визначено указом Президента України Віктора Ющенка від 21 квітня, яким вводиться в дію рішення Ради національної безпеки і оборони від 20 квітня про внесення змін у Військову доктрину повідомляється на офіційному сайті Верховної Ради, в розділі „Законодавство“. Президент ухвалив таке рішення, виходячи з проголошеної Україною стратегічної мети отримання членства в Організації Північноатлантичного договору (НАТО) і Європейському союзі, говориться в документі. Нагадаємо, що в липні 2003 року з Військової доктрини України була виключена теза про підготування до повноправного членства в НАТО і ЄС. Відповідний указ 15 липня підписав тодішній президент Леонід Кучма.

Звання Героя України присвоєно Л. Лук'яненко

КИЇВ. – Звання Героя України присвоєно народному депутатові Левкові Лук'яненко. В указі, підписаному Президентом України Віктором Ющенком, зазначено, що найвищою державною нагородою Левко Лук'яненко удостоєний „за незламну волю, громадянську мужність і самовідданість у відстоюванні ідеалів свободи і демократії, визначний особистий внесок у становлення і розвитку незалежної Української держави“.

За повідомленнями інформаційних агентств

Україна вшановує пам'ять жертв Чорнобиля

КИЇВ. – 26 квітня виповнилася 19-та річниця вибуху на Чорнобильській АЕС, що спричинило одну з найтрагічніших катастроф в історії людства. Загалом, за оцінками знавців, впливу чорнобильської радіації зазнали сім мільйонів людей, з них – три мільйони українців. Тепер по цілій Україні вшановують пам'ять жертв катастрофи. У церквах відбуваються поминальні Молебні. Того ж дня Президент України Віктор Ющенко поклав квіти до пам'ятника ліквідаторам аварії на ЧАЕС у

Києві. У покладанні також взяли участь голова Верховної Ради Володимир Литвин, прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, члени уряду, голова Київської обласної державної адміністрації Євген Жовтяк, посади Києва Олександр Омельченко. Під час церемонії прозвучали шість пострелів з гармат, пройшла сотня почесної варті та колона пожежних машин з сиреною на знак пам'яті. Також В. Ющенко помолився у церкві Свято-Михайлівського собору в пам'ять про загиблих.

КИЇВ. – 26 квітня відслужено Панахиду біля стели Національного меморіального комплексу жертвам Чорнобиля з іменами загиблих і померлих. На фото: вдови і матері учасників ліквідації катастрофи на ЧАЕС під час Панахиди. Фото УНІАН

3 Великодніми, весняними, святами!

Йосип Собко

Великдень

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Шутками прикрасилась верба,
І квіти з землі вже визирають.
Великдень Божий – нове життя.
З ранку росю люди в церкву йдуть,
Великдень Божий стрічають.
Матері дітей своїх ведуть –
Молитись Богу...
А дзвони грають, не ждуть.
А де ж тії Великодні дзвони,
Що не дзвонили Богу?
А де ж тії добрі люди,
Що пережили злидні, тривогу?
Не дзвонили – молились
Волю викликали,
Та не знали, коли прийде?
Господа питали.

Нью-Гейвен, Кон.

„Ради нас і нашого ради спасіння...“

Великоднє послання Владикам, всесвятішим отцям, преподобним монахам і монахиням, дорогим мирянам Української Греко-Католицької Церкви

Дорогі в Христі!

Сердечно вітаю Вас усіх зі святим празником Христового Воскресіння. Цьогорічний Великдень є особливим. Він припадає на той час, коли природа вже в повному весняному розквіті. Після нестабільної зими та провесни повними легеньми вдихаємо свіже цілюще повітря. Око насичується розвиненою веселкою барв. Якесь особливе задоволення й насолода народжуються в нас, якесь незвичне відчуття, що ми досягнули стан стабільного розвою й готові прийняти повне плодів літо.

Подібно до того, як природа змагалася, щоб подолати зимову пору, так ми сподіваємося на оновлення суспільства. Це перший Великдень у виправданій надії на оздоровлення суспільного ладу в Україні, якого ми всі так прагнемо та задля досягнення якого нам потрібно змагатися.

Цьогорічний Великдень має ще одну особливу обставину. Святої пам'яті Папа Іван Павло II проголосив 2005 рік Роком Пресвятої Євхаристії. Ісус Христос тайно присутній між нами в Пресвятій Євхаристії під видами хліба й вина, але в насправді – це є Його Тіло та Кров, це Він, воплощений єдинородний Божий Син. Те, що покійний Святіший Отець хотів, щоб світ пригадав собі дуже чітко, – правда нашої віри, що Бог є завжди з нами. Спосіб Його перебування переходить усі можливості нашої уяви. Та не на цьому ми хочемо тепер наголосити, лиш саме на тій безперечній правді, що Бог є з нами завжди. Це надає цьогорічному Великодньому празникові ще більшої, виняткової урочистості.

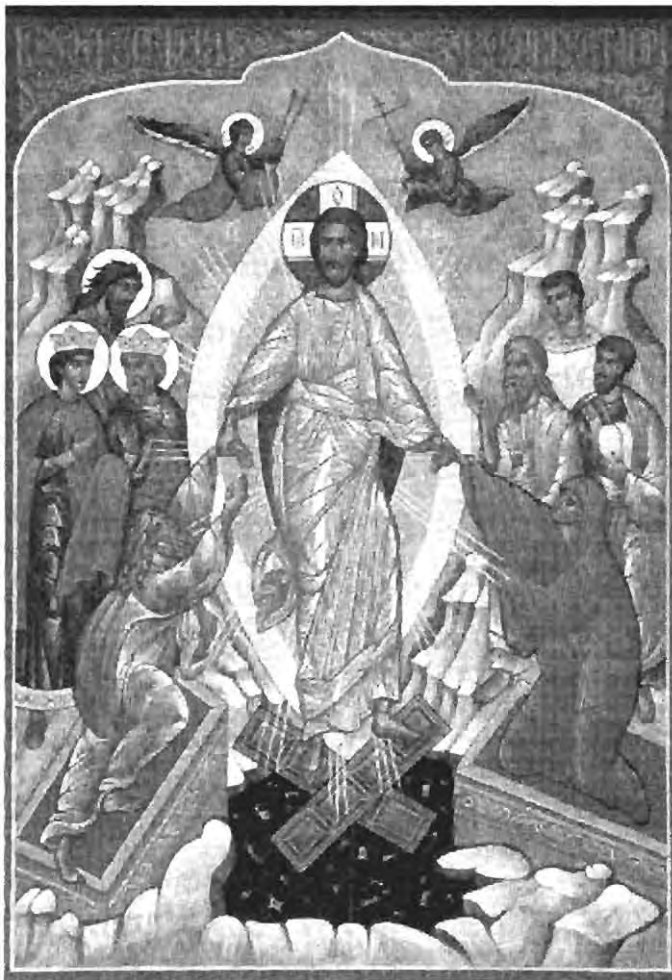
Ці зовнішні обставини додають цьогорічному Великоднєві незвичайного забарвлення, яке спонукає нас глибше вдуматися в зміст великого празника, бачити в ньому не лише нагадування про минулі події, а пережити його як щось щорічно повторюване, проте, з іншого боку, неповторне у відношенні до сучасних потреб.

Усі Господні празники церковного року підтверджують правду, яку визнаємо щоразу, коли виголошуємо „Символ віри”: що „ради нас і нашого ради спасіння” Ісус Христос родився, жив між людьми, вчив, творив чуда, страждав, умер на хресті. Син Божий воплотився і добровільно прийняв терпіння з великої любові до людей.

У подіях, пов'язаних з Великоднем, ми бачимо особливу Божу всемогутність. Від створення світу до народження Ісуса Христа Господь Бог у різні моменти показував свою силу над природою та людьми. За час свого земного життя Ісус Христос – воплощений Божий Син – не раз творив чуда, які засвідчували Його Божественну владу. Але між усіма тими чудами немає такого, яке б дорівнювало Христовому Воскресінню – події, яку урочисто пригадуємо та святкуємо саме сьогодні.

У страстному тижні, який передувє Великоднєві, перед нашими очима проходила ціла низка прикрих подій: зрада Юди, втеча апостолів, відречення Петра, несправедливе засудження з боку Пилата, бичування Ісуса, Його хресна дорога, розп'яття і смерть, – які, на перший погляд здавалося б, свідчать про цілковиту поразку місії Ісуса Христа і Його благословенної науки. Це все – таке ганебне, таке пригноблююче, що навіть такий світлий момент, як встановлення на Тайній вечері Пресвятої Євхаристії, здавалося б, немов відходить на другий план.

(Закінчення на стор. 24)

Михайло Капелюх, „Сходження до пекла“

Євген-Крименко-Іванків

Новий Великдень

Христос Воскрес! Воскресла Україна!
З промінням сонця сплелася блакить.
І спів, і дзвони, радість Воскресіння
В церквах і душах наших гомонить.

Звіщає Волю, Божий Дар Спасіння
Новий Великдень, що зійшов з небес.
З Христом во-кресла з гробу Україна,
Це – свято свят, надій, вершок чудес.

Похила випрямилась у народі спина,
Воскрес дух Слави в скованих серцях,
В садках вишневих зацвіла країна,
У світ весни новий веде нас шлях.

І буде мир, воскреслих дзвонів гомін,
Не смерті морок, але дух Життя,
І буде Бог і великодній спомин
І Україна – Вільна і Свята.

„Так, це правда!“

Великоднє привітання духовенству і вірним Святої Української Православної Церкви в Україні і по всьому світі перебуваючим.

Нехай мир, уділений Воскреслим Господом Його учням, перебуває з вами завжди і встуді!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Апостол Павло писав: „Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей! ... бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть... А коли оце тлінне в не-тління зодягнеться, тоді відбудеться слово написане: „Поглинута смерть переможе!“... А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав” (1 Кор.15: 19; 22; 54; 57).

Наше посланництво – запевнити, що кожний православний українець ширитиме Добру Новину про те, що перемога досягнена, що час миру встановлений, що час примирення вже близько, що світ не має що втрачати, а може здобути все, якщо прийме новий порядок, встановлений Воскреслим Господом. Наше завдання – казати нашим братам і сестрам, які ще покладаються на сили жадоби, ненависти, війни, фанатизму, сильної конкуренції та експлуатації, що їхні союзники вже переможені, що вирок уже винесений, що Христос є Бог! Наше завдання – розділити з ними Добру Новину: „Так, це правда. Він Воскрес”.

Дехто бажає наукового пояснення на це все. Але наука може аналізувати якусь подію, лише порівнюючи її до інших подій. А Воскресіння Христове не можна порівнювати ні до чого іншого. Що Великоднє Євангеліє сповіщає, не траплялося ніколи перед тим, ані не трапилося після того. Інші люди поверталися з мертвих, навіть Біблія подає приклади цього. Але вони поверталися лише, щоб знову померти. Господь же наш воскрес, щоб ніколи більше не вмирати. Він воскрес до Нового Життя, де смерті немає, і цим відкрив нам дорогу до Царства Божого і до спасіння всіх.

Смерть Господа нашого не була символічною смертю, а справжньою, і не супроводжувалась пахощами, квітами та гарною музикою. І Воскресіння Господа нашого з мертвих не було символічним Воскресінням, а справжнім поверненням Ісуса Назарянина до повноти Його Божественності і Його Людяності. Святі Отці Церкви ніколи не уникали цього унікального факту, і не казали: „Його Дух живе” чи „Його ідеї живуть”, чи просто – „Він живе в тих, що вірують”. Ні, вони знали, що Ісус Христос, наш Господь і Спаситель, живе!

У час, коли ми, православні українці, з цього приводу торжествуємо, ми, ваші Архипастирі, котрим довірена духовна опіка кожного з вас, питаємо себе: „Виголосивши один одному і всьому світові на Великодній літургійній відправі цього Свята з Свят: „ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!”- чи готові ми виконувати наше посланництво? Яку різницю внесе в наше життя виголошення: „Христос Воскрес”,- коли ми збудимось у Світлий понеділок? Яку зміну внесе це ствердження у наші взаємини з членами нашої родини, з нашими співробітниками, з сусідами, з нашими ворогами? Як вплине виголошення „Христос Воскрес” на наше ставлення до таких справ, як справедливість, мир, на наше служіння в місцевих громадських установах та і взагалі в світі?

Ми, що носимо Ім'я Господа і називаємо себе християнами, мусимо стати так, щоб світло, випромінюючи з порожнього Гробу, відбивалось від нас й осяювало і наші громади, і життя всіх, кого ми зустрінемо під

(Закінчення на стор. 24)

АМЕРИКА І СВІТ

Зформовано новий уряд Іраку

БАГДАД, Ірак. – Прем'єр-міністр Іраку Ібрагім аль Джафарі 26 квітня подав до відома, що сформував новий уряд, до складу якого увійшли 36 міністрів та віце-прем'єрів. Вони представляють усі основні громади країни – мусульман-сунітів, шіїтів і курдів. Шіїти отримають 17 міністерств, курди – 8, суніти – 6. Список членів кабінету має бути представлений для погодження президентській раді, після чого його можуть затвердити депутати Національної асамблеї Іраку. Уряд не вдавалося сформувати упродовж трьох місяців після парламентських виборів.

Лукашенко про заяву Райс - 'по-філософськи'

МОСКВА. – Президент Білорусі Александер Лукашенко 22 квітня стримано відреагував на заяву секретаря Державного департаменту США Кондолізи Райс, яка, перебуваючи 21 квітня в столиці Литви Вільнюсі, змалювала Білорусь як останній осередок диктатури в Європі. Перебуваючи у Москві, де він вів переговори з президентом Росії В. Путіним, А. Лукашенко заявив, що розглядає критику К. Райс по-філософськи. „Я щодо неї особисто чи щодо її висловлювань не маю жод-

них почуттів, – сказав А. Лукашенко. – Але як і з усім, якщо подивитися по-філософськи, то тут є позитив і негатив. Позитивно те, що вона принаймні знає, що є така країна Білорусь і, можливо, вона навіть уявляє собі, де та країна розташована. Можливо, вона помітила нашу країну, коли пролітала над нею вчора літаком. Я не думаю, що вона бачила там якихось терористів“.

У Мінську – протести з нагоди річниці Чорнобиля

МІНСЬК, Білорусь. – Антиурядові демонстранти 26 квітня провели протести з нагоди річниці Чорнобильської катастрофи. Опозиція передала петиції з вимогами від тисяч громадян до Адміністрації президента. Серед інших вимог – вимоги зупинити вирощування сільськогосподарської продукції на забруднених територіях, скасувати обмеження на ввезення до Білорусі закордонної гуманітарної допомоги та на вивезення дітей на оздоровлення. До Мінська на демонстрацію, не санкціоновану властями, прибули мешканці постраждалих районів, а також активісти молодіжних організацій з України та Росії. 5 громадян України, які брали участь в акції протесту білоруської опозиції, щодо 19-ої роковини аварії на ЧАЕС, були затримані

ОМОНОм 26 квітня в Мінську. Всього затримано декілька десятків осіб, – 13 громадян Білорусі, 14 громадян Росії і 5 громадян України.

Болгарія й Румунія підписали угоду про вступ до ЕС

ЛЮКСЕМБУРГ. – Румунія і Болгарія будуть найбільш бажаними членами ЕС. Керівники Болгарії та Румунії 25 квітня підписали угоди про вступ в ЕС. Церемонія підписання – останній формальний крок напередодні вступу тих країн до ЕС у січні 2007 року. Однак, в угоді спеціальним пунктом обумовлено відкладення вступу на рік, якщо Румунія і Болгарія не виконає вимог і стандартів ЕС. Євросоюз особливо наполягає на зміцненні незалежності судочинства, наполегливіших кроках для подолання корупції та зміцненні контролю на кордонах. Для Болгарії та Румунії це – історична подія, хоча вони будуть найбільш бажаними в організації, володіючи ледве третьою загальноєвропейською рівня заможності. Їхній вступ ще може бути затриманий, якщо вони не спроможуться викоринити корупцію і реформувати систему судочинства. Єврокомісар з питань розширення Олі Рен сказав, що на рахунок кожен день, і застеріг, що в Євросоюзі настає втома від розширення, а це може зірвати іншу велику європейську справу – схвалення євроконституції – та посіяти безлад в організації.

Іракські повстанці не втратили здатності до нападів

БАГДАД, Ірак. – Найчільніший військовий в американських збройних силах генерал Ричард Маєрс заявив 26 квітня, що іракські повстанці не втратили здатності до нападів. Вони щоденно чинять від 50 до 60 нападів – стільки ж, скільки було і рік тому. Втім, додав він, наразі це зарано казати про те, чи є теперішній сплеск насильства цілеспрямованою кампанією. Що ж до загальних тенденцій у розвитку ситуації в Іраку, то генерал Р. Маєрс переконаний, що успіх на боці американців: „Чи вважаю я, що ми перемагаємо? Напевно, що ми перемагаємо. На мою думку, перемога перебуває на нашому боці вже впродовж певного часу. І якщо зважити на кількість нападів, які ми реєструємо, то половина з них є безрезультативними. А отже, коли ми говоримо про 60 нападів на день, 30 з них не мають жодних наслідків в сенсі руйнування будівель чи ж поранень людей“.

В Японії з колії зійшов потяг

ТОКІО. – Рятувальники і вояки в Японії витягали уцілілих з-під уламків швидкісного приміського потягу і житлового будинку, на який той потяг наїхав 25 квітня, коли зійшов з колії у передмісті Осаки. Понад 70 осіб загинуло і понад 400 зазнали поранень. На час аварії в потязі було 600 пасажирів. Катастрофа сталася невдовзі після ранкової години руху. Свідки кажуть, що потяг рухався надто швидко і почав тремтіти перед тим, як зійти з колії. Потяг зійшов з колії біля Амагасакі поблизу Осаки. Перший вагон розірвало навпіл. Слідчі одразу почали перевіряти чи перевищив потяг швидкість. Він виїхав за межу зупинки на попередній станції і мусив здавати назад, щоб

посадити пасажирів. Але машиніст цього лиховісного потягу був малодосвідченим, зі стажем роботи менше року. Він вцілів, і поліція сподівається почути від нього, що сталося. Це – найгірша залізнична катастрофа в Японії за понад 50 років. Фахівці кажуть, що залізнична мережа в Японії вважається однією з найбезпечніших у світі. Щодня нею перевозять 60 мільйонів пасажирів.

Марш до меморіалу жертв геноциду

ЄРЕВАН, Вірменія. – 24 квітня сотні тисяч людей взяли участь у марші на відзначення 90-ої річниці масового вбивства вірменів у східній Туреччині під час Першої світової війни. Організатори ходи сподівалися, що в акції загалом візьмуть участь півтора мільйони людей, символізуючи число жертв у Вірменії 1915-17 рр. У ході взяли участь багато представників вірменської діаспори з США та Європи. Чужоземні делегації та політики очолювали процесію до меморіалу жертвам вбивств. За ними йшли сотні тисяч людей різного віку – від молоді до старших людей, які пам'ятають вбивства, які вірменський народ називає геноцидом. Жалобні заходи 90-ої річниці в квітні початку геноциду вірмен в Османській імперії відбулися в багатьох містах Вірменії, США, Сирії, України, Росії. Президент США Джордж Буш виступив зі спеціальною заявою, висловивши співчуття. Він, проте, не вживав слова „геноцид“. Франція, Росія та деякі інші країни визнали знищення вірмен у 1915 році геноцидом. Туреччина відмовилася зробити це. Кордони Вірменії з Туреччиною закриті і між двома країнами немає дипломатичних стосунків. Народ Вірменії хоче, аби Туреччина й увесь світ визнали вбивства 1915 року як перший геноцид ХХ століття. Але Туреччина наполягає, що число загиблих значно перебільшене і що вірмени були жертвами Першої світової війни, а не геноциду. У той час, як Анкара готується до початку переговорів про вступ у жовтні до Європейського союзу, уряд в Єревані сподівається, що Європа змусить Туреччину змінити позицію, і саме це – одна з вимог учасників маршу.

Слідчі США виправдовують американських вояків

ВАШІНГТОН. – Слідчі США дійшли висновку про безневинність американських вояків, які минулого місяця в Іраку застрелили співробітника італійських спецслужб Ніколя Каліпарі. Н. Каліпарі загинув на шляху до багдадського летовища, куди він супроводжував італійську заручницю, звільненню якої він сприяв. Американські урядовці кажуть, що його автомобіль рухався надто швидко поблизу контролюльно-перепускного пункту і ігнорував попереджувальні постріли. Втім, американські слідчі визнають, що італійці відкидають головні положення їхнього звіту. Як зауважують аналітики, виправдання американських вояків може бути політично вибухонебезпечним в Італії, а відтак обидві сторони можуть виробити взаємоприйнятну версію подій перед тим як її оприлюднювати.

За матеріалами ЗМІ

В. Путін тужить за ССРСР, а світ – ні

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Президент Росії В. Путін 25 квітня у щорічному телезверненні про стан справ в країні назвав розпад ССРСР в 1991 році „найбільшою геополітичною катастрофою ХХ століття“ та підкреслив, що через це мільйони росіян залишилися за межами нової Росії. „Для російського народу це стало справжньою драмою. Десятки мільйонів наших громадян і співвітчизників опинилися за межами Російської Федерації“, – сказав В. Путін. Він також наголосив, що Росія зобов'язується захищати права російських громадян за кордоном.

„Для нас залишається найважливішим питанням міжнародна підтримка у забезпеченні прав російських співвітчизників за кордоном, і це не є предметом політичних чи дипломатичних торгів“, – сказав він. Це було шосте звернення президента В. Путіна на цій посаді, яке є, за його словами, єдиною програмою розвитку Росії на найближчі 10 років.

Позиція В. Путіна щодо ССРСР викликала неоднозначний відгук за кордоном, особливо в країнах, які були залежними від „імперії зла“. Польські експерти назвали заяву В. Путіна спробою відродити імперську риторику періоду ССРСР. Міністер закордонних справ Польщі Адам Ротфельд, коментуючи заяву В. Путіна, сказав, що „розвал Радянського Союзу був найбільшою подією ХХ століття, але не найбільшою катастрофою“. Польський міністер зазначив, що для В. Путіна найважливішим виявляється будувати державу в той час, коли світ намагається поставити у центрі уваги людину“. Провідники найбільшої опозиційної партії „Закон і справедливість“ у черговий раз заявили, що президент Польщі О. Кваснєвський не

повинен їхати 9 травня до Москви на відзначення 60 роковин повалення фашизму. Як приклад, вони подають президента України В. Ющенка, який цей день буде відзначати на батьківщині.

Оглядач Бі-Бі-Сі Малком Хазлет заявив 25 квітня, що промову В. Путіна позитивно сприйматимуть ті верстви російського суспільства, які сумують за Радянським Союзом, коли вони почувалися частиною наддержави, якій не було рівних. Проте для багатьох людей у світі, і зокрема для мільйонів росіян, режим ССРСР був брутальним, корумпованим та ганебним. Вони святкували той день, коли ССРСР розпався. Президент В. Путін запевнив, що Росії не слід відхилятися від демократії та далі її розвивати. Питання полягає у тому, яку демократію має на увазі В. Путін. За межами країни посилюється занепокоєння, що Росія В. Путіна і далі буде утверджувати те, що за кордоном сприймається у кращому випадку як „обмежена демократія“, де Кремль контролює ЗМІ, парламент та суди, а неслухняних олігархів ув'язнює.

Закордонні критики помітили обіцянку В. Путіна покласти край „незаконним методам боротьби“, що слід розуміти як намір Кремля не терпіти вуличні демонстрації протесту, які призвели до змін режимів в Грузії, Україні та Киргизстані.

Сейм Литви закликав Росію визнати факт багаторічної окупації Радянським Союзом балтійських держав. „Росія могла б вшанувати пам'ять жертв сталінських репресій, Голокосту, збройного опору, які для нашої невеликої держави були величезні, і тому розпад ССРСР в Литві вітали, як свято“, – говориться у заяві С.Озейму.

За матеріалами ЗМІ

Належить до вічної пам'яті

До річниці смерті д-ра Джеймса Мейса

Є глибока доцільність в тому, що наша громада скорботно відзначає кожну річницю Великого голоду в Україні. Ця трагедія повинна стати частиною нашої національної самосвідомості.

В Україні „...впродовж десятиліть Голодомор 1932–1933 років був оточений тотальною змовою мовчання: мільйонів смертей ніби і не було“, – пише Лідія Коваленко-Маняк, у дослідженні „Голод 33“. Цю книжку вона писала разом зі своїм чоловіком Володимиром Маняком, вже в незалежній Україні, хоч злочинна влада і далі всіма способами придушує правдиву історію України. А Володимир Маняк загинув у загадковій автомобільній катастрофі і його дружина також рано, ще молодістю відійшла в засвіти – може, якраз тому, що вони першими заторкнули замовчувану тему Голодомору в Україні...

В СРСР це мовчання було примусове, та на Заході українцям також взяло кілька десятиліть, поки змогли звернути світову увагу на цю страшну подію.

Український інститут в Гарварді видав кілька книжок про Голодомор, в тому числі „Жнива скорботи“ д-ра Роберта Конквеста і „Голод в Советському Союзі в 1932–1933 роках“, співавтором якої був д-р Джеймс Мейс, молодий американський науковець. Згодом він присвятив все своє життя і кар'єру дослідженням терору Сталіна в Україні, причин та наслідків Голодомору.

І коли в січні 1985 року, стараннями св. п. Ігора Ольшанівського

в Конгресі США була створена Комісія розслідування Голодомору в Україні (Commission on the Ukraine Famine), очолив її конгресмен Данієл Майка, а д-р Джеймс Мейс став її виконавчим директором.

Керована Дж. Мейсом Комісія збрала і видрукувала 200 свідчень від очевидців з усієї Америки і навіть з Канади, які пережили Голод 1932–33 років. З нашої парафії свідчили: Костянтин Степовий, Антон Лак, Варвара Діберт, Олена Криворук, Галина Забіяка, Калина Матула. Крім того, 8 жовтня 1986 року Комісія мала переслухання в Конгресі. Конгресмени і інші члени Комісії опитували д-ра Роберта Конквеста, Святослава Караванського, Івана Даниленка, Тетяну Павличко і мою маму – Варвару Діберт. Звіт з цього переслухання друкувався в „The Ukrainian Weekly“ 2 листопада 1986 року.

Всі ці понад 200 свідчень, записані на касетах були переписані і видрукувані в трьох томах (1,733 сторінки) під заголовком „Усна історія Голодомору“ (Oral History Project).

Я особисто мала честь допомогти в праці Комісії, роблячи транскрипції, а під кінець зв'язуючи зі звукозаписами чималу кількість уже переписаних матеріалів, які мені прислав д-р Джеймс Мейс.

Ось головніші з 19 пунктів спеціальних резолюцій Конгресу США:

– немає сумніву, що Великий Голод в Україні був навмисно створений;

– жертв Великого Голодомору нараховується мільйони;

– неправдою є, що Великий Голод був спричинений саботажем „куркулів“;

– голод був спричинений не посухою, а тотальним конфіскуванням усіх сільськогосподарських продуктів селян;

– у відповідь на протести українських комуністів, що надмірна конфіскація зерна у селян спричиняє Голод, Москва посилює тиск на українських селян;

– вмираючих українських селян не пускали шукати порятунку на територіях, де можна було дістати харчі;

– під час Голодомору певні представники американської преси співпрацювали з советським урядом, заперечуючи існування Великого Голоду в Україні. (На основі раніше засекречених документів д-р Дж. Мейс відкрив, що газета „Нью-Йорк Таймс“, через свого кореспондента Дюранте, співпрацювала з урядом СРСР і на догоду Сталінові приховувала Голодомор в Україні);

– хоч американський уряд мав вчасні і докладні відомості про Голодомор, він не зробив нічого, щоб змінити ситуацію, а навпаки, – у листопаді 1933 року визнав Советський Союз;

– Сталін і його прибічники у 1932–33 році вчинили геноцид над українським народом.

Посвятившись Україні і проблемам Голодомору, Дж. Мейс, крім згаданого рапорту до Конгресу США, написав ряд книжок і опублікував 68 наукових статей про Голод і русифікацію в Україні. Він вивчив українську мову і з проголошенням Незалежності України часто їздив до Києва з доповідями і лекціями, а 1994 року переїхав на постійне життя в Україну, ви-

кладав в Києво-Могилянській академії, читав лекції з історії в інших навчальних закладах, друкувався в різних виданнях і редагував англомовну сторінку демократичного часопису „День“.

Він виступив у Верховній Раді і вплинув, щоб українська влада визнала Великий голод 1932–33 років геноцидом Сталіна супроти України, і вів боротьбу, щоб в Києві був споруджений гідний пам'ятник жертвам цього геноциду.

Коли своїми патріотичними виступами д-р Дж. Мейс дошкуляв ворогам всього українського, і вони чіплялися до нього – мовляв, чому він не вертається в Америку, він відповів: „Ваші мертві покликали мене“.

Завдяки наполегливим наświetленням теми Голодомору, Президент Л. Кучма офіційно проголосив останню неділю кожного листопада Днем пам'яті про Голодомор в Україні.

Дж. Мейс народився 18 лютого 1952 року в штаті Оклахома. Його родина походить з індіанського племені – може, тому він міг зрозуміти і відчувати несправедливості щодо українців, яких Москва масово нищила і русифікувала продовж довгих століть, а штучно створеним голодом виморила понад 10 мільйонів українських селян.

Помер д-р Дж. Мейс 3 травня 2004 року в Києві і був урочисто похований на Байковому цвинтарі. Помер у розквіті сил, на 52-му році життя.

Нехай українська земля, яку він полюбив, буде йому легкою, а пам'ять про нього і його вклад в скарбницю українського відродження – вічною!

Оля Матула,
Потомак, Мериленд

Інавгурація Папи Бенедикта XVI

ВАТИКАН. – 24 квітня 2005 року на площі Святого Петра у Ватикані відбулася урочиста Божественна Літургія, яку відслужив Святіший Отець Бенедикт XVI у співслужінні з Колегією кардиналів. Літургія відбулася з нагоди офіційного початку Петрового служіння новообраного Папи Бенедикта XVI.

Після прочитання Євангелії Святішому Отцеві були вручені символи папської влади – Перстень – відомий як Перстень рибаки, виготовлений з золота. На ньому виکارбуване зображення Святого Петра в човні та ім'я Папи. Використовується як печатка Папи та знищується у

випадку смерті Папи.

Петрів палій – біла епитрахиль з п'ятьма вишитими червоними хрестами, що символізують п'ять кривавих ран Христа, виготовлена з вовни агняти, що символізує роллю пастиря, право одягати її мають єпископи і папи. Одягнена на Папу, вона є символом папської влади.

Цей момент вважається офіційним початком понтифікату 265-го Папи.

Відтак Папі Бенедиктові XVI виявили свій послух 12 осіб: три кардинали, єпископ, священник, диякон, монах, монахиня, подружня пара та двоє миротоманих дітей. Під час цього акту вказані люди символічно

представляли цілу Церкву. Перед відprawою Бенедикт XVI відвідав могили Святого Петра та Івана Павла Другого.

Під час Літургії у своїй інавгураційній промові Папа Бенедикт XVI звернувся до учасників Богослужіння з проповіддю. У ній зокрема прозвучали такі слова: „Не бійтеся Христа! Він нічого не відбирає, а дарує все. Той, хто дарує себе йому, одержує у сто разів більше. Відкрийте, розкрийте двері Христові – і ви знайдете справжнє життя“, та закликав до єднання християн під проводом одного духовного пастиря. Звертаючись до понад 350 тисяч осіб під відкритим небом на площі Святого Петра, Папа привітав інші християнські церкви та єврейський народ – які, за його словами, мають спільну духовну спадщину. Він сказав, що не подаватиме програму керівництва Церквою, але дослухатиметься і керуватиметься Божою волею.

У молитві за успішний понтифікат Святішого Отця від Української Греко-Католицької Церкви взяли участь Блаженніший Любомир Гузар, Глава УГКЦ, Високопреосвященні Митрополити Стефан Сорока та Михаїл Бздель, Преосвященні Владики Гліб Лончина, Воло-

димир Війтишин, Давид Мотюк та Мирослав Марусин. У Літургії також взяв участь Високопреосвященний Митрополит Пітсбурзький Василь Шот (ГКЦ).

У молитві єдналися глави 36 держав і 140 провідників урядів країн світу або їхні офіційні представники, включно з президентом і канцлером Німеччини. Від України на інавгураційній Літургії були Державний секретар Олександр Зінченко і посол України при Святому престолі Григорій Хоружий. О. Зінченко під час короткої розмови передав понтифіку вітання і найкращі побажання від Президента України Віктора Ющенка. У свою чергу, Святіший Отець передав благословення главі української держави і українському народові.

За офіційними даними Святого Престолу, в урочистій церемонії інтронізації взяли участь 350 тисяч осіб. Поліція У Римі посилює заходи безпеки задля охорони величезних натовпів прочан та чисельних керівників держав.

До Ватикану з'їхалися сотні тисяч прочан, зокрема багато з Німеччини – батьківщини 78-річного Йозефа Ратцінгера.

За матеріалами ЗМІ

З вірою дивимося у майбутнє

Дорогі друзі!
Христос воскрес!

Від імені колективу Постійного представництва України при ООН і від себе особисто сердечно вітаю вас з величним святом – світлим Воскресінням Христовим.

Зустрічаючи цей чудовий день у мирі і радості, ми прагнемо злагоди, любові і милосердя один до одного, з особливим оптимізмом і вірою дивимося у майбутнє, спо-

діваючись, що наші справи і помисли повернуться щастям і добробутом для наших рідних та ближніх. Тож, вітаючи вас, дорогі друзі, з Великоднем, хочу зі щирого серця побажати здійснення всіх ваших сподівань і благих починань, щастя вашим оселям, добра і любові вашим серцям.

Валерій Кучинський
Посол, Постійний представник
України при ООН

Влада і преса

Добре відомо, що до Помаранчевої революції однією з найгостріших суспільних проблем в Україні була тяжка подвійна залежність засобів масової інформації – від владного режиму, котрий боявся критичного слова на свою адресу, і від олігархічних кланів, котрі завбачливо прикласили переважну більшість газет і телевізійних каналів, щоб, контролюючи громадську думку і маніпулюючи нею, зміцнити своє панівне становище й унеможливити якісні зміни в українському суспільстві.

Незалежну пресу формально ніхто не забороняв, не скасовував, однак вона, зі згаданих вище причин, нещадно витіснялася на периферію суспільної свідомості, не маючи ні надійної фінансової основи, ні достатніх творчих сил. На всю журналістську армію знаходилося не дуже багато особистостей, котрі не зрікалися моральних принципів і до кінця мужньо стояли на боці правди і справедливості, як наприклад, Георгій Гонгадзе в Києві чи Ігор Александров на Донбасі. Лік переслідуваних і вбитих журналістів за похмури десятиріччя Л. Кучми перевищив два десятки.

Тим часом режим підняв свою несправедливу руку на щось більше, ніж життя окремих журналістів: виникло і швидко поширилося таке ганебне і небезпечне явище, як „інформаційне кілерство“ – вбивство словом, пофальшованою інформацією, тенденційно спрешованою пліткою. Згадаймо, як зображувалися у кривому дзеркалі цих засобів масової дезінформації Віктор Ющенко та його родина, Юлія Тимошенко й інші провідники антикучмівської опозиції, як їм тяжко було продиратися до народу крізь густе терня медведчуківських „темників“.

Змінивши владу, Помаранчева революція цим самим відчинила двері до позитивних змін. Зокрема – у взаєминах між владою і ЗМІ. З боку влади бачимо цілком цивілізоване ставлення до преси, відсутність тиску, будь-яких „темників“. А з боку ЗМІ? І тут виявляється, що у відчиненні перед демократією двері нахабно лізе вчорашньо-режимне розуміння свободи слова – свободи від честі, совісті і правди. Хто ще чотири місяці тому ревно обслуговував клани і очорнював опозицію, сьогодні провокаційно підсуває нібито демократичну думку, що влада і преса завжди мусять перебувати в опозиції одна до одної, бо, мовляв, опозиційна до влади преса є єдиною запорукою демократії.

Судячи з дискусії, котра розгорілася після того, як київська „Телекритика“ оприлюднила висліди опитування з назвою – „В демократичному суспільстві преса і влада – завжди опоненти“, цю хибну думку, як не дивно, підтримує немало осіб зі світу політики і науки. Публіцист Іван Лозовий упевнений, що „коли державні мужі попереджають, що їм не подобається позиція декотрих ЗМІ, які 'знищують надію на демократію', тоді залишається лише братися за кулемет...“. Слушно відповів на це Сергій Грабовський з журналу „Сучасність“, нагадавши забудькам або тим, хто вперто не хоче пам'ятати, що советська „Правда“, як і гітлерівська „Фолькішер Беобахтер“ знищували не тільки надію на демократію в своїх країнах, але й саму демократію.

Завданням незалежної преси не є обов'язково підтримувати чи бути в опозиції до влади. То ж чи не є це опитування спробою „вчорашніх“ тихою сапою досягати далекоюсяжної цілі – залишити нову владу під постійним обстрілом? Хто з цього матиме користь, легко можна здогадатися.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про третій раз

Хто це придумав, що „три“ чи „трійка“ – це магічна цифра в нашому словнику? Так принайменше мені здається, коли на думку приходять різні приповідки, порівняння чи нагадування якогось нікому не відомого, таємничого значення числа „ТРИ“.

До них саме належить і це „славне“ „до трьох разів штука“, яке насунулося мені в останньому часі, коли отримала запрошення презентувати свою другу збірку у завжди таких гостинних для мене приміщеннях 43-го Відділу Союзу Українок у Філадельфії.

Та ж саме оцей відділ давно-давно, ще у 1997 році влаштував з власної ініціативи „Вечір фейлетонів“ О-КИ, відтак у 2000-му – з нагоди появи першої збірки у книжковій формі під назвою „Про це і те“, а тепер – втретє, з такої самої причини, з появою другої збірки друком „Про вчора і сьогодні“.

Приємна і тепла атмосфера, яку організаторки уміють створити у Філадельфії, кожний раз залишає гарні спомины і щире вдячність тим, що беруться за таке діло. В ім'я чого?

Вісім років проминуло від часу моєї першої зустрічі з громадянством Філадельфії. Вісім років – це довгий і короткий проміжок часу, залежно хто і як на нього глядить. Одне певне, що за ці вісім років, що ділили мене від першої зустрічі, пройшло багато, дуже багато подій історичного порядку, коли думаємо про нашу Україну. І цих вісім років дали мені багато матеріалів до тижневих фейлетонів, до реакції на ряд подій, що струнули не тільки мною, а

цілим українським народом і тут, і там.

Чи можна було не реагувати на це? Чи можна було не писати про це – нам, українським журналістам, саме тут, де ми були лише думками і бажаннями з тими, що створили „помаранчеву революцію“ та її успішно перевели?

Правда, моя друга збірка „Про вчора і сьогодні“ появилася ще перед подіями 2005 року – але, може, десь тут і там можна знайти це, що сьогодні стало так близьке нам усім. Чи мої щотижневі фейлетони не стають вже пережитком і непотрібним заповненням місця на другій сторінці „Свободи“, можуть ствердити тільки читачі.

Але коли я побачила їх таку кількість у Філадельфії та усіх тих, що приходили до мене для підписання збірки „Про вчора і сьогодні“, а про збірку говорили такі відомі в нашому світі особи, як Василь Махно та Іван Бернацький, у мене зібралася знову енергія на писання, а з цим і відповідний настрій так добре відданий у теплих раменах членок 43-го Відділу СУА у Філадельфії.

То, може, нічого поганого у третьому гостюванні у Філадельфії?

О-КА

З цілого серця дякую організаторкам із 43-го Відділу СУА за цей вечір, що відбувся 16 квітня з таким успіхом, і тим, які причинилися своєю участю до його успіху, зокрема В. Махнові та І. Бернацькому. Дякую!

О-КА

СВОБОДА

Видас Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“	
Адміністратор Володимир Гончарик	(973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень	
Марійка Осціславська	(973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата — Марійка Пенджола	(973) 292-9800 (дод. 3042)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на зустріч із

письменником

РОМАНОМ ЛУБКІВСЬКИМ

Повноважним і Надзвичайним Послом України,
професором Львівського Національного університету ім. Івана Франка,
почесним Головою львівської „Просвіти“

який презентує нове видання

СВЯТОСЛАВА ГОРДИНСЬКОГО

(1906-1993)

„На переломі епох:

літературознавчі статті, огляди, есеї, рецензії, спогади, листи“
(Львів: видавництво „Світ“, 2004)

у суботу, 7 травня 2005 року, о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Рік тому В. Янукович закрив музей історії Києва

Посилаю вам відбитки з київських газет про дуже сумну, трагічну ситуацію Музею історії Києва. Я розумію, що В. Ющенко і його міністри беруться за всі речі, які потрібно змінити, і що, можливо, ситуація Музею історії Києва не є питанням „життя і смерті”, але тепер виходить, що музей опинився в жахливому становищі. Варто розповісти про це читачам „Свободи”.

Катерина Росандіч-Кричевська,
Каліфорнія

9 березня виповнився рік від того дня, коли останній відвідувач зміг оглянути експозицію Музею історії Києва. Ось уже рік, як 250 тисяч унікальних експонатів запаковано й складено в непристосованих приміщеннях на вулиці Хрещатик, 2. Відтак кияни й гості столиці не можуть ознайомитися з історією одного з найстаріших міст Європи.

Музей історії Києва було урочисто відкрито 26 травня 1982 року, в рамках святкування 1500-ліття Києва, в приміщенні Кловського палацу – пам'ятки архітектури середини XVIII сторіччя.

Експозиція розповідала про історію столиці від часів виникнення життя на терені міста до сьогодення. За час існування музею відвідали понад 10 мільйонів киян різних поколінь та гостей міста – від школярів та студентів до перших осіб закордонних країн.

Широка наукова та науково-освітня робота музею зробила його справжнім центром киевознавства. Щодня до Музею звертаються десятки людей, які цікавляться минулим рідного міста, його мешканців, шукають деяких родичів. Музей з вдячністю приймає дарунки від киян, які стають експонатами.

Однак, у 2003 році Кловський палац став приводом для зазіхань з боку Верховного суду України. 11 серпня 2003 року тодішній

прем'єр-міністр В. Янукович видав розпорядження про розміщення Верховного суду України в Кловському палаці після переміщення Музею історії Києва до Палацу мистецтв „Український дім”.

Розпорядження прем'єра викликало обурення широкої громадськості. На захист музею і Кловського палацу виступили провідні діячі культури, науки, освіти. Верховна Рада України 18 вересня 2003 року прийняла постанову про необхідність збереження цілісного унікального історико-архітектурного та музейного комплексу Кловський палац, якою рекомендувала переглянути та скасувати розпорядження від 11 серпня 2003 року.

Здавалося б, справедливість мала перемогти... Однак 10 березня 2004 року Музей історії Києва був закритий для відвідувань, а 26 травня того року порожній Кловський палац перейшов до Верховного суду України.

Працівники музею переходили в „Український дім” (колишній музей В. Ульянова-Леніна) з надією, що у його залах вдасться розгорнути експозицію. Але музеєві виділили кілька кімнат на верхніх поверхах, де ледве розмістилися скрині з експонатами. А їх – 250 тисяч. Тепер і з „Українського дому” музей хочуть виселити, щоб на його місці створити „Творчу лабораторію сучасного мистецтва”.

У Києві є два старовинних палади – Маріїнський і Кловський. Перший служить для урочистих зустрічей особливо важливих гостей України. Можливо, В. Янукович, в минулому житті якого суди залишили пам'ятний слід, мав особливе ставлення до Верховного суду. Але чи це виправдовує розміщення судової установи в унікальному для міста Кловському палаці?

За публікаціями газет „Українське слово”, „Вечірній Київ”, „Новини Києва”, „Газета по-київськи”

Світ не без добрих людей

В Нью-Йорку і його околицях є багато стріян. І, в основному, вони міцно тримаються один одного, передзвонюються, радять, допомагають, діляться турботами.

Одного разу стріянки Леся Федич і Оксана Коваль розговорилися про життя в Стрію і про становище дітей, які проживають в дитячій установі „Сиротинець”. Народилася ідея допомогти дітям. І яке було наше здивування, коли люди пішли назустріч і почали пропонувати свою допомогу: хто одягом і взуттям, хто грошми. Серед них – Оксана і Ростислав, Леся і Михайло, Галя, Наталя, Марія, Уляна, Надя, Віра, Настя, Олена, Гулістан та інші. Зібрали 290 дол. Ніби і небагато, але від щирого серця.

На цьому не зупинилися. Почали говорити про дітей-сиріт з усіма знайомими українцями і американцями. Насамперед відгукнулася чудова родина з Садл Рівер, Н. Дж., Брус і Анджела Алтшюлери. Вони пожертвували багато речей і 650 доларів. Родина Ричарда і Сандри Подпирків з Нью-Йорку подарували багато одягу, а Кароль Подпирка пожертвував 450 доларів. Всім цим людям –

ре спасибі і низький уклін. Якою великою радістю було для дітей отримати чотири посилки з одягом, взуттям і солодощами!

Дитячий навчальний заклад „Сиротинець” був створений у червні 1996 року у зв'язку з важким матеріальним становищем дітей, які залишилися без батьківського піклування. Це були голодні і хворі діти, які жили на смітниках, у підвалах будинків. Це були покинуті своїми батьками діти, без одягу, їжі, іграшок, а найголовніше – без ласки.

В числі перших були троє братиків і одна сестричка з сім'ї Іваниковичів. Ніде правди діти – шлях становлення дитячої установи був нелегким. Були і радість, і смуток, перемоги і поразки, сміх і сльози. Але все ділилося на всіх.

Не зчулися і діти, і вихователі, як пролетіли 9 років з того часу, як почали засівати зерна добра і любови у зранені дитячі серця. За цей час діти показали, що вони обдаровані, хочуть і вміють приносити людям радість. Скільки вистав, вечорів гумору, свят приготували вони самі, без допомоги старших.

Особливо хочеться відзначити дітей з родини Котлярових: Олену, Ольгу, Павла, Івана і Петра. Вони чудово співають, танцюють, беруть участь у театралізованих дійствах, концертах. А ще вони всі відмінно вчаться: Оленка – у коледжі, всі інші – у середній школі. Готується до вступу в університет Павлик. 11 випускників „Сиротинця” отримують освіту за своїм бажанням і уподобанням у різних навчальних закладах. Всього у „Сиротинці” виховуються 38 дітей віком від 3 до 16 років. З них 14 дівчаток і 24 хлопчики. Очолює цей заклад Леся Рванцова.

Дізнавшись про все це, ми, стріяни Нью-Йорку і Нью-Джерзі, дякуємо всім, хто відгукнувся на добрий почин і звертаємося до всіх, хто хоче допомогти. Адреса: дитячий навчальний заклад „Сиротинець”, вул. Вокзальна, 106, м. Стрій, Львівська обл., 82400 Ukraine. Тел.: (380-3245) 52-346.

Тарас Шевченко,
голова об'єднання
Запоріжжя

Марія Кухар,
Садл Рівер, Н. Дж.

Про загибель Симона Петлюри

25 травня виповнюється 80 років від дня трагічної загибелі Симона Петлюри. У Парижі, на вільній землі Франції, жив С. Петлюра – з оберненим до України обличчям, де була Полтава, де була родинна його хата, де тепер ясніє Українська держава.

В критичні дні епохи люди вирастають особливо швидко і несподівано. Симон Петлюра до війни був журналістом, і хто міг би тоді подумати, що роки

революції зроблять з нього легендарну постать бойовика і політика, що він вестиме одчайдухів на штурм „Арсеналу” і потім збагнувши символічний сенс свого життя мужньо вмиратиме на брукові Парижу 25 травня 1925 року. Головний отаман військ УНР Симон Петлюра впаав, але не зігнувся.

Василь Панчук,
Сент Пол, Мін.

ПРОСИМО ЗАЗНАЧИТИ

СОБІ ЦІ ДАТИ!

Українська католицька Освітня Фундація
з приємністю повідомляє, що

о. БОРИС ГУДЗЯК

ректор Українського Католицького Університету,

перебуватиме з візитою в наступних містах:

Субота, 5 листопада 2005 р.: вечеря з ректором у Нью-Йорку, Н.Й.;
Середа, 9 листопада 2005 р.: вечеря з ректором у Філадельфії, Па.;
Неділя, 13 листопада 2005 р.: обід з ректором у Чикаго, Іл.;
Четвер, 17 листопада 2005 р.: вечеря з ректором у Пармі, Огайо;
Неділя, 20 листопада 2005 р.: обід з ректором у Дітроїті Миш.

Усіх друзів, жертводавців Українського Католицького Університету і Української Католицької Освітньої Фундації, а також усіх зацікавлених осіб рівно ж як і організації, запрошуємо зустрітись з о. ректором Борисом Гудзяком.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Довідкове бюро УНСоюзу

Заповіт проти спадкоємця життєвого забезпечення

Шановний Осипе!

Один член нашої парафії у своєму заповіті призначив спадкоємцем нашу церкву. Його похорон відбувся декілька місяців тому, а вчора я мав нагоду поговорити з його дітьми і запитав про по-смертний дар їхнього батька. Вони відповіли, що після покриття усіх рахунків жодних грошей не залишилося. Як це може бути?

о. Данило

Осип Гаврилюк,
професійний продавець
забезпечень УНСоюзу,
штат Нью-Йорк
Електронна адреса:
osyr@unamember.com

Всечесніший отче Данило!

Це трапляється постійно! Майно, після запланування рахунків і податків, вичерпується. Заповіти є оскаржуваними спадкоємцями і т. п. Як я уже з'ясував у моїй попередній колонці, найкращим способом гарантії Вашої волі є придбання грамоти життєвого забезпечення, з одночасним призначенням спадкоємця.

Після отримання свідоцтва про смерть забезпеченева установа, згідно з законом, мусить чеком виплатити гроші точно визначеному спадкоємцеві. Якщо тут будуть рахунки до покриття, або, може, „несподівано знайдуться” члени рідні, які намагаються знайти гроші і т. д. – це даремна справа! Чек висилається на адресу спадкоємця і на його ім'я. І на цьому кінець!

Наприклад, парафіянин мав 62 роки життя, коли він включив до завіщання Вашу церкву. Залежно від структури заповіту, церква може отримати призначену суму

грошей. З іншого боку, якщо б він купив грамоту забезпечення на ціле життя з одноразовою вкладкою ціною 4,915 дол., спадкоємець після його смерті отримує чек на 10,000 дол.! У більшості випадків спадкоємець звільнений від податку, а у цьому випадку церква отримала б повну суму – 10,000 дол.

Або, іншими словами, уживаючи полісу життєвого забезпечення, він пожертвував би у два рази більше. І його бажання були б сповнені – на відміну того, щоб залишити гроші у завіщанні майна. Зрештою – це його гроші і призначені, кому він хоче!

До наступного разу –

Осип

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

29 КВІТНЯ – 1 ТРАВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

1 ТРАВНЯ – Традиційний український Великодній сніданок. Початок – 11:30 ранку. 17 дол.++ від особи.

8 ТРАВНЯ – День Матері, буфет, год. 11-та ранку, 15 дол. від особи.

20 ТРАВНЯ – Ellenville High School Prom.

20 – 22 ТРАВНЯ – Girl Scout Troop 856 Camp Out.

27 – 30 ТРАВНЯ – Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава. Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ – Ellenville High School Scholarship Banquet.

2 ЧЕРВНЯ – Весілля

6 – 9 ЧЕРВНЯ – Highland High School Senior Day. Clergy Days.

10 – 12 ЧЕРВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

11 ЧЕРВНЯ – Весілля.

12 – 17 ЧЕРВНЯ – Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

18 ЧЕРВНЯ – Весілля.

19 ЧЕРВНЯ – День Батька на Союзівці.

25 ЧЕРВНЯ – Весілля.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ – Перший табір Пташат.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ – Тенісовий табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

3 – 10 ЛИПНЯ – Другий табір „Пташат”.

4 – 8 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

8 – 10 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

10 – 16 ЛИПНЯ – Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

17 – 22 ЛИПНЯ – Перший табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

17 – 23 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar. Educational Council of NY. Teachers Seminar, Ukrainian Educational Council of New York City.

29 – 31 ЛИПНЯ – Загальноосвітній УПА – Вікенд призначений для ознайомлення упівського життя.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора? Зверніться до УНСоюзу. У нас

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Він сказав тоді: „Дякую Тобі, Україно...”

Папа Іван Павло II відвідав Україну 23–26 червня 2001 року. Він вважав ці відвідини нагородою для себе. Отже, на цю візиту він довго чекав. Маючи в своєму розпорядженні низку матеріалів, що стосувалися цієї теми, написав інформативну статтю під назвою: „Папа запрошений: він відвідає Україну в червні 2001 року”.

Стаття була надрукована в деяких часописах у Канаді, в Австралії та Європі. Реакція на неї була різна, що є нормально. Тепер, коли зустріч Папи Івана Павла II з Україною буде поволі відходити в минуле, я – автор тієї статті, вважаю потрібним сказати, що я підписав би цю статтю ще і ще раз, бо вона потрібна для наświetлення важливого контексту. Тепер за ту червневу візиту Святішому Отцеві належить висловити глибоку подяку, інакше, – каміння може заговорити...

Мені вистачить нагадати декілька висловів Папи з його прощальної промови на летовищі у Львові 26 червня. Звертаючись до України й українського народу, Святіший Отець, між іншим, сказав (перекладаю з польського тексту): „Дякую Тобі, Україно, що своєю невтомною і героїчною боротьбою з наїзниками боронила Європу”.

Для кращої орієнтації в справі цієї боротьби треба подати деякі факти. За княжої Русі це була боротьба з азійськими наїзниками, вона задокументована в „Слові про Ігорів похід” у вислові його автора: „Здрави, князі і дружина, побарая за християни на поганя полки! Князем слава а дружині! Аминь”. Там початки оборони Україною християнської Європи.

Тепер погляньмо на боротьбу Козаччини з тими наїзниками, що йшли на Європу з південного сходу. Війна Польщі з турками під Хотиним 1621 року: 150-тисячна армія турків виступила проти Польщі і під Хотиним завдала полякам великої поразки. Польща запросила до помічі козаків. Поляків було 30 тисяч, козаків під проводом Петра Сагайдачного – 40 тисяч. Козаки влучними маневрами проти турків врятували поляків, а з ними – всю християнську Європу. 1673 року турки знову виступили проти Польщі. Польський король Ян Собеський запросив до помічі козаків, які, під тим же Хотиним, завдали туркам другої поразки і так спинили їхній наступ на християнську Європу.

1683 року турки виступили проти Європи ще раз. Під Віднем їх зустріла збройна сила європейських народів, до проводу яких був запрошений король Ян Собеський. Він знову запросив до помічі козаків, які пішли на цю війну під проводом гетьмана Степана Куніці, котрий стратегічними рухами розбив турецькі війська. І на цей раз то була така рішуча перемога, що 2 лютого 1684 року в папській каплиці у Ватикані був відслужений вдячний Молебень „за козацькі перемоги над турками”. Так була зломана турецька загроза Європі навіки.

Проте проти Європи виступили інші сили: більшовики. Проти них боролися збройні сили Української Народної Республіки і Польщі. Більшовики йшли на всю Європу, і 1920 року підступили під Варшаву.

Тут польські сили з частинами армії УНР відбили наступ більшовиків і повернули їх назад. Ця перемога увійшла в польську історію як „Цуд над Віслоу”. В тому чуді неабияку роллю відіграв український воїн, і добре, що хоч тепер Святіший Отець згадав все це і так урочисто, майже „екс катедра”, подякував Україні за оборону християнської Європи.

Ще деякі вислови Папи: „Оце, залишаючи землі українські, – сердечні поздоровлення прагну спрямувати до братів і сестер та душпастирства Церкви Православної, всіх обіймаю своєю молитвою, всіх поздоровляю і до всіх спрямовую як побажання слова благословення апостола Павла до християн з Тесалоніків: „Господь спокою нехай обдарує вас спокоєм завжди й у всякий спосіб” (2 Сол. 3:16).

„Нехай Господь обдарує Тебе, Народе український, який по здобутті врешті свободи, дякуючи витриманому і згідному заангажуванню, почав діло відкривання своїх найправдивіших коренів і став на працювати дорогою реформ, щоб усім дати можливість життя і вияву власної віри, власної культури, власних переконань у межах свободи й справедливості... Бажаю, щоб Україна могла повно включитися до Європи, яка повинна обіймати весь континент від Атлантики до Уралу...”.

„Спокій і згода”! Оце тайна спокою і запорука правдивого і тривалого поступу. Дякуючи гармонії намірів і чинів Україна як батьківщина віри й діалогу дочекається визнання своєї гідності в спільноті народів.

Приходить мені на думку урочиста пересторога вашого великого поета Тараса Шевченка: „Тільки в своєму власному домі знайдеш правду, силу і свободу”. Український народе, коріння твого майбутнього є запущені в живій землі твоїх традицій...

І ще раз, земле України, бажаю тобі... спокою. Залишаю в своїм серці незабутні спогади. До побачення, приязний народе, якого обіймаю почуттям симпатії і милости. Дякую за сердечне прийняття і гостинність, яких не забуду ніколи...

До побачення Україно!.. Дорогі браття і сестри проказую разом з вашим поетом і разом з вами: Нехай Бог охороняє вас завжди „о святий, святий мій краю”. Прошу Всемогучого Бога, щоб благословив тебе народе України, щоб вилікував всі твої рани...”.

Це деякі вислови Папи Івана Павла II в його прощанні з Україною 26 червня 2001 року.

За віковичну оборону Україною та її козацтвом Християнської Європи першим дав їм признание польський король Ян Собеський. Тепер, перед своїм упокоєнням у Бозі, за ті віковічні подвиги України висловив їй подяку, дав признание й офірував молитви бл. п. Святіший Отець Іван Павло II. Мир праху Його і вічна Йому пам'ять...

Якою була б доля Європи, якби її не обороняли воїни Русі-України?

Степан Ярмусь,
протопресвітер,
Вінніпег, Канада

В Луцьку спалили будинок семінарії

В часі „помаранчевої революції” всі викладачі і учні Волинської духовної УПЦ КП були з народом – спостерігачами на виборах в Полтаві, в наметовому містечку, на протестних вічах, демонстраціях, пікетуваннях. Будівлі семінарії стали притулком для тих молодих патріотів, що були в наметовому містечку. В семінарії був обладнаний пункт першої медичної допомоги, в її клясах спали, сушили одяг і взуття дівчата і хлопці з наметового містечка. Для всіх потребуючих працювала семінарська їдальня. Це ректор о. Іван Нідзельський з благословення Владика Михайла віддав приміщення семінарії для активістів „помаранчевої революції”. Недруги цього не забули і не простили. 30 березня вночі почали горіти приміщення семінарії. Тиждень перед тим згоріло приміщення Братства воєнків УПА, молодіжної організації КУН. На щастя, ніхто з учнів не постраждав.

Втрачено аудиторії, спальний корпус – найнеобхідніше для навчання і проживання. Нинішня українська влада старається допо-

Будинок семінарії після пожежі

могти, але, на превеликий жаль, скарбниця для цих цілей порожня. Провідники семінарії просять прийти на допомогу, щоб до 1 вересня 2005 року відбудувати нові корпуси семінарії.

Адреса семінарії: Градний узвіз, 5, Луцьк, 43025 Ukraine.

Тел.: (380-3322) 724-477.

Володимир Рожко,
Луцьк

У листах порушено теми політичних подій

Важливі політичні події з життя світу знайшли відлуння у редакційній пошті. Д-р Юрій-Мирослав Левицький прислав статтю „Іван Павло II, Римський Патріярх”, в якій аналізує ставлення Папи Івана Павла II до УГКЦ, підкреслюючи особисту участь Святішого Отця у її відродженні. Він проголосив блаженним плеяду українських мучеників за віру, першим з пап відвідав Україну, своїми діями заперечив догмат непомильності. Водночас автор статті наводить і „кілька темних плям в цій ситуації”. Це відокремлення Мукачівської єпархії, надмірне поширення Римсько-Католицької Церкви в Україні, гальмування з визнанням Патріярхату УГКЦ.

Лілія Храпко-Горбоніс з Гарфельду, Н. Дж., прислала листа своєї сестри Ірини Швець-Горбоніс з Підволочиська від липня 2001 року, в якому йде мова про участь сестри в зустрічі Папи Івана Павла II на українській землі.

Питанням взаємин Папи Івана Павла II і України була присвячена стаття в газеті „Chicago Tribune”, яку прислала Іванна Гарасовська з Чикаго.

В ряді листів йде мова про візити Президента України В. Ющенка до США та інших країн. Василь Лопух з Нью-Йорку прислав копію листа В. Ющенка до голови Товариства Яна Карського у Польщі Казимира Павелека, в якому висловлено подяку за надання Президентів нагороди „Орла Яна Карського”. Від Івана Івахова з Лейквуду, Колорадо, надійшла копія статті з газети „Amerika Woche” про перебування В. Ющенка в Німеччині. Василь Рабарський з Ютики, Н. Й., переслав листа Наталі, Андрія, Ірини і Надії зі Львова, які пишуть про свою участь у виборах Президента України.

Теодор Трензелюк з Менвіл, Н. Дж., прислав статтю-лист до В. Януковича від російського письменника Івана Шилова з Москви, у яко-

му міститься критика ряду позицій колишнього кандидата у президенти.

Володимир Рожко з Луцька узяв інтерв'ю у голови Волинської обласної ради Василя Дмитрука про хід виборів і „помаранчевої революції” на Волині.

М. Дністренко з Конектикату у великому листі „І впала з неба зірка Полин”, докладно аналізує події Чорнобильської катастрофи і сучасне становище України у світі. Свого листа він закінчує словами: „Україна перемогла в боротьбі зі злими силами, символом яких стала 30-кілометрова зона і саркофаг над ядерним реактором. Вірю, що цей символ зла зникне з нашої землі”.

З нагоди Великодня Олександра Титаренко з Вінніпегу надіслала вірш „Христос”, який закінчує рядками:

*І я молюся, і себе питаю,
Якщо в людині Божа іскра є,
Хай тяжко в скруті, у саду ридано,
Як не здолати горе, коли приклад є?*

З Житомира написав о. Василь Сидорук, який просить допомогти в будівництві Греко-католицької церкви Св. Василя. Електронна адреса парафії: st.basil@zt.ukr-tel.net. Тел.: (380-412) 372-686.

У „Свободі”, ч. 13, було вміщено добірку поезій Миколи Латишка з Канади. На прохання читачів повідомляємо, що книжку поета „Доля” можна купити у автора за 10 дол., звернувшись до нього на адресу: 11 The Outlook, Etobicoke, Ont., M9B 2X6 Canada.

Лев Іваськів з Філядельфії зауважив у посмертних повідомленнях 8 квітня деяку невідповідність тексту правослові. Треба сказати, що відділ реклами змушений іноді поступатися вимогам замовників таких оголошень, тому на цих сторінках вміщується попередження, що редакція не відповідає за мову і зміст посмертних оголошень. Усе ж Л. Іваськову дякуємо за прагнення допомогти газеті.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначено 40-ліття Українського Історичного Товариства

НЬО-ЙОРК. – Третього квітня в Українській Вільній Академії Наук у США відбулася наукова конференція, присвячена 40-літтю Українського Історичного Товариства (УІТ). Її організаторами стали УВАН у США (історична секція), УІТ та Інсти-

тут дослідження діаспори Національного університету „Острозька академія”, при співпраці Світової Наукової Ради СКУ. Відкрив конференцію голова історичної секції УВАНу та президент УІТ проф. Любомир Винар, який запропонував вшану-

вати пам'ять довголітніх дійсних членів УВАН, колишнього президента УВАН у США д-ра Марка Антоновича та колишнього президента УВАН в Канаді д-ра о. Олександра Барана. Після цього Л. Винар ознайомив присутніх з тематикою конференції та з доповідачами.

Директор Інституту дослідження української діаспори Острозької академії та заступник редактора журналу „Український історик” Алла Атаманенко в доповіді „УІТ та розвиток історичної науки” головну увагу приділила напрямам діяльності товариства на сучасному етапі його розвитку в Україні. Голова секції античної історії УВАН д-р Олександр Домбровський в доповіді „Співпраця УВАН з УІТ: вибрані питання” ознайомив присутніх з головними напрямами співпраці академії та товариства, підкреслив роль провідного українського історика О. Оглоблина у розбудові співпраці між установами.

Голова історичної секції УВАН та президент УІТ д-р Любомир Винар у доповіді „Марко Антонович як людина та організатор наукового життя” на основі нових джерельних матеріалів

ознайомив присутніх з життєвим шляхом та творчим доробком відомого українського вченого та громадського діяча, представника славетної родини Антоновичів.

У доповіді історика Юрія Гаєцького „Олександр Оглоблин: дослідження доби гетьмана Івана Мазепи” було розкрито внесок видатного українського історика у вивчення доби українського бароко, життя та діяльності гетьмана України.

Бібліотекар УВАН у США Людмила Шпильова в доповіді „Архів д-ра Романа Климкевича в УВАН” розповіла про одержання академією від Наталії Климкевич архіву її чоловіка – одного з провідних українських геральдистів, співзасновника Українського генеалогічно-геральдичного товариства.

Під час дискусії Алла Атаманенко відповіла на запитання про членство УІТ в Україні, Юрій Гаєцький – про оцінку творчості О. Оглоблина в сучасній українській історіографії, Любомир Винар поділився власними спогадами про Романа Климкевича.

Під час конференції відбувалися виставки видань УІТ та матеріалів з архіву Р. Климкевича, які підготувала Л. Шпильова.

Алла Атаманенко

Загальні збори осередку СУМА ім. В. Біласа у Бостоні

БОСТОН. – У неділю, 3 квітня цього року, у приміщенні Української Федеральної кредитової спілки, що у Дедгам, МА, відбулися чергові загальні збори бостонського осередку СУМА. Загальні збори відкрив голова Володимир Майкут, привітавши усіх нових і старих членів та директорів осередку з річним засіданням.

Володимир Михайлів був обраний керівником президії, він продовжив збори ухваленням їхнього порядку денного. Були зачитані звіти членів управи, контрольної комісії та товариського суду. Голова контрольної комісії Василь Стефанців оголосив про звільнення від обов'язків членів попередньої управи.

Відбулося обрання нових членів та директорів осередку.

Новим головою був обраний Андрій Яремій, а заступником голови – Андрій Стефанців.

Надзвичайно приємною подією для осередку була поїздка Стефанії та Володимира Майкутів до України у грудні 2004 року, як офіційних спостерігачів на повторних виборах Президента України під час „помаранчевої революції”.

За декілька днів після зборів, до бібліотеки Джона Ф. Кенеді був запрошений Президент України Віктор Ющенко для вручення високої нагороди „Award”. Завдяки Оксані Киричок осередок отримав 20 запрошень, які Володимир Майкут роздав при кінці зборів, Збори були урочисто закриті гимном України.

Андрій Яремій

7-мі річні навчання
народного танцю

VOLOSHKY
UKRAINIAN DANCE
ACADEMY

професор
Степан Забрєдовський

і народна артистка і солістка
Державного Академічного
Ансамблю ім. Павла Вірського

Вікторія Шумілова

У США тільки два тижні!
від 7-го до 21-го серпня 2005 р.
Зголошення приймаємо до
30-го червня 2005 р.
Навчання відбудеться на "Тризубівці"
UKRAINIAN AMERICAN SPORT CENTER - TRYZUB
HORSHAM, PENNSYLVANIA
Ціна : \$750 - Включає навчання, помешкання та харчування

За інформаціями телефонувати до
Тараса Левицького - 215-763-8500
E-mail: Academy@Voloshky.com

УКРАЇНЬСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

DNIPRO
26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586)759-6563

АВІАКВИТКИ
в УКРАЇНУ
туди і назад
починаючи від
\$640.00

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
за
фунт **79¢**

Картки
Телефонічні
до України
\$10.⁰⁰

ПРОДУКТОВІ
ПАЧКИ
Пачки в країни
Балтії, Польщу,
Росію, Білорусь,
Молдову, Чехію
і Словаччину

Перепишемо
відеокасети з
Європейської на
Американську
систему і навпаки

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ
до УКРАЇНИ

**Ukrainian
Gift Shop**
11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

Загальні збори Фондації УВУ

НЬО-ЙОРК. – Дирекція Фондації Українського Вільного Університету (УВУ) провела 16 квітня свої річні загальні збори, на які прибули гості з університетів – ректор УВУ проф. А. Кіпа та колишній ректор УВУ, професор Ля Сел-університету Леонід Рудницький.

У звіті голови Фондації проф. Володимира Стойка було зазначено, що Фондація не тільки допомагає утримувати університет та надає стипендії студентам, а також оплачує цінні історичні видання, як в Україні, так і діаспорі. Ще в цьому році має повстати велика унікальна праця „Галицько-Волинська держава“. Восени планується велично відзначити в більших осередках українських поселень 85- ліття УВУ і 30 існування Фондації УВУ.

В професійно опрацьованому звіті фінансового референта Ярослава Оберишина було зазначено зниження фінансових приходів в минулому році. Причиною цього були економічна стагнація та малі відсотки з інвестицій. Він радив шукати інших прибуткових заходів, бо потреби збільшуються, а прихід зменшується.

Присутні вислухали з великою увагою ректора УВУ проф. А. Кіпу, який наголосив на критичній фінансовій ситуації університету, яка стала загрозою дальшого його існування. За останніх вісім літ федеральний уряд Німеччини не надає більше дотацій. Допомогу з Баварського уряду, через економічні труднощі, знижено цього року на 30 відс., і вона, мабуть, буде остаточною. Залишається тільки Фондація, яка фінансово неспроможна сама утримувати УВУ. Хоч Україна визнала УВУ на рівні своїх університетів, але в цей час ще не в силі допомогти йому фінансово, бо сама змагається з власними труднощами.

Однак, проф. А. Кіпа планує відвідати цього літа міністерство освіти України, щоб одержати допомогу, бо університет для України є вікном на Захід, тут відбуваються наукові конференції та зустрічі з науковцями і політичними діячами. Однозгідно вирішено звернутись до української громади з прохан-

ням допомогти університетові пережити цей критичний час.

Пропозицію контрольної комісії про уділення абсолюторії уступаючій управі присутні прийняли оплесками. Секретарка Номінаційної комісії М. Пятка запропонувала такий склад дирекції: голова – проф. Володимир Стойко, заступники – Т. Воляник, д-р Л. Рудницький і д-р Євген Федо-

ренко, секретарі – О. Рожка і Стефан Патриляк, фінансовий – Ярослав Оберишин, преса та інформація – І. Буртик, Е. Гановський і д-р О. Лужницький. члени М. Пятка, М. Свідерський, В. Сосяк, М. Шмігель і Б. Гаргай. Обрані контрольна, статутова комісії, інші органи.

І. Буртик

Велика рада куреня „Ордену хрестоносців“

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 19-20 березня відбулась Велика рада Пластового куреня „Ордену хрестоносців“, у якій взяли участь 35 членів ОХ. Їх привітав на бенкеті Начальний пластун Любомир Романків. Курінним є пластун-сеньйор Богдан Пазуняк, а головним організатором ради був пластун-сеньйор Ігор Шуст. На фото: учасники Великої ради ОХ.

Фото: Роман Юзенів

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!

3 місячні
Сертифікати
3% APR
2 річні
Сертифікати
4% APR

Не тратьте часу! Інвестуйте сьогодні!

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701-6841

• **Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090**
• **E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com**
• **1-888-644-SUMA**

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498
Fax: 203-696-0498

Оберіть свій напрямок!

Малев Угорські Авіалінії пропонують Вам найкращі варіанти подорожей за привабливими (конкурентноздатними) цінами

За інформаціями звертайтеся до Вашої туристичної агенції або телефонуйте у Малев Угорські Авіалінії.
tel.: + 1 212 566-9944
newyork@malev.hu
www.malev.com

MALEV Hungarian Airlines
ONE MORE REASON TO TRAVEL

Я НАДСИЛАЮ

*своїй сестрі-студентці
набагато більше, ніж гроші*

Зближуємо людей, відкриваємо можливостіSM

**WESTERN
UNION**
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- Не потрібно мати банківський рахунок.
- Гарантовані* виплати.

Зателефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою
1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-5057

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
35 MAIN STREET
SOUTH BOUNDBROOK,
NJ 08880
(732) 469-9085

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
265 WASHINGTON AVE
CARTERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS
389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодований вам. Дивіться подробиці на бланку грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2005 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгові і сервісні марки є відповідною власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або вживаються у США та багатьох іноземних країнах.

Загальні збори Кредитової спілки „Самопоміч”

ЧИКАГО. – В неділю, 17 квітня, відбулись загальні збори Українсько-американської кредитової спілки „Самопоміч” – 53-ті з черги, як підкреслили президент ради директорів Михайло Кос і президент установи Богдан Ватраль. Серед засновників цієї фінансової інституції був теперішній почесний президент Омелян Плешкевич, якому минає 97 літ. Збори відкрив Михайло Кос. Молитву провів Владика Інокентій.

Було чимало привітів – усних і письмових. Можна було це зрозуміти, бо, мабуть, не було ні одної парафії в місті, ні однієї молодіжної, громадської, культурної та мистецької організації, які не скористалися б з фінансової щедрості цього українського фінансового мецената.

В 2004 році Спілка жертвувала на громадські потреби 902,851 до-

ляр. Михайло Кос відзначив, що в 2004 році до спілки вступило 520 нових членів. Слушно сказав у своєму звіті президент дирекції: „Наша кредитівка може гордитися тим, що вона служить не тільки своїм членам, але також нашим церковним громадам, культурним установам і організаціям молоді. Каса „Самопоміч” є українсько-американська фінансова установа, яка служить виключно українській громаді”. Подібно говорив Богдан Ватраль, який наголошував на громадському аспекті установи та її інтегральності з українською громадою.

Зі звіту президента дирекції Михайла Коса присутні довідалися, що активи спілки на кінець 2004 року сягнули 449,800,894 доларів, зрісши на 39,205,759 в порівнянні з 2003 роком; чистий прибуток був 6,575,780 дол., що

на 209,830 більше дол., ніж минулого року. Кількість членів у 2004 році зросла до 291,047 дол.

Богдан Ватраль у своєму звіті наголосив на зобов'язанні спілки щодо членства. Він говорив: „Щоб виконати наші обов'язки, рада директорів прийняла рішення виплатити членам частину прибутків. Ми підняли пропонувану процентову ставку на всіх звичайних ощадностях і процентові ставки на шеф-сертифікатах до рівня вище того, що платять інші фінансові установи”. Він також підкреслив, що провід установи дбає про своїх членів, вміло їх обслуговує, охороняючи активи членів та збільшує вартість членських ощадностей шляхом доброї фінансової політики та керівництва.

Був також звіт кредитового комітету, який подав його голова

Антоній Кіт. Присутні довідалися, що у 2004 році було виділено 1,653 позички членам спілки на суму 82,481,508 доларів. За контрольну комісію звітував Богдан Вруський.

Після звітів провід Спілки було уділено односторонньо довір'я за взірцеву працю. Загальні збори поновили терміни в складі дирекції – їх одержали Віктор Войтихів, Олег Караван, Христина Козій, а новообраним членом дирекції став Роман Яцковський. Ярослава Данилишина було нагороджено грамотою за значні заслуги для росту і розвитку спілки „Самопоміч”, яку, в його відсутності, прийняла його дружина.

Під кінець зборів була надана присутнім можливість висловити свої завваги та побажання до Спілки, з чого скористали деякі члени. Збори закінчились у піднесеному настрої.

Лука Костелина

Звітує Богдан Ватраль

На зборах спілки

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка

МАЯМІ, Флориди. – У неділю, 13 березня, українська громада південної Флориди вшанувала пам'ять Тараса Шевченка. Після Служби Божої в залі Греко-католицької церкви відбулася святкова програма „Історія мого життя є часткою історії моєї Батьківщини”.

Молитву виголосив парох о. Іван Чаровський, вступне слово – ведуча програми Оксана П'ясецька. Доповідь про Т. Шевченка приготував Петро П'ясецький. Доповідач розповів, що історія життя Тараса Шевченка – то повість про те, якою сильною і не-

переможною може бути людина, що виростає з народу, живе з народом, вірно служить народові і зв'язана з народом всіма думами і помислами. Історія життя Т. Шевченка – це повість про те, якою незламною може бути прагнення людини до волі, якщо та воля гартувалася у вогні народних прагнень, повість про те, які перешкоди може подлати людина на шляху до мети, коли мета – і благородна, і світла, а людина – справжній борець. Життя Т. Шевченка – це повість про те, яких висот може досягти людина за

безупинного самовдосконалення в ім'я того, щоб принести якнайбільше користі людям.

Петро П'ясецький поділився також враженнями від подорожі в Україну в той час, коли Україна була ще в складі СРСР. Непривітно зустрів родину П'ясецьких зросійщений Київ, залишаючи враження болю і смутку за рідну, мов не українську землю. Доповідач також повернувся до сьогоднішніх днів в Україні, до „помаранчевої революції”, до перемоги нації, яка заговорила на цілий світ голосом свого поета. А слово

поета – багатогранне і містке, як саме життя і як життя вонс не вмирує і вічне, нев'янує, не розгубило своєї сили і досі.

Поему „Суд над Т. Шевченком” Б. Лепкого продеклямувала Ірена Ракуш. На закінчення програми Дана Максимович-Васькевич і Оксана П'ясецька виконали „Заповіт” Т. Шевченка.

Після урочистої частини відбувся перегляд фільму „Помаранчева революція”. На працю НТШ було зібрано 410 дол.

Ірина Дзюбинська

Учасники вечора (сидять зліва): Ірина Ракуш, Ірина Дзюбинська; стоять: Петро П'ясецький, Оксана П'ясецька, Донна Максимович, Данило Криса.

Дорогі читачі!

Ви для нас дорогі, але для Вас найдорожчою – Ваша Мама.

Привітайте своїх мамів
з їхнім святом на сторінках наших видань
„СВОБОДИ” – 6 травня 2005 р.
і THE UKRAINIAN WEEKLY – 8 травня 2005 р.

Розмір 1 стор.	– ціна 400 дол.
1/2 стор.	– 200 -
1/4 стор.	– 100 -
1/8 стор.	– 50 -

Вітання разом з оплатою приймаємо
до 29 квітня 2005 р.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Відділ оголошень тел.: (973) 292-9800 дод. 3040
Факс: (973) 644-9510

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

MAY - JUNE

5/28- Olya Fryz performance
5/28- Zabava with Fata Morgana
6/12-17 UNA Senior's Week
6/19- Father's Day Luncheon and Program
6/26- 7/3- Tabir Ptashat Camp, Session #1
6/26-7/8 Tennis Camp
6/27-7/1- Exploration Day Camp, Session #1

JULY

7/1-7/4 Fourth of July Festivities
July 1 Luna performs at Tiki Bar
July 2- Zabava- LUNA AND Teen Dance Night- HRIM & DJ
July 3- Zabava, band to be announced
7/3-7/10 Tabir Ptashat Camp, Session #2
7/4-7/8 Exploration Day Camp, Session #2
7/10-16 Discovery Camp, Session #1
7/20- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/17-22 Chemney Camp Session #1
7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
7/22- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/24-29 Chemney Camp Session #2
7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
7/27- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/29- Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
7/29- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/29,30,31- A Day in the Life of an UPA Partisan
7/30-Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
7/31-8/5 Scuba Diving Course

AUGUST

8/1-5 Golf Week
8/5-7 Sports Jamboree
8/5 Caberet Show with Ron Cahute and company
8/6-Afternoon Performances- Barabolya Show
with Ron Cahute & Company followed
by entertainment with HRIM
Zabava with Burya on Veselka Patio and
DJ in Veselka Hall
8/7-8/20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
8/12 Twisted Kieshka performs at Tiki Bar
8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
8/20 Dance Camp Recital Performance
and Zabava with Fata Morgana

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

9/2 Zabava with Luna
9/3 Afternoon festivities- Dance Ensemble,
Palylyk and DJ
9/3 Zabava with Luna and Fata Morgana
9/4- Afternoon Dance Ensemble performance
followed by entertainment at the Tiki Bar
Zabava with Fata Morgana and Teen Dance
Night with Hrim & DJ

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

УКРАЇНА І СВІТ

Президента України В. Ющенка вітали українці Закерзоння

БІЛЬСЬК, Польща. – 11-12 квітня Президент України Віктор Ющенко відвідав Польщу. В перший день візиту він зустрівся з Президентом Польщі Олександром Квасневським, прем'єр-міністром Марком Белькою та маршалком Сейму Влодзімежом Цімошевичем. Мова йшла про пожвавлення двостороннього співробітництва, зокрема про нафтогін Одеса – Броди – Гданськ та інтеграцію України до Євросоюзу. Під час зустрічі з В. Цімошевичем йшлося також про становище польської національної громади в Україні та української в Польщі. Сторони погодилися, що обидві ці групи повинні мати все необхідне для задоволення своїх гуманітарних потреб.

Віктор та Катерина Ющенко поклали квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові, який був відкритий у 2002 році у сквері, названому іменем поета. Саме присутність на відкритій площі під пам'ятником дала Президентів першу нагоду поспілкуватися з українцями, що живуть у Польщі, в тому числі й заробітчанами, які працюють в польській столиці. Розповіли вони, що очікують від українських дипломатичних місій активнішої співпраці зі своїми громадянами за кордоном, цікавилися також процесом реформ на батьківщині.

У Великому оперному театрі відбувся інавгураційний концерт Року України у Польщі, під час якого виконано кантату-симфонію для хору та оркестру „Кавказ” на вірші Тараса Шевченка, автором якої є уродженець закерзонського міста Ярослава над Сяном (зараз Підкарпатське воєводство) Станіслав Людкевич (1879-1979).

12 квітня, після ранішньої зустрічі з польськими студентами, Президент України поїхав саме у Ярославський повіт, де в селі Млини відбулося урочисте відкриття каплиці-пантеону над могилою автора музики українського національного гімну о. Михайла Вербицького, на яке прибуло біля трьох тисяч українців, передусім з Підкарпатського воєводства та Львівщини.

Довгий час могила композитора залишалася у занедбаному стані, і щойно у 1930-их роках старанням громадськості впорядковано її та поставлено кам'яний пам'ятник у формі ліри, з написом „Піонірові української пісні”. Після Другої

світової війни українських мешканців села виселено, але пам'ятник на могилі композитора щасливо вцілів і після зміни політичної системи у Польщі та здобуття Україною незалежності Млини знов стали місцем вшанування пам'яті Михайла Вербицького. У 1995 році проведено ремонт пам'ятника, а минулого року, старанням української громадськості, споруджено над ним відкриту каплицю-пантеон, яка своєю формою нагадує традиційні сакральні споруди регіону.

Після урочистостей в Млинах Президент переїхав до Перемишля, де в Театральному залі Народного дому відбулася зустріч з кількохсотособовим представництвом української громади у Польщі. Під час зустрічі Віктор Ющенко наголосив на новій політиці у відношенні до української громади у Польщі, як і в світі, на що в державному бюджеті закладені окремі кошти, та пообіцяв взяти участь у XXIII „Лемківській ватрі”, яка влітку відбудеться в селі Ждиня на Лемківщині. Звернувся також до присутніх на зустрічі представників місцевої влади з проханням якнайшорішого вирішення питання повернення у власність українській громаді самого Народного дому, збудованого перемиськими українцями ще на початку XX сторіччя й конфіскованого державою у 1940-их роках.

Юрій Гаврилюк,
головний редактор українського
часопису Підляшшя
„Над Бугом і Нарвою”

Довідка від автора: „Закерзоння” – термін, що вживається в українській історіографії та публіцистиці щодо заселених українцями Підляшшя, Холмщини, Надсяння, Західної Бойківщини і Лемківщини, які по II світовій війні опинилися в межах Польщі. Походить від прізвища міністра закордонних справ Великої Британії Д. Керзона, котрий запропонував в 1920 р. лінію розмежування польських і російських (більшовицьких) військ. Згодом „лінія Керзона” стала основою радянсько-польського кордону, встановленого у 1944 році. Зараз територія Закерзоння поділена поміж Підкарпатське, Краківське, Люблинське та Підляське воєводства Республіки Польща.

Перший історичний вишкіл юнацтва

ДОНЕЦЬК. – 8-9 квітня в Авдіївці відбувся перший історичний вишкіл Уладу Пластового Юнацтва, організований окружною пластовою старшиною Донецької округи. На вишкіл приїхало 16 юнаків та юначок (в переважній більшості записані), які представляли усі станиці округи (Донецьк, Краматорськ, Авдіївка, Миколаївка, Маріуполь), а також станицю Сватове (Луганська округа).

Мета вишколу – висвітлити ті події української минувщини, які у школах на сході України замовчуються або яким дається тлумачення, що є далеким від патріотичного. Зокрема на вишколі були розглянуті теми, пов'язані з Переяславською радою 1654 р., Конотопською битвою, зруйнуванням Січі московськими військами у 1709 та

1775 роках, знищення Батурина, бій під Крутами і Голодомор 1932-33 років, боротьба УПА проти фашистів і комуністів та роля пластунів у цій боротьбі. Наприкінці вишколу юнацтво пройшло точкування за цими темами.

Комендантом вишколу був член ОУН, пл. сен. о. Олександр Воловенко (Донецьк), бунчужним – пл. сен. Геннадій Іванченко (Маріуполь), писарем – ст. пл. скоб Дмитро Колесник (Краматорськ). Всі вони також були й інструкторами. Особливу подяку керівництву станиці Авдіївка – станичний пл. сен. прих. Олій Хавіковій та пл. сен. Тетяні Переверзевій і станичний ст. Миколаївка – ст. пл. Світлані Димитровій за організування вишколу.

о. Олександр Воловенко

Нагорода українцям Естонії

ТАЛЛІН, Естонія. – В приміщенні музею окупації в Талліні 19 квітня відбулась урочиста церемонія вручення Конгресові українців Естонії нагороди „За сприяння розвитку демократичних процесів” та відкриття фотовиставки, присвяченій подіям в Україні. Таку нагороду Фонд відкритої Естонії присуджує щорічно. Конгрес українців Естонії був номінований за активну позицію під час виборів Президента України. Церемонія нагородження супроводжувалась піснями та відео-матеріалами з Майдану Незалежності в Києві, що створювали яскравий кольорит нещодавніх подій в Україні. На церемонії був присутній посол України в Естонії Микола Макаревич, радник з питань культури Тетяна Горупович, голова естонського парламенту Ене Ерґма, інші представники естонських владних структур та Конгресу українців Естонії, журналісти.

Інформаційна служба Конгресу українців Естонії

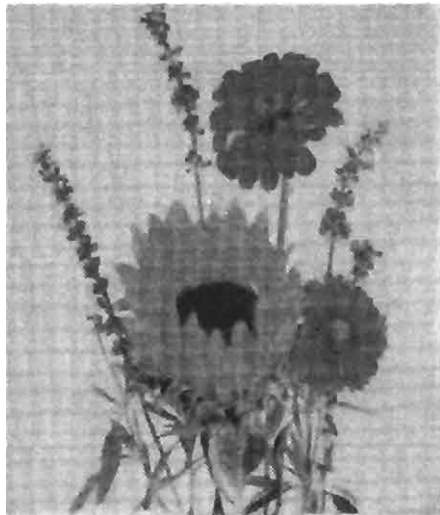
Зміни у візовій політиці України

31 березня Президент України В. Ющенко підписав указ „Про тимчасове запровадження безвізового режиму для громадян держав-членів Європейського союзу та Швейцарської конфедерації”, яким запроваджується безвізовий в'їзд в Україну громадян цих країн на період з 1 травня до 1 вересня 2005 року. Зазначений документ прийнято з метою забезпечення належної підготовки та організування міжнародного пісенного конкурсу „Євробачення – 2005” в Україні, створення сприятливих умов для в'їзду в Україну організаторів, учасників та гостей цього заходу, а також розвитку туризму. Виняток складають іміграційні візи, порядок оформлення яких залишається без змін.

Рішення Президента України є практичним втіленням євроінтеграційних прагнень України та спрямовано на популяризацію України як демократичної європейської країни, яка демонструє відданість загальноєвропейському принципів забезпечення вільного пересування осіб, товарів, послуг та капіталу.

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України в Нью-Йорку

Святкуймо День Матері на Союзівці!

Відзначіть цей особливий день
з Вашою Мамою. Запрошуємо Вас
на святковий полуденок

8 травня 2005 р.

Початок о год. 11-їй ранку

До Вашого вибору смачні страви у
нашому буфеті: печена качка,
лосось, „Petit Filet”, шинка, печена
курка, капуста з ковбасою та інше.

Ціна 15 дол. від особи.

Kerhonkson, New York • (845) 626-5641 • Soyuzivka@aol.com • www.Soyuzivka.com

„Людство живе...”

(Продовження зі стор. 1)

під воду, їх вже нема. Атом – лихо невидиме, але жахливе, особливо коли держави не вживають профілактичних, превентивних заходів. Жінка з Мехіко, виступаючи на конференції, плакала. Колишні уранові шахти в її країні залишилися відкритими, вітер видуває з них радіоактивний пил, діти масово хворіють... Ми, учасники конференції, у зверненні до урядів усіх держав і до недержавних організацій остерігаємо їх, що людство може рухатися вперед тільки тоді, коли за собою не залишає непоправних наслідків технологічного прогресу. І я б дуже хотіла, щоб подібна міжнародна конференція відбулася в Україні напередодні 20-ліття Чорнобильської катастрофи.

– Очевидно, це Ваше бажання в якійсь мірі свідчить, що Чорнобиль все ще потребує міжнародної уваги?

– Так, і то дуже пильно. Передусім з боку науки. Ми досі не маємо комплексних досліджень радіаційної ситуації ні в Україні, ні таких, що стосуються планети в цілому. Проблема ще й у тому, що вже не все можна дослідити. Тиждень ми працювали на Гаваях, намагаючись знайти в місцевих лікарнях документи, пов'язані з хворобами після атомових випробувань на атолі Бікіні. Багато таких документів вже пропало – точнісінько, як і в Україні.

– Тобто, вже не можна відтворити картину трагедії в усіх її подробицях?

– В цьому радянський уряд не був зацікавлений. Але й сьогодні ще нема офіційного визнання масштабів трагедії і її наслідків для здоров'я цього і наступних поколінь. Боюся, що в Україні, як і на Маршалових островах, запановує тенденція, що, мовляв, це було давно і вже час потрохи забувати. Ви знаєте, що спочатку було спеціальне Міністерство у справах Чорнобилю, а згодом замість нього створили Міністерство з надзвичайних ситуацій, яке займається усім, в тому числі й Чорнобилем.

– Але принаймні головні причини і наслідки Чорнобиля сьогоднішня Україна усвідомлює?

– Слава Богу, що є дуже прискіпливі журналісти, котрі не дають заснути суспільній свідомості. Саме з їхніх досліджень можна було б реконструювати всю історію катастрофи. Головним підґрунтям її була та обставина, що атомові станції в СРСР підпорядковувалися союзному Міністерству середнього машинобудування в Москві. В Україні ж вони нікому не підлягали, ніхто не знав, що на них діялося. За рік до катастрофи президент Академії Наук Борис Патон навіть звертався до партійного керівника України В. Щербицького з проханням надати можливість хоч би елементарної контролю за АЕС, оскільки наші вчені здогадувалися, що там проводяться різні експерименти. Українська сторона хотіла бути певною щодо безпечності тих експериментів. А за декілька тижнів до трагедії два офіцери КГБ остерегли владу, що на Чорно-

бильській АЕС є витік радіації. Замість взяти до уваги, цих офіцерів суворо покарали – щоб не лізли не в своє діло. Отож АС в Україні контролювали тільки люди з Москви. Буквально кожен підрозділ на АЕС мав свого начальника в Москві.

– Чи Ви можете докладніше розповісти про згадані експерименти?

– Наприклад, на Чорнобильській АЕС випробовувалося виготовлюване одним донецьким підприємством обладнання, котре не мало ніякого відношення до атомової енергетики, щось пов'язане з вимірюванням високих температур за різних режимів праці реактора. Однак температури, яку саме тоді хотіли виміряти, не могли отримати на реакторі, бо кожного разу автоматична система безпеки автоматично від'єднувала це обладнання. Тоді цю систему люди самочинно, своїми руками вимкнули – 11 годин перед вибухом система безпеки не працювала. А в момент, коли її знову увімкнули, стався вибух... Присутні вилазили з-під руїн, один працівник загинув, декілька пропало без сліду. Очевидців відразу взяло КГБ – не перевдягнувши, не помивши, й вони аж до наступного дня сиділи і писали пояснення. Додам тут, що на АЕС в Чорнобилі відбувалося багато інших побічних досліджень, і про це українські науковці нічого не знали. Певна річ, коли сталася ця біда, то відразу приїхали з Москви. А то була субота, чудовий весняний день. Замість кинути негайно відселювати населення міста, москвичі цілу суботу промовчали – мабуть, сподіваючись, що лихо вдасться приховати. Тим часом стали гасити пожежу – в невігласький спосіб. Висипали в четвертий реактор 6,720 тонн свинцю, який тут же перетворювався в пару і летів над землею. Раптовим збільшенням радіаційного фону стривожилися Польща, Данія й інші країни. Катастрофу замовчати не вдалося. Але за цей час мешканці Прип'яті й довколишніх сіл були піддані величезній дозі радіації... А Першого травня, коли реактор ще горів, влаштували велелюдну демонстрацію на Хрещатику, з молоддю, дітьми... І все ж це був не стільки свідомий злочин влади, скільки незнання, невігластво. В. Щербицький прийшов на демонстрацію з маленьким онуком – значить, він також не розумів, що сталося, бо якби розумів, то принаймні прийшов би сам, без п'ятирічного внука.

Та й далі незнання панувало. Прип'ятців перевозили в навколишні села, де радіація була не меншою...

– Чи вчені і наукові центри в Україні одностайні щодо того, що після 26 квітня 1986 року смертність в країні зростає швидше?

– З приводу раку щитовидної залози – це доведено неспростовно. Білорусь і Росія вважають, що з Чорнобилем пов'язане збільшення захворювань на левкемію. За останні десять років в Україні тривалість життя чоловіків зменшилася на сім років, жінок – на п'ять років. В половині наших областей сьогодні чоловіки не доживають до 60 років. Через декілька років народжуватимуть ті, хто був дитиною у

Д-р Людмила Порохняк-Гановська і д-р Зенон Матківський в редакції „Свободи”.

86-му році, а вони, як правило, вражені в репродуктивній системі. Тільки від одного до десяти відсотків дітей в Україні сьогодні народжуються здоровими. Дев'ятдесят відсотків – з певною патологією. Щоб цих дітей оздоровити, потрібні величезні зусилля – і з боку батьків, і з боку самих дітей, і з боку держави.

– Отже, Чорнобиль – це не виключно проблема здоров'я, але також і психологічна?

– Це проблема здоров'я, ускладнена психологічно. В Україні існує так звана „віктимна психологія“, але я спостерігала її й на Маршалових островах. На жаль, велика частина людей, довідавшись, що вони уражені радіацією, програмує себе і своїх дітей на хворобу. Батьки хочуть, щоб дитина негайно діставала інвалідність і певні гроші за це. Держава підтримує цих людей, але разом з тим заохочує до „віктимної психології”.

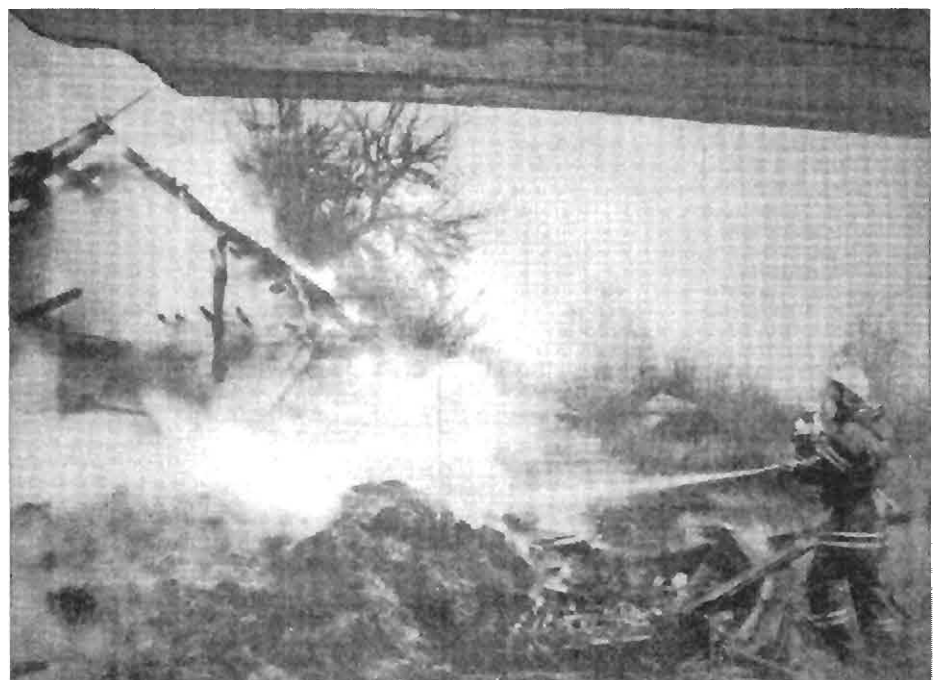
– Чи виходить ця проблема за межі „зони відчуження”?

– Не варто вважати цю тридцятикілометрову зону довкола Чорнобильської АЕС якоюсь ізольованою від решти країни територією. Мій син Андрій, який працює в цій зоні як науковець, розповів, що в убитому для дослідів лосеві виявили радіацію, вищу в дві з половиною тисячі разів понад допустиму норму. Але лосі ходять, куди хочуть, їх убивають на м'ясо й поза „зоною відчуження”. Ліси, ягоди і гриби в них заражені далеко поза зоною. Велика проблема з водою. В зоні вже нема криниці, з якої можна пити воду, однак біда в іншому.

(Закінчення на стор. 17)

Під час конференції „ERUB” на Гаваях, друга зліва – д-р Л. Порохняк-Гановська.

Просякнутий радіацією вогонь на четвертому реакторі гасили як звичайну пожежу.

„Людство живе...”

(Закінчення зі стор. 16)

Раніше радіація трималася у верхніх шарах ґрунту, а тепер все більше опускається вниз, у підземні води. Треба негайно рятувати Прип'ять, щоб радіаційно брудна вода не вийшла в Дніпро, який напуває 30 мільйонів людей.

Зона має ще одну тяжку біду – могильники. Після вибуху четвертого реактора стали закопувати все підряд. Міліція, КГБ, армія, багато різних відомств – і кожне щось закопувало. Село Копачі було в такій мірі забруднене, що всі хати зруйнували і залляли асфальтом. Різну техніку теж закопували, хоч чимало ще стоїть просто неба – танки, тягарівки, трактори... Ось погляньте на цю фотографію. Стоять вантажівки, але вже без двигунів. Десь ці заражені страшною дозою радіації двигуни їздять по Україні.... Щодо могильників, то годі сказати, скільки їх усіх є. Відомо, де розташовані 800 з них, фактично їх набагато більше. Коли в „Саркофазі“ з'явилися великі тріщини і треба було їх латати, то вирішили спершу збудувати санітарну зону, щоб було де помитися. Почали копати під фундамент – і знову наштовхнулися на велику кількість закопаної техніки. Не буде перебільшенням сказати, що з „зони відчуження“ радіація рознесена по всій Україні, тому все очевиднішою стає доцільність радіологічної пашипортизації буквально кожного мешканця в країні.

Розмову вів Петро Часто

Викрадені з цих опромінених великою дозою радіації авт двигуни десь їздять дорогами України...

Одне з багатьох звалищ радіаційно забрудненої техніки.

– Чи ця доцільність має сказати нам, що вся Україна – екологічно, зокрема радіаційно, забруднена?

– На жаль, майже вся. Більш менш чиста Полтавщина, але й там триває видобуток залізної руди відкритим способом, що приводить до забруднення. Серед найзабрудненіших – Львівщина, бо це пов'язано з Роздолом, з видобутком сірки, Луганщина, Одещина...

– Користуючись присутністю президента Фонду допомоги дітям Чорнобильського доктора Матківського, як Ви оцінюєте діяльність цього Фонду в Україні?

– Ця діяльність просто неоціненна. Вони першими прийшли в Україну і залишилися. Їхня праця вирізняється своєю пляномірністю, послідовністю, системністю. Це не разові акції, а наперед визначений широкий комплекс дій. Саме Фонд доктора Матківського почав створювати неонатологічні центри по всій Україні, де чим менша дитина, тим більше проблема. Фонд навчає наших лікарів, видає необхідну медичну літературу, влаштовує наукові конференції. Я дуже сподіваюся, що нова влада оцінить цю шляхетну діяльність належним чином. Особисто я вдячна доктору Матківському за те, що він рекомендував мене як представника від України в коло учасників Міжнародної конференції на Маршалових островах.

Лелека, як і колись, вертається до свого гнізда, дивуючись, де поділися люди...

На третій день після катастрофи, коли четвертий реактор ще горів (його ледь видно на задньому пляні), молодий батько з двома своїми хлопчиками, загорали на річці зовсім роздягнені, тільки сховавши голови у протигазові маски.

Почалося відселення з 30-кілометрової зони... Як тяжко назавжди покидати рідні оселі!.

Такої катастрофи...

(Закінчення зі стор. 1)

„укриття“, створення інтегрованої системи контролю над станом „укриття“ і створення безпечного саркофагу. Роботи передбачається закінчити у 2008 році.

Після закриття ЧАЕС Україна втратила поважного виробника електроенергії. З метою компенсації обмежених енергетичних можливостей України у 2004 році завершено будівництво двох блоків мільйонної потужності на Рівненській та Хмельницькій АЕС, які запущені в дію.

У лютому 2003 року почав свою діяльність Чорнобильський форум, заснований міжнародними організаціями МАГАТЕ, Світовий банк, ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, ВООЗ та іншими й представниками трьох постраждалих від Чорнобильської катастрофи

країн – України, Білорусі і Росії. Головним завданням Форуму є підготовка чітких та уніфікованих висновків про радіологічний вплив на здоров'я населення та екологію регіонів, що постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи. Протягом 2003-2004 років проведено два пленарні засідання Чорнобильського форуму МАГАТЕ, третє засідання заплановане на квітень 2005 року.

В Україні вітають міжнародне співробітництво та отримання міжнародної допомоги для подолання наслідків аварії на ЧАЕС і підвищення глобальної радіаційної безпеки, а також сприяння економічному відновленню постраждалих районів і залучення донорів для створення умов з довготривалого розвитку цих регіонів.

Посольство України в США

Я мав велику честь і приємність бути учнем надзвичайної жінки Олімпії Добровольської. Більше сорок років тому пані Ліпа передала своїй учениці Лідії Крушельницькій Дитячу студію мистецького слова. В цій групі пані Ліда відіграла три дуже важливі ролі – вчителя, ковала і режисера. Через пізнання своєї мови, літератури, історії, світу фантазій ми полюбили все українське. Українська культура здатна полонити всіх, котрі її торкнуться. Пані Ліда стала ковалем наших національних душ і викувала з нас українолюбів.

Аскольд Лозинський,
студієць СМС

Гість з Києва – д-р В. Гайдабура

Подвійний ювілей

Лідії Крушельницькій,
Заслуженій діячці мистецтв України

Діаспора і Україна Вас вітає,
Вітає Вас весь театральний світ,
Що Мельпомена дружбу з Вами все тримає,
Що служите мистецтву стільки літ.
Роки в театрі нанизались як намисто,
Спочатку Станіславів, потім Львів,
Там драму і вокал вивчали Ви із хистом,
І вчилися в найкращих із майстрів.
Дебют у Опері. Війна! На Захід! Відень...
А там і Добровольська, і Гіряк,
І хоч життя скитальське було повне злиднів,
Та твориться театру вже кістяк.
Мистці з покликання знаходять спільну мову,
І оживає театральний світ,
Німеччина спочатку, а тоді тут знову,
Бо з'їхався акторів пишний цвіт.
Ви сяли зіркою в „Тартюфі” як Ельміра,
А далі „Квіти”, і „Боруля”, „Хміль”,
„Мазайло”, і „Бояриня” – свого кумира
Вітала публіка тай звідусіль.
А потім Студія мистецького слова
Родилась у Нью-Йорку, й сорок літ,
Невтомна пані Крушельницька знову й знову
Проводить молодь до нових побід.
„Летючий корабель”, і „Голуба хустина”,
І „Пісня лісова”, і „Ярослав”,
Багато інших п'єс, все це одна Людина
Натхнула студію до цих вистав.
Як добре, що тепер громада вшанувала
І Вашу працю й творчі роки,
А як нам в Києві „Заслужених” давали
Я бачив Вас „Жінку крізь віки”.
Живіть і далі у обіймах Мельпомени,
Робота з молоддю завжди свята,
Ще створите нові вистави, нові сцени,
Здоров'я Вам на Многії літа!!!

Ростислав Василенко,
заслужений артист України, Н. Дж.

Овації...

(Закінчення зі стор. 1)

рію життя і праці „уродинниці” та її дитяти – Студії мистецького слова. Для підкреслення поваги і призначення для Л. Крушельницької українською державою присутніми були на святкуванні представники Уряду з Генеральним консулом С. Погорельцевим у проводі.

Відповідне призначення „уродинниці” виголосив президент ФКК „Самопоміч” в Нью-Йорку Богдан Кекіш, бажаючи їй ще продовжувати те, що вона з таким успіхом розпочала сорок років тому. У дальших побажаннях тепло вітав „уродинницю” представник України до Об'єднаних Націй, посол Валерій Кучинський, підкреслюючи ці багаті у події дні, а Аскольд Лозинський вручив Л. Крушельницькій грамоту від губернатора штату Нью-Йорк Джорджа Пататі, як також від СКУ найвище відзначення за вклад Л. Крушельницької у виховання цілих поколінь українського роду.

Зворушливе було слово Ореста Кебала в імені численних „студійців”, що вийшли зі Студії мистецького слова Лідії Крушельницької з таким знанням української мови та також з любов'ю до театрального українського мистецтва.

Довгу чергу промовців, які усі підкреслювали надзвичайний вклад праці в молоді

українські серця „уродинниці”, закінчив гість з Києва Валерій Гайдабура, доктор мистецтвознавства, заслужений діяч України, передаючи разом з сердечними вітаннями Л. Крушельницькій відзнаку „київської пекторалі”. У програмі цього виняткового свята були також показані картини з творчого життя Л. Крушельницької у підготуванні К. П'ясецької і О. Геврика та виведення вибраних творів ЕКА – Едварда Козака Л. Кметою і С. Шулем – учнями пані Лідії.

Заключне слово у програмі належало Лідії Крушельницькій, яка зі зворушенням дякувала за це виняткове свято, що підготовано саме для неї. Тут найбільше серця та праці вклали її учні Марта Кічоровська-Кебало і Софія Зелік. До їхніх завдань належало також підготування альбому, в якому знаходимо не тільки програму святкування, але багатющий зміст та історію так життя Лідії Крушельницької, як і життя її студії з численними світлинами та текстами українською і англійською мовами. Там знаходимо список відзначень, що їх Л. Крушельницька, а з нею її студія отримали, список усіх учнів, уривки з рецензій на її вистави, фотознімки, привітання. Ця книжка-каталог залишиться незамінним доказом праці цієї однієї людини, яку полонило українське театральне мистецтво – Лідії Крушельницької.

Лідія Крушельницька з онуком Марком

Привіт з Естонії

В Нью-Йорк, в заокеанські далі,
Шле привітання місто Таллін,
Де пані Крушельницька Ліда
Стрічає ювілейне літо!
Для Лідії Львів – то Alma Mater,
Там почала вона співати,
Далі – театр у Станіславів,
Де першої зазнала слави.
А потім Відень і Нью-Йорк
Збагнули в Лідії справжній толк,
У Гіряка на сцені грала
Й загальне визнання дістала.
І ось сама вже режисує,
Невтомно з молоддю працює,
Бо іскра в неї є від Бога.
Що знає до сердець дорогу.
Щось в неї є від Українки,
Від Лесі, від Легенди-зірки,
Вистава „Жінка крізь віки”
В моєму серці – на роки.
Її краса мене вразила,
А плюс до неї й духу сила,
Тож хай її „Мистецьке слово”
Плекає довго рідну мову.
Вистави Лідії – мов свічки,
Мов кіноепосу стрічки,
Де кожний кадр – мистецтва шлях,
Таланту і любови стяг!

Ольга Горянська,
Таллін, Естонія

Лідія Крушельницька в оточенні своїх найближчих учнів та друзів. Фото: Роман Івасівка

Сенсаційні звільнення сталися у Києві

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Міністер культури Оксана Білозір повідомила 20 квітня під час парламентських слухань з теми „Культурна політика в Україні: пріоритети, принципи та шляхи реалізації“ про звільнення Михайла Резниковича з посади генерального директора і художнього керівника Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки, а Віктора Приходька – з посади генерального директора Національної кіностудії ім. Довженка. Проти М. Резниковича порушено кримінальну справу.

4 квітня понад 50 артистів театру імені Лесі Українки вмістили в газеті „Вашінгтон пост“ відкритий лист до Президента України Віктора Ющенка, в якому висловили стурбованість долею свого колективу, який більше десяти років очолював відомий режисер, народний артист України, професор, академік М. Резникович. В листі було сказано, що під час минулих виборів Президента України М. Резникович підтримував кандидатуру В. Януковича. „Для нас, як і для більшості театральної громадськості України, була шоком звістка про те, що одразу після виборів у нашому театрі почалася та продовжується перевірка працівниками Генеральної прокуратури України... Навіть за часів СРСР, при тотальній контролі з боку КДБ, не було подібних прецедентів втручання в життя театру. Це особливо шокує на тлі тих демократичних перетворень, проголошених в Україні“, – писали автори листа (див. коментар Р. Хомяка, „Свобода“, ч. 15).

5 квітня Міністерство культури категорично спростувало інформацію, що начебто воно чинить тиск на художній колектив та керівництво Театру російської драми ім. Лесі Українки. 8 квітня Генеральний прокурор Святослав Піскун на засіданні парламенту заявив, що підрозділи прокуратури перевіряють не тільки Національний театр російської драми імені Лесі Українки, але й багато установ культури, тому, що є скарги про порушення фінансово-господарської дисципліни.

Інтернет-видання „Українська правда“ з цього приводу зауважило 6 квітня, що в Україні з'явилася нова мода – скаржитися на політичні переслідування. Хтось нарікає на те, що його позбавили посади, когось відрізали від бюджетних дотацій, декого раптом перевірили контролюючі органи.

Ці люди пояснюють свої біди стандартно: вони грали за іншу політичну команду, і тепер зазнають несправедливих принижень. Ця тактика стає дедалі популярнішою, і слідом за депутатами та екс-міністрами про політичний тиск заявляють ті, хто до політики не має жодного стосунку.

Національний академічний театр російської драми імені Лесі Українки є державним підприємством, і держава провела ревізію свого майна. А те, що попередня влада дивилася на його господарювання крізь пальці, не може бути аргументом проти перевірок. Чотири роки тому дирекція надала в оренду комерційній структурі гуртожиток в самому центрі Києва. Ціна угоди (принаймні, офіційна) була занижена настільки, що втрати держави сягають 300 тисяч гривень. Ще більше шкоди принесли державі будівельні роботи по вулиці Богдана Хмельницького без погодження необхідних документів. Як наслідок, на театр накладено фінансове стягнення на 777.5 тис. гривень. Окрім мільйона збитків, прокуратура також знайшла факти підірвання документів і була змушена порушити кримінальну справу.

У театрі не можуть пояснити, хто допоміг розмістити на правах реклами у газеті „Вашінгтон Пост“ звернення театралів до В. Ющенка. „Сам театр не міг заплатити такі гроші. Якщо ви отримаєте інформацію, хто за цим стоїть, ми будемо вдячні“, – сказав керівник літературного відділу Борис Куріцин, якому в театрі доручено коментувати події.

УНІАН вважає, що „відомі актори перетворилися в руки режисера-диктатора на безправних маріонеток, які змушені грати доволі нещасливі й некрасиві ігри. Та і сам режисер, не підозрюючи про те, став забавкою в руках політичних сил“.

За матеріалами ЗМІ

„Міс Україна – 2004“ – Юлія Пінчук з Волині

КИЇВ. – На 15-ому національному конкурсі краси „Міс Україна – 2004“ перемогла 18-річна студентка з Нововолинська Юлія Пінчук. Вона представлятиме Україну на конкурсах краси „Міс світу“ і „Міс Європи“ в 2006 році. На фото: Світлана Пінчук (праворуч) поздоровляє свою доньку Юлію під час церемонії нагородження 24 квітня 2005 р. Фото УНІАН

Допомога колишнім українським політв'язням

КИЇВ. – Вже три роки при Міжнародному Благодійному Фонді „Смолоскип“ діє Комісія допомоги колишнім українським політв'язням і репресованим. Думка про створення такої Комісії зародилася у 2002 році, у час відзначення 25-річчя Української Гельсінської Групи, яку очолював відомий український письменник Микола Руденко. На з'їзд до Києва з'їхалися у той час майже всі члени УГГ і політв'язні, які колись відбували багаторічні терміни ув'язнення. Виявилося, що всі вони живуть на найнижчій пенсії, хтось з них був реабілітований вже у незалежній Україні, а хтось такої реабілітації не бажав. Всі вони – люди похилого віку, майже кожний з них потребує медичної допомоги і що прикро визнати, за кількома винятками, майже ніхто цими людьми не цікавився – ані уряд незалежної України, ані чисельні українські громадські організації західної діаспори. Винятком можна уважати тодішню голову 59-го Відділу Союзу Українок у Балтиморі Ганну Самутин, яка від самого початку була промотором створення комісії допомоги цим людям.

Допомога колишнім членам УГГ, політичним в'язням, репресованим і їхнім родинам становить всього 25 ам. дол. у місяць. При наявності грошей, їм також оплачується лікування і ліки, з 2002 по 2005 рік, в різні роки, допомогу отримували колишні політв'язні, які від нас уже відійшли: Олесь Бердник (письменник), Іван Кандиба, Оксана Попович, Василь Стрільців, Леоніда Світлична, (дружина Івана Світличного), Степан Крижанівський (літературознавець).

Допомогу отримували і далі отримують такі особи: Петро Розумний, Петро Січко, Ірина Сенік (потеса), Валентина Попелюх-Стус (дружина Василя Стуса, письменника), Ніна Марченко (мати Валерія Марченка, письменника),

Василь Голобородько (письменник), Наталя Дукина (дочка розстріляного у 1930 роках письменника Миколи Дукина), Дмитро Калужний (опікувався Надією Суровцевою), Світлана Кириченко (дружина Юрія Бадзя), Мирослава Свідзинська (дочка поета Володимира Свідзинського, знищеного совєтами у 1941 році), Вікторія Цимбал (мистець), Ганна Михайленко, Михайлина Коцюбинська (літературознавець), Микола Плахотнюк, Лідія Макуха (дружина Василя Макухи, який на знак протесту проти русифікації України виконав у 1968 році акт самоспалення), Люба Лемик (дружина Миколи Лемика, який у 1933 році виконав атентат на совєтського консула у Львові на знак протесту проти голоду в Україні), Опанас Заливаха (художник).

Вже втретє Комісія допомоги колишнім політв'язням у зимових місяцях (у лютому-березні) звертається до українських громадських організацій, українських кредитівок і банків (а їх є в Америці і Канаді понад 300) з проханням зложити свої пожертви на допомогу цим людям. У 2004 році на заклик Комісії пожертви зложили 7 громадських організацій і одна кредитівка: СФУЖО, Фондація ім. І. Багряного, 59-ий Відділ СУА-Балтимор, Сестрицтво св. Ольги УПЦ Метрополітального Вашингтону, Комітет допомоги Україні – Приятелі Руху – Нью-Джерзі, товариство „Самопоміч“ – Балтимор, Український Вест Сайд Клюб – Рочестер, Суспільна служба Українців Канади – Тандер Бей і одна Українська кредитівка (Торонто).

Якщо б не пожертви окремих осіб (повний список яких „Смолоскип“ публікує з кінцем кожного року), то ця допомога, цим найбільш потребуючим особам, які були на передових лініях у боротьбі за незалежність України, була б унеможливлена.

Чому така страшна байдужість українських громадських організацій і майже всіх українських кредитівок і банків до цих найбільше потребуючих осіб, які пережили страшні жахиття підсовєтської дійсності? Невже українська громадська організація, кредитівка чи банк не можуть пожертвувати для цих і для багатьох інших цю невеличку суму – всього 300 дол. на рік?

Комісія Допомоги колишнім українським політв'язням і репресованим не є якоюсь анонімною, безіменною організацією. Членами Комісії є колишня довголітня голова СФУЖО Оксана Соколик, голова МБФ і видавництва „Смолоскип“ Осип Зінкевич, представник „Смолоскипа“ на західну діаспору Олексій Шевченко, директор Музею-архіву українського самвидаву у Києві Олесь Обертас і бухгалтер Павлина Бондаренко.

У п'ятнадцяти останніх роках ми жили у державі, яка називала себе самостійною і незалежною державою „Україна“. У тій державі від самого початку і аж до тепер колишні генерали і полковники КГБ, слідчі одержують найвищі пенсії, тоді, як колишні політв'язні, члени Української Гельсінської Групи, члени ОУН, воїни УПА, які відбували десятки років ув'язнення і заслання, доживають свій вік у злиднях.

Цим людям треба далі жити, їм треба далі лікуватися, а родичам потрібні навіть мінімальні гроші на гідне, хоч і скромне похоронення тих, які від нас відходять. Тому прохання до всіх небайдужих осіб – допомогти цим людям, складаючи на допомоговий фонд свою пожертву.

Всі пожертви просимо надсилати, виставляючи чек на „Smoloskyp“ (Doromoha represovanyum), в Америці на адресу: „Smoloskyp“, P. O. Box 8041, Bridgewater, NJ, 08807, у Канаді на адресу: „Smoloskyp Trust“, P.O. Box 430, STA. „E“, Toronto, ON M6H 4E3.

Осип Зінкевич

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Стежками Яворівщини” - нова виставка в Українському національному музеї

ЧИКАГО. – Яворівщина – етнографічний район у Львівській області. Місто Яворів стоїть це місто на шляху Львів – Ярослав і через нього пролягають дороги до Європи. Вже у літописах XV століття є згадки про великі ярмарки, що відбувалися тут, а у 1569 році місто отримало магдебурзьке право. Від густих яворових лісів навколишньої місцевості походить і назва міста. Цією короткою довідкою запрошуємо познайомитися з культурно-мистецькими надбаннями Яворівщини і помандрувати стежками цього краю через виставку народного одягу, що відкрилася в Чикаго, в Українському національному музеї 22 квітня і триватиме до 19 травня.

На великому столі музейної бібліотеки багато світлин. Їх привезла Ірина Трошук з Яворівщини. Ірина народилася в Чикаго, в українській родині, що прибула до Америки після Другої світової війни. Українське докільля мало на неї великий вплив. Ще маленькою брала в руки голку, полотно, ножиці і робила перші кроки у світ мистецтва вишивання та вирізування. Згодом зустріла свою долю. Разом з чоловіком Марком виховують двох синів – онуків світлої пам'яті д-ра Пилипа Демуса, людини, що залишила гарний слід на землі. Він був лікарем. Цілющим зіллям від туги за рідним краєм стало колекціонування зразків народного одягу Яворівщини. Спілкуючись з синами, а їх у нього

п'ятеро, завжди розповідав про Мужиловичі, село його дитинства, що лежить за 12 кілометрів від Яворова. Він хотів, щоб діти знали про ліс Красний Запуст і про Хлопську Гору, про старовинну церкву св. Архистратига Михаїла, яку було збудовано у 1600 році, і про мамину вишивану сорочку, в якій складав матуральний іспит при закінченні академічної гімназії у Львові. Колекція народного одягу, зібрана доктором П. Демусом заслуговує уваги етнографів і народознавців. Він передав її дружині свого сина Ірині Демус, яка вже 20 років з великою посвятою вивчає мистецтво Яворівщини, продовжуючи місію, розпочату батьком.

Ірина Трошук об'їхала не одне село цього прекрасного краю. Її остання експедиція „яворівськими стежками” відбулася „помаранчевої осені” 2004 року. Готуючись до виставки в Чикаго, побувала у Львівському етнографічному музеї, спілкувалася з народознавцями, а найбільше хотіла довідатися про скарби народної носії від людей. Заходила до хат. І кожна зустріч – це окрема історія.

Господиня розстелила на столі великий полотняний обрус-намітку, повикладала ще бабунині камізельки і кабати, познаходила у мальованій скрині, що стояла у снігах за двірима, свою дівочу горсетку, хустини, бавницю. На якийсь час з сумом зупинила погляд на весільній спідниці-шорц. І попліла розмова про життя-

Чикаго: на виставці одягу Яворівщини

буття, про те як і коли вдягала ту чи іншу сорочку, чому спідниці називалися „вибійками”... Що не хата – то музейні скарби. Це родинні обереги, які передаються із роду в рід.

Кожен комплект одягу з колекції Ірини Демус є особливим. Це ціла історія еволюції народного костюму від середини XIX століття до сьогодення. Вона вражає красою, унікальністю виробів, самобутністю художніх рішень. Радіє око, милуючись вишивкою. На виставці ви побачите різні спідниці-вибійки, які виготовлялися за особливою технологією.

Відповідно до візерунку, їх називають „цяточки”, „кружальця”, „звізди”, „сосонки”, „грибочки”, „сливки”. Робилися вони із білого льняного полотна. Дівчина чи жінка, прийшовши до майстра, вибирала взір. Майстер приступав до роботи. Поливав полотно водою і розгладжував його на столі. Тоді брав дошку, накладал на неї фарби, розтирав та розстилав на неї намочене полотно. Далі брався валик і котився зверху. Після цього полотно знімалося, просушувалося і поверталося

(Закінчення на стор. 22)

Школи Українознавства нашої Метрополії

мають шану запросити Вас з Родиною на

МАТУРАЛЬНИЙ БЕНКЕТ І ЗАБАВУ

в суботу, 4 червня 2005 р.

Ramada Inn
130 Route 10 West
East Hanover, NJ

Бенкет – 6:00 веч.
Забава – 9:00 веч. до 1:00 ночі
Оркестра – „Відлуння”
Вечірній стрій

Вступ на бенкет і забаву – 55.00 дол.

Вступ тільки на забаву – 20.00 дол.

Чеки виписувати на „УССА”
і висилати до 23 травня 2005 р. на адресу:

Mary Kolodij
6 Pucillo Lane, Somerset, NJ 08873
(732) 873-1861
mkolodij@patmedia.net

Бажано вписати прізвища гостей

Квитки на забаву можна придбати при дверях

3 нагоди Великодня і 50-ліття нашого подружжя

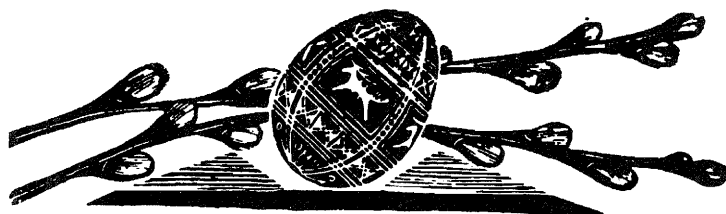
дякуємо за поздоровлення і
складаємо щирі побажання
нашій родині в діаспорі і Україні,
нашим друзям і знайомим.

З цієї нагоди складаємо:

500 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,
500 дол. на Фонд Суспільної Опіки СУА
500 дол. на Фонд Академії св. Юра в Нью-Йорку.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

**МИРОСЛАВ І НАДІЯ
ШМІГЛІ**

В Польщі осуджують злісний вибрик українофобії

Микола Лишик з Перт Амбой, Н. Дж., надіслав до „Свободи“ публікації з польської „Газети виборчої“ від 30 березня з своїм коментарем: „Вірити не хочеться, що польські україножери далі роблять кривду українському народові. На чію це користь? Чому незнаний україножер не долучив до виставки криваві розправи над українцями в Павлокомі, Березі Картузькій, під час акції „Вісла“, в Явожно та ін.?“ Подаємо статті двох польських журналістів в „Газеті виборчій“ у перекладі „Свободи“.

Застрашення жорстокістю і правда історії

Підрозділи УПА 11 липня 1943 року почали акції в польських селах на Волині. Поважні історики обох народів оцінюють, що під час проведеної місцевим проводом УПА акції загинуло близько 60 тисяч поляків, а у висліді акцій Армії Крайової у відповідь і спонтанно організованої польської самооборони було вбито кільканадцять тисяч українців. Дії волинських загонів УПА за участі місцевих селян були жорстокою етнічною чисткою, але польські пацифікації українських сіл на захід від Бугу були не менш жорстокими.

Історики встановили, що на III конгресі ОУН в серпні 1943 року провідні діячі українського підпілля заявили, що волинська УПА скомпрометувала себе цією акцією, а головне командування УПА наказало припинити антипольський терор. Але тоді ніхто не міг протистояти хвилі масових злочинів.

Проф. Владислав Філяр, вояк волинської АК і свідок пацифікацій, врятований українськими сусідами, що належали до УПА, заявив „Газеті виборчій“, що відзначення 60-річчя подій на Волині має бути часом роздумів і тверезих рефлексій. Взаємне пригадування злочинів повинно скінчитися раз і на завжди, бо інакше не станеться поєднання двох народів.

І справді, на два роки затихли голоси, що описували польсько-українську війну 1940-их років виключно мовою жорстокостей і без історичного контексту. А зовсім недавно, під час „помаранчевої революції“ в Києві, відбулося правдиве диво поєднання: сотні поляків підтримали український марш до демократії, тисячі українців скандували: „Польща!“

Взаємини між Польщею і Україною, між поляками і українцями ніколи не були такі добрі, як тепер. Аж раптом в краківському Палаці мистецтв з'являється виставка, яка з мистецтвом не має нічого спільного, а з історичною правдою – дуже мало, бо приписувані українцям злочини були рисою обох сторін польсько-української війни. Дивно? Дуже дивно! А може й ні...

В нелегкій і кривавій історії польсько-українській одне є незаперечним: коли між нашими народами діялося щось зле, тим зажди користався хтось третій – на шкоду Польщі і Україні. Інституції, які патронують публічному показові сумнівної вартості картин виключно про жорстокості польсько-української війни, а тому позбавлені історичного контексту, представляють інтереси тих, кому не до смаку дружба між нашими народами. Не йдеться про те, щоб не говорити правду, а про те, щоб знати, як її говорити.

Павел Смоленський

Контroversійна виставка про Волинь

В краківському Палаці мистецтв до 13 квітня діяла виставка „Східні креси в польській крові затоплені“. Її „маларська“ частина вражала жорстокістю, а поширені з цієї нагоди публікації викликали поважні застереження істориків.

„Розрізання горла і витягання язика назовні“, „Прибивання ножом до столу язика малої дитини, яка потім висіла на ньому“, „Вертикальне розрубання сокирою голови“, „Розрізання тіла жінки від шиї до низу“ – це тільки деякі назви зі ста маларських вправ невідомого автора, виставлених у пивниці Палацу мистецтв в Кракові. Організувало виставку Товариство любителів Волині і Полісся, куратором є 80-річний Ян Млотковський з Познаня. Виставка має також дві інші частини: ностальгічні чорно-білі фото містечок Волині і Полісся, а також фотографії вбитих поляків. Кольорові, мальовані примітивним пензлем картини показують криваві сцени езекуцій підрозділів УПА на Волині і випромінюють жорстокість тортур і жах в очах жертв. Відрубані частини тіл, гектолітри крові, витягнуті нутрощі, блискучі ножі в руках катів.

Хто це намалював? Не відомо. „Автор не бажає називати себе“, – пояснює директор палацу Збігнєв Вітек. В каталозі до виставки Ян Млотковський пише: „Півтора мільйона жертв цивільного населення, в тім 500 тисяч дітей“. Криваві описи можна зустріти в поширюваних на виставці публікаціях. Їх авторами є дослідники подій на Волині в 1943 році, що гуртуються довкола українського політолога Віктора Поліщука з Торонто. Це проф. Едвард Прус – відомий україножер, Богдан Поремба – націоналістичний діяч з об'єднання „Грунвальд“, Щепан Сєкерка з Товариства увічнення жертв українських націоналістів з Вроцлава. Хоч на виставці є й ретельні публікації д-ра Люцини Кульчицької, Еви Семашко.

Автори поширюваних на виставці публікацій з'являються на конференціях в різних містах Польщі. Зокрема вони були в березні 2004 року на конференції „Польсько-українські взаємини у 1939-2004 роках“, що відбулася у Варшаві. „Число брехень і зловживань, які там були виголошені, було надто тривожним“, – говорить секретар управи Союзу українців в Польщі Петро Тима. Там теж продавали криваві поштівки і плякати. Союз українців звернувся тоді з офіційним протестом до організаторів конференції, подав заяву також у пресі.

Виставка Млотковського вже побувала в Познані, Серадзі, Лодзі, Белхатові.

Рафал Романовський

НОВІ ВИДАННЯ

Про українців Сибіру

НОВОСІБІРСЬК, Росія. – Серію нарисів про традиційну культуру українських переселенців до Сибіру XIX – XX ст. (за матеріалами Новосибірської області) започаткував Новосибірський державний педагогічний університет. Автори дослідження Олена Фурсова та Лілія Васєха вважають, що вивчення особливостей етнічного, культурно-побутового розвитку етнографічних груп українців, що вже понад сто років мешкають на сибірських землях й відірвані від основної маси етносу, має стати одним з актуальних напрямків досліджень етнографічної науки.

Нариси дають загальну картину та причини міграції населення українських губерній до Сибіру, детальну інформацію щодо їх розселення на нових землях, суспільно-побутові та культурні особливості їхнього влаштування і взаємин з корінними мешканцями, розповідають про характерні звичаї та зміни у побуті й культурі українців Сибіру. Окремий розділ охоплює різні сфери культурного життя сибірських українців, особливості їхньої асиміляції та збереження національних традицій. Останній, шостий розділ є спробою сформулювати головні риси й переваги української народної педагогіки. Книга має солідний науковий апарат, у ньому використано також дані переписів населення, уривки з праць видатних українських вчених-етнографів, лінгвістів та педагогів, унікальні першоджерела – рукописи, документальні свідчення, фотоматеріали, фолклорні записи, нотні розшифровки, інші матеріали з українознавства краю. У додатках наведено таблиці поселень з переважанням українського населення, рукопис Віри Свириденко „Історія села Веселовське“, дані про хазителів українського фолклору Новосибірської області, від яких записані етнографічні, пісенні й текстові матеріали, використані у виданні.

Перша частина нарисів вийшла невеликим накладом – лише 225 примірників за фінансової підтримки Національно-культурної автономії українців Новосибірська, Українського національно-культурного центру Управління культури адміністрації Новосибірської області та Науково-дослідної лабораторії народної художньої культури Новосибірського педагогічного університету.

Юрій Безкровний

Заплутались у національностях

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Газета „Новое русское слово“, що видається в Нью-Йорку, 23-24 квітня вмістила репортаж про відкриття Українського музею під назвою „Чи був Архипенко українським скульптором?“. У публікації прихильно відзначено збудування на пожертви громади нового, гарного, зі скляним фасадом будинку музею в одному з квітнучих районів Нью-Йорку. Але автор І. Г. усе ж вирішив додати до розповіді ложку дьогтю, подавши наведений заголовок, а в тексті пояснивши, що О. Архипенко у молодому віці виїхав з Києва і жив за кордоном, тому не може вважатися українцем.

Коли так міркувати, то Т. Шевченко, який багато років жив в Росії і Казахстані, не має бути україн-

ським поетом, С. Рахманінов не буде російським композитором, а Шопен – польським...

Зате наступна сторінка газети здивувала заголовком „Міс Ізраїлю“ стала українка“. В цьому репортажі газета розповідає про уродженку Донецька Олену Ральф, красуню єврейського походження, яка з дванадцятирічного віку брала участь в житті молодіжного єврейського центру, потім була інструктором літніх таборів єврейської молоді.

Інформуючи читачів про життя в Україні і довкола неї, варто б писати відповідно до правди, що Архипенко був і є українським мистцем, а красуня з Донецька – уродженкою України.

Л. Хм.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки (УЛТПА)
Відділ Метрополії Нью-Йорку

повідомляє, що

21 травня 2005 р. о год. 6-й веч.

в Українському Інституті Америки, 2 East 79th Street, New York, NY

відбудуться ширші

СХОДИНИ І ПЕРЕВИБОРИ УПРАВИ

Запрошуємо членів товариства і зацікавлених колег.

Після засідання буде перекуска

„Стежками...

(Закінчення зі стор. 20)

господині. При цьому використовувалися природні барвники. Чорну фарбу, наприклад, виготовляли з сажі хвойних дерев, червону – з комахок червцю. Фарби розтирали на олії, зробленій з насіння льону, а потім варили на вогні у великому казані. До шлюбу молода вдягала спідницю-шорц. Ця спідниця шилася з домотканого вовняної тканини і виділялася густим черленим відтінком. Її вдягали тільки на великі свята, а в кінці життєвої мандрівки заповідала жінка бути похованою у тій же спідниці.

Серед експонатів білим полотном майнули сорочки, рукави яких немовби одягнені у віночки з польових квітів. У нашій уяві повстає святочна неділя. Селяни вийшли з церкви, забіліло на церковному подвір'ї, і тільки відрізнялися темні голови чоловіків і кольорові та червоні вишивки жіночих хусток на голові. Жіночий одяг жінки з Яворова складався з сорочки, мальованки (спідниці), запаски, кабата, хустки, бавниці у заміжніх жінок, кафтана. Нитки для вишивання називали „лучкою”. Вишивали дівчата та молодіці, а старші – стебнували. Цей одяг простий і невибагливий, але водночас особливий, бо має певні риси, притаманні цьому етнографічному району України.

Є у колекції обрус-намітка, виготовлений на лляному полотні та вишитий гаптом у першій половині XIX століття у селі Шкло на Яворівщині. Обрус відіграв важливу роль у житті жінки. Зокрема в обряді весілля – розплітаючи молодій косу, мати покривала її голову обрусом. Також на знак щасливого життя, молодим пов'язували обрусом руки. Обрус-намітка вживався жінками як головний убір в XIX столітті. Це великий прямокутний шматок лляного полотна, вишитий по середині одного краю і на кінцях вузькими смугами. Візерунок вишивався у формі стилізованого вазонка, або дерева життя. Такий обрус складався у п'ять складок і пов'язувався навколо голови, закриваючи усе волосся. Вишивка припадала на чоло, а вишиті кінці спадали ззаду. Це нагадувало вінок. Заміжні жінки носили на голові бавницю.

Це вишивана низинкою жовто-червоними кольорами смужка, завширшки 6-7 см. Бавниця творить вінкоподібний круг для пов'язання обруса або хустки. На виставці представлено десятки бавниць та хусток з різних сіл Яворівщини. Є також чоловічий одяг, що включає сорочку, штани (нагавиці), кабат, кафтан, свиту, чоботи.

На музейній лаві знайшлося місце біло-виправленому кожуху з овечих шкур та жіночий темно-брунатного кольору вовняний свиті.

Тонке домоткане полотно, лляні нитки, ручне шиття – незрівняний зразок краси і добра селянської одягу позаминулого і минулого століть... Сво-

єю унікальністю дивують плетені з соломі капці та сумки господарського призначення, знамениті дерев'яні іграшки, а з чорно-білих світлин проливається світло пам'яті хоронителів української традиційної народної спадщини. Такій колекції позаздрить не один етнографічний музей України.

Український національний музей запрошує на виставку. Це – історія українців, що втілювалися у конкретні речі, які віками втрачалися, і збереглися тільки крихти, золоті зерна у цій скарбниці духовності.

Марія Климчак

Український концерт відбувся на Волзі

НИЖНІЙ НОВГОРОД, Росія. – У Будинку офіцерів 24 квітня відбувся концерт творчих колективів національно-культурних громад Нижегородської області, в якому взяло участь Товариство української культури „Джерело”. Особливо сподобався виступ фолкльорного народного ансамблю „Калинове гроно”, який виконав пісні „Степом, степом” та жартівливу „Ой дуба, дуба”. Виступ ансамблю було передано у вечірніх новинах на місцевому телеканалі. Бурю оплесків отримала переможниця конкурсу „Ранкова зірка” 11-річна українка Віталія Голованова. Учасник Другої світової війни Іван Токарев, якому 5 травня виповниться 85 років, заспівав пісню „Служив козак у війську”. На фото: виступає ансамбль „Калинове гроно”.

Олександр Криницький

Make it Memorable at Soyuzivka

Memorial Day Weekend May 27-30, 2005

Adoptive Parents Program

Discover and cherish a millenia old heritage and culture

- Ukrainian Food Cooking Demo with Andriy Sonevytsky
- Arts & Crafts with Maya Lew
- Pysanky and Art Painting on Glass Demonstrations

Olya Fryz

Performing her new and "soon-to-be-released" Ukrainian children's CD

Saturday Evening Zabava with FATA MORGANA

Soyuzivka
for all seasons

www.Soyuzivka.com

Call for Reservations
845-626-5641

UNA Estate Soyuzivka • P.O. Box 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641 • email: Soyuzivka@aol.com

„Про вчора і сьогодні” серед читачів Філадельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па., – Вірні читачі фейлетонів О-КІ дістали до-бру нагоду закупити цю другу їх збірку у книжковому виданні п. н. „Про вчора і сьогодні” в суботу, 16 квітня ц. р., завдяки дбайливості

43-го Відділу Союзу Українок Америки, що влаштував презентацію цієї книжки.

Організаторки цієї презентації під проводом Людмили Чайківської і Анни Максимович доложи-

ли усіх старань до успіху цієї імпрези, що виказалася численною участю гостей і самої авторки. Імпрезу відкрила голова Відділу А. Максимович, коротким словом пригадуючи, що О. Кузьмович вже не вперше є гостем у Філадельфії.

Чоловічий хор „Прометей” під орудою Нестора Кизимишина за-співав тепле „Вітаємо”, після чого зі словом про авторку виступив д-р Василь Махно.

Вже добре відомий у Філадельфії актор Іван Бернацький зачарував, як завжди, слухачів своєю грою, яка тим разом проявилася у відповідну ним уложеній інтерпретації однієї з розповідей авторки про „жовтий фотель”.

Мистецьку програму продовжили хор „Прометей”, з фортепіановим супроводом Галі Мазурок-Рей, а членка СУА Іванна Ковалів прочитала свій вірш, присвячений О-ЦІ. Тепле слово організаторки імпрези Людмили Чайківської закінчило програму цього виняткового настроєм пополудня, який учасники ще довго продовжували при смачній перекусці та купівлі збірки „Про вчора і сьогодні”.

А. Ч.

Шановного колегу – з 90-літтям!

Д-р Осип Оришкевич

З приємністю повідомляємо наші медичні кола та всю українську громаду, що 10 березня цього року сповнилося нашому шановному колезі д-рові Осипові Оришкевичеві 90 літ.

Здається, тільки вчора, а вже минуло понад 60 років, як молодий і український лікар – асистент на гістології при медичних курсах у Львові, помагав нам, студентам, під час гістологічних вправ. Потім наші дороги розійшлися в буревії Другої світової війни, аж знову зі-йшлися на наших славних і незабутніх з'їздах УЛТПА. З цієї нагоди годиться згадати про життєвий шлях та діяльність нашого ювілята.

Народився він 10 березня 1915 року в Олеську, на Львівщині, в родині судового службовця Семена і Кароліни Оришкевичів, закінчив в 1935 році філію Української академічної гімназії у Львові, а протягом 1935–39 років студював медицину у Познанському університеті та в 1941 році закінчив Львівський медичний інститут. В 1941–43 роках спеціалізувався в гістології у проф. Б. Ялового та працював асистентом у проф. О. Подолинського в гінекологічній клініці Львівських медичних курсів. З 1944 року – у Німеччині, працював спочатку два роки у Гайдельберзькому університеті, в гінекологічній клініці проф. Г. Рунге. Там же 1947 року отримав докторат за досліду працю з гінекології.

Одружений з Лідією Яцків, в 1948 році емігрував з родиною до Америки, оселився в Брукліні, де в 1951 році відкрив і провадив приватну загальнолікарську практику. Належав до кількох американських товариств та до УЛТПА, брав активну участь у лікарських з'їздах, дописував до „Лікарського вісника” на теми лікарської етики в Америці. Після 40 років лікарської практики в Брукліні, Н. Й., переїхав жити в Принстон, Н. Дж. де має нагоду відвідувати цікаві академічні зібрання та слухати доповіді визначних вчених.

Наш шановний ювілянт щасливо одружений з Лідією Яцків, дочкою гімназійного професора Миколи Яцкова, з якою виховав четверо дітей, які всі мають вищу освіту та працюють за своїми професіями.

Бажаємо нашому шановному колезі-ювілятові доброго здоров'я, багато любові і пошани від його дітей та внуків.

На многая літа!

Д-р Павло Пундій

Мистецька виставка учнів – в бюрі

ЧИКАГО. – Марія Папас, скарбник повіту Кук, відкрила у своєму бюрі мистецьку виставку учнів Української школи мистецтва віком від 5 до 15 років. На фото зліва: Гоар Копот, Марія Папас, Александра Копот, Андрій Копот, Михайло Копот і Генеральний консул України в Чикаго Борис М. Базилевський.

Союз Українок Америки

та

Конвенційний Комітет

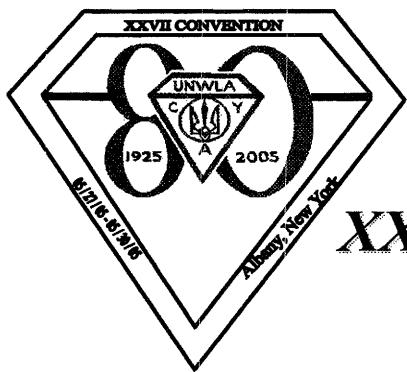
запрошує українську громаду

на

XXVII КОНВЕНЦІЮ СУА

якою відзначає

80-ліття СУА

В готелю: Albany Marriott Hotel, 189 Wolf Road, Albany, NY

Дата: від 27 – 30 травня 2005 року

- Жінки українського походження в мідії
- Вручення молодим жінкам українського походження нагород за видатні професійні досягнення
- Спільний полуденок/відзначення
- Вечера і програма з нагоди 80-ліття СУА
- Достойний Гість – Ліля Григорович,
Голова Союз Українок,
Депутат Верховної Ради

Конвенційний Бенкет -- 29-го травня о годині 6:30

За дальшими інформаціями:

Віра Старух @ lvstaruch@aol.com

або (845) 626-2058

www.unwla.org

„Ради нас...

(Закінчення зі стор. 3)

Але саме в той час, коли зло нібито тріумфувало, Христос воскрес, подолав смерть і всі негідні диявольські затії! Той, хто усім серцем переживав літургійні страсні відправи та заглиблювався в роздуми над згаданими подіями, сприйме перше привітання на Великдень „Христос воскрес!” як справжню Добру Новину – клич перемоги, остаточне подолання всього злого.

Проте, аналізуючи події, які сьогодні висвітлюють засоби масової інформації, у нас зароджується сумнів: чи справді все зло переможене? Чому майже через 2000 років після Христового Воскресіння зла в світі не поменшало, чому воно таке кричуще? Чи не міг Христос раз і назавжди його усунути?

Своїм воскресінням Христос довів, що має владу й силу здійснити будь-яке добро й усунути всяке

зло. Людина як створіння, наділене розумом і свобідною волею, через свою гріховність стала причиною неладу та суспільного зла. І виправити те, що накоїла, самостійно не в силі. За своїм спасенням пляном Господь закликає нас боротися зі злом і чинити добро. Таким є наше покликання. Нинішній празник Христового Воскресіння вчить нас, що з допомогою Господа, який подолав смерть, можна протистояти злу і його перемагати. Його перемога є підставою нашої перемоги, якщо ми широко станемо причасниками Господа в усіх проявах нашого щоденного життя.

Якщо ми все-таки відчуваємося пригноблені, то це тому, що нам бракує віри, – бракує переконаності в тому, що віра в Господа може впливати на наше людське буття. Всевишній хоче допомогти нам. І коли ми поєднуємося з Ним у молитві, коли виконуємо Його заповіді, ми маємо за союзника самого Бога в нашій боротьбі зі злом. Для того Він до нас прийшов, для того і воскрес!

Сьогодні в світі намагаються усунути Бога з особистого, а тим більше – зі суспільного життя. Нарікання, осудження, знеохочення набуває широкого розголосу, що зроджує враження, немовби лихо панує над світом. Таким настроям ми маємо протиставити нашу віру в Христове Воскресіння та в Божу всемогутність. Яким же великим духовним піднесенням може бути для нас усвідомлення, що насправді ми спроможні замінити те, що зле, на те, що добре! Це робить Великдень не тільки радісним, але й, найголовніше, – дуже важливим святом.

Вітаю Вас усіх зі святим празником і бажаю Вам якнайтісніше єднатися з Воскреслим Господом – переможцем смерті та всякого зла!

Христос воскрес!

Дано в м. Римі, при соборі Святої Софії, в Акафістову суботу, дня 16 квітня року Божого 2005

+ ЛЮБОМИР

„Так, це...

(Закінчення зі стор. 3)

час нашої тимчасової мандрівки цим світом. Ми ж створені, щоб, наподоблюючи Христа, приносити світові Його любов, Його співчуття і Його мир. Чи ми духовно приготувані довершити це наше завдання? Так, ми підготовлялися до цього протягом Великого посту нашими молитвами і частим євхаристичним єднанням, прийманням дорожніх Крови і Тіла Господа і Спаса нашого Ісуса Христа. Отже, ми готові і завжди будемо готові.

На Великдень – в неділю Воскресіння – ми з трепетом відзначаємо ту дійсність, що Сила Божа проявилася не лише тоді, коли ця подія відбулася, але що та Сила проявляється й тепер. Пасха – це не лише подія минулого. Це вічно присутня дійсність. Сила Божа, виявлена у Воскресінні, відкриває нам той факт, що всі проблеми, які ми лише можемо собі уявити, були вже розв'язані. Ця Сила діє в нас глибоко всередині і підтримує нас у нашій місії, на шляху до повноти життя та подає нам силу досягнути його. Недавно ми були свідками того, як сила людей, зібраних в мирі і єдності, спричинила передачу влади в нашій рідній Україні і назавжди змінила обличчя народу. Це – та сама сила, що може змінити і світ.

Запевняємо вас усіх, наших улюблених духовних дітей, у постійних молитвах за кожного з вас у час, коли ви робите зусилля, щоб виконати свою частину нашої спільної місії. Просимо згадувати і нас у ваших широким молитвах.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

+ КОНСТАНТИН,

Митрополит Української Православної Церкви в США і діаспори

+ ІВАН,

Архієпископ Української Православної Церкви в Канаді

+ АНТОНІЙ,

Архієпископ Української Православної Церкви в США

+ ВСЕВОЛОД,

Архієпископ Української Православної Церкви в США

+ ІОАНН,

Архієпископ Української Православної Церкви в діаспори

+ ЮРІЙ,

Архієпископ Української Православної Церкви в Канаді

+ ЄРЕМІЯ,

Єпископ епархії Української Православної Церкви в США на Південно-Східному узбережжі

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 6 ТРАВНЯ 2005 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. – Річні загальні збори 70 Відд. „Українського Прогресивного Ключа” УНСОюзу відбудуться о год. 6-й веч., в Українському Народному Домі за адресою: 90-96 Fleet St., Jersey City, NJ 07306. Ласкаво запрошуємо усіх членів відділу.

Управа 70 Відділу УНСОюзу

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії** пропонує
безпосадкові рейси літаками Boeing 767
НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ, КИЇВ – НЬЮ-ЙОРК

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса,
Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків,
Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва,
Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент,
Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін,
Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINE AIRLINES

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити
і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

Сергій Сікорський: „Я готовий допомагати Україні”

Під час візиту Президента України Віктора Ющенка до Сполучених Штатів Америки відбулась його зустріч з Сергієм Сікорським – сином ушанованого конструктора літаків та вертолетів Ігоря Сікорського. Про цю подію Сергій Сікорський розповів журналістові Анатолієві Гороховському з Чикаго.

Ігор Сікорський
на обкладинці журналу „Тайм“

– За яких обставин відбулася у квітні ваша зустріч з Президентом України?

– За кілька днів до початку візиту В. Ющенка до Америки я отримав від Посла України у США Михайла Різника листа, в якому йшлося, що Президент має бажання зустрітись зі мною. Коли приїхав до Вашингтону, мене запросили до його резиденції Блер Гавс, яка знаходилась поруч з Білим домом.

Президент радо мене привітав, сказав, що йому приємно розмовляти з сином ушанованого авіаційного конструктора, творча діяльність якого багато років тому по-

чалась у Києві. Віктор Ющенко поцікавився моїми враженнями від відвідування України, зокрема Харкова, а також діяльністю компанії, створеної моїм батьком на американській землі, яка займається зараз випуском гелікоптерів. Глава держави сказав, що у Києві зберігся будинок, в якому народився мій батько, і владою будуть вжиті заходи до його відновлення і влаштування там музею Ігоря Сікорського. Я запевнив Президента, що всі особисті речі, які належали батькові, будуть передані до музею. До цієї заяви приєдналися мої брати: Микола, за професією скрипаль, Ігор, який став адвокатом, та Георгій – спеціаліст з комп'ютерної справи. Усі вони також були запрошені на зустріч з Президентом.

Після завершення бесіди Президент підвівся з-за столу і прочитав Указ про нагородження мене орденом князя Ярослава Мудрого, в якому зокрема сказано: „За значний особистий внесок у розвиток зв'язків між Україною та Сполученими Штатами Америки у галузі авіації, популяризації науково-технічних досягнень української держави нагородити орденом князя Ярослава Мудрого 5-го ступеня Сергія Сікорського – представника компанії „Сікорський Айркрафт корпорейшен“, громадянина Сполучених Штатів Америки”.

Після цього Президент вручив мені високу нагороду і запросив відвідати Київ у зручний для мене час. Я твердо переконаний, що

Україна має можливість будувати і продавати вертолети на світовому ринку. Ці слова я повторив на завершення зустрічі з високим гостем. І додав, що все залежить від мене для вирішення цієї проблеми я готовий зробити.

– Відомо, що Ігор Сікорський у 1919 році залишив зайнятий більшовиками Київ і виїхав до Америки. Як склалася доля вашого батька у Новому світі?

– Мій батько відкрито говорив, що не визнає більшовицької влади, засуджує терор, до якого вдались комуністи. Чекісти наказали йому негайно вибиратись з міста, в іншому випадку – в'язниця. Одночасно з Києва було депортовано 17 видних представників інтелігенції. Назву тільки два прізвища, які мені запам'яталися – це академік Єфремов та професор Корчак-Чепурковський.

В перші роки перебування в США батькові було тяжко, він викладав в різних навчальних закладах. Ця праця не приносила йому ні заробітку, ні морального задоволення. До своєї улюбленої праці батько повернувся лише у 1923 році. І це стало можливим завдяки допомозі, яку знаменитий композитор Сергій Рахманінов надав батькові. Він позичив йому 5000 доларів, а на той час це були великі гроші, які дали можливість створити компанію з виробництва літаків.

– Що слід вважати першою творчою вдачею батька на американській землі?

– Гадаю, що то була амфібія S-38, яка у 1934 році встановила два світових рекорди: один – з швидкості, а другий – з вантажопідйомності. А потім була амфібія S-43, яка, між іншим, потрапила до популярного фільму „Волга-Волга”. Успіхи надихали батька на нові творчі звершення. За короткий час він створив ще кілька моделей повітряних кораблів, зокрема чотиримоторний човен, який використовувався на трасах, прокладених через Атлантику.

Від часу створення фірми і до 1939 року Ігор Сікорський створив 15 різних моделей літаків. А потім повернувся до свого першого кохання, маю на увазі гелікоптери. Батько першим почав будувати турбінні машини, вертолети-амфібії, на його повітряних апаратах були вперше здійснені лети через Атлантичний та Тихий океани. Зараз дві третини бойових вертоле-

тів, які знаходяться на озброєнні американських збройних сил, виготовлені фірмою Сікорського.

Варто зауважити, що усі президенти США, починаючи від Айзенгавера, користуються машинами мого батька. На їх бортах красується ім'я – Сікорський.

– А тепер просив би розповісти про себе...

– Я народився в Америці, 1 лютого 1925 року, нещодавно мені сповнилося 80 років. На здоров'я не скаржусь, маю посвідчення на право управління літаком і нерідко користуюсь ним. Люблю з вітерцем проїхатись на мотоциклі.

Моїм вихованням займався переважно батько. Ще в дитячі роки я твердо вирішив, що моє майбутнє буде пов'язане з небом. В роки Другої світової війни я служив в авіації, а після війни здобув вищу освіту в італійському університеті. З того часу почалась моя служба в компанії батька, яка тривала аж до виходу на пенсію. Мені довелося багато років перебувати за кордоном, допомагаючи освоювати виробництво вертолетів. Одночасно опанував чужомовні мови, зокрема російську, німецьку, французьку, італійську і трохи японську.

– Чи довелося вам бувати в Україні?

– Моє перше відвідання України сталося на початку 1960-их років. Прилетів до Москви у складі американської авіаційної делегації і тільки-но ступив на землю, як до мене звернувся представник відомого українського конструктора літаків Олега Антонова, який передав його запрошення приїхати до Києва, бути його гостем.

Олег Антонов познайомив мене з столицею України, показав будинок, в якому народився батько і який належав моєму дідові – відомому професорові психіатрії, науковими працями якого досі користуються лікарі-практики.

Мені ще кілька разів випало бути у чудовому Києві. Остання моя поїздка в Україну сталася у серпні минулого року. Я приїхав до столиці на запрошення товариства імені Ігоря Сікорського і мав можливість спостерігати змагання вертолетників на льотвищі під Харковом.

Харківський авіаційний завод – це передове підприємство і я бажав би мати таке ж. Мені подарували модель літака Ан-140, який зараз випускають харків'яни. Вони справжні молодці, роблять літаки відмінної якості.

Сергій Сікорський в кабіні літака

Фото: архів родини Сікорських

17 травня Руслана Лижичко співатиме на підтримку ФДДЧ

КИЇВ. – 17 травня переможниця „Евробачення-2004”, співачка Руслана Лижичко проведе в Києві благодійний концерт на підтримку медичних програм Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ). Кошти від концерту підуть на закупівлю сучасного обладнання для відділень інтенсивної терапії новонароджених в лікарні Києва та Дніпропетровська, а також на потреби реабілітаційного центру для дітей з особливими потребами „Джерело”, що у Львові. Благодійний концерт є офіційним заходом, який проводиться в рамках „Евробачення”, про нього вже знають в усій Європі. Відбудеться концерт за день до півфіналу „Евробачення-2004” в розважальному комплексі „Арена” – офіційному євроклубі пісенного конкурсу. На ньому будуть присутні близько 2 тис. журналістів, представники офіційних делегацій та інші гості Евробачення. Руслана відмовилась від гонорару і повідомила, що планує займатися благодійністю і надалі, співрацюючи з ФДДЧ. За інформацією щодо квитків можна звертатися на тел.: (380-44) 494-1535 або на електронну адресу: ccrf@voliacable.com

На фото: Руслана Лижичко (в центрі) серед активістів ФДДЧ.

Олена Вельгаш,
директор представництва ФДДЧ

СПОРТ

В УСО „Тризуб”

Загальні збори товариства

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 20 квітня на „Тризубівці” в Горшамі, Па., відбулися п'ятдесят п'яті загальні збори УСО „Тризуб”. Збори відкрив уступаючий голова Євген Луців, а о. Василь Буняк промовив молитву. На заклик голови присутні однохвилинною мовчанкою вшанували членів осередку, які в минулій каденції відійшли у вічність, а між ними – відданий працівник УСО „Тризуб” св. п. Володимир Сімків.

За діяльність в минулій каденції звітували члени уступаючої управи: Адріян Гаврилів – загальні фінанси, Іван Німчук – фінанси спортової ланки, Тарас Козак – звіт спортової ланки, і Любомир Лучанко – за контрольну комісію. Після звіту управи Євген Луців вручив Михайлові Юрчакові, провідникові головної дружини копаного м'яча, чашу УСЦАК-у, що присутні прийняли оплесками.

Після уділення абсолютній уступаючій управі вибрано нову управу, яку очолив Ігор Чижович. Комітети очолили: Орест Лесюк, Богдан Сірий, Ярослав Козак, Ігор Конрад, Ніка Чайківська, Григорій Долинський, Віктор Голубовський, Ігор Шуст і Микола Бойчук. Юрій Фаріон – правний радник, о. Ярослав Курпіль і о. Василь Буняк – капеляни УСО „Тризуб”. Головою Спортової ланки став Тарас Козак.

Новообраний голова І. Чижович накреслив план праці на наступну каденцію: докінчити дві нові площі для копаного м'яча і створити фундацію для УСО „Тризуб” з незалежним проводом від управи Осередку.

Загальні приходи УСО „Тризуб” в 2004 році становили 114 тис. дол., а витрати – 101 тис. дол. Число членів – 525. Приходи Спортової ланки – 88 тис. дол., а витрати – 70 тис. дол. Активним спортом є копаний м'яч, гольф, теніс і плавання.

Голова УСО
Ігор Чижович

Методій Борецький

Футбольні змагання

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – Перша половина футбольного сезону закінчилася, а друга починається цього місяця. В „Тризубі”, виступає 21 команда – перша чоловіча і 20 молодих, з того 16 хлоп'ячих і 4 дівочих.

В першій половині сезону чоловіча команда є на другому місці – однією точкою від першого (6 виграних і 4 нерішені) в „Мейджер дивізії юнайтед сакер лізі” Пенсильванії. В зимовім турнірі, в закритій залі, „Тризуб” програв у фіналі, посівши друге місце. Тренер команди – Петро Борецький, а менеджер – Михайло Юрчак.

14-15 травня на кортах „Тризубівки” відбудеться 18-ий весняний тенісовий турнір. Як і в минулих роках, цей турнір проведе Юрій Савчак, ланковий тенісу.

27-30 травня відбудеться четвертий Тризубівський відкритий турнір молодіжних дружин хлопців і дівчат у віці від 8 до 19 років. Минулого року в цій турнірі взяли участь 85 команд. По інформації щодо цього турніру можна звертатися до Данила Ниша. Тел.: (215) 704-6144, або в Інтернеті: www.unitournament.org, www.tryzubsports-center.org.

18-19 червня на „Тризубівці” відбудеться футбольний турнір перших команд на першість Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК)-Схід. Переможець цього турніру зустрінеться з першуним УСЦАК – Захід/Канада за загальний чемпіонат. УСО „Тризуб” є діючим чемпіоном УСЦАК.

На „Тризубівці” добудовано нові футбольні площі, так що цього року будуть до вжитку 4 повні грища і 3 грища для дружин до 12 років.

Ярко Козак

Бокс

У німецькому місті Дортмунді українець Володимир Кличко 23 квітня отримав свою 44-ту перемогу на професіональному ринзі, перемігши технічним нокавтом кубинця Елісіо Кастільо, який до цього не зазнав жодної поразки в своїй професійній кар'єрі. За 17 секунд до завершення четвертого кола В. Кличко двійкою з лівої та правої відіслав Е. Кастільо на підлогу рингу. Рефері відкрив рахунок, Кастільо намагався піднятися, але не тримався на ногах – і суддя зупинив бій. Отже, технічна перемога нокавтом Володимира Кличка.

За два останні роки після поразки від Корі Сандерса Кличко-молодший потрапив у „чорну смугу”, і всі його наступні двобої, аж до сьогоднішнього, наводили на думку, що українець вже не зможе вийти на свій попередній рівень. Поразка від Лаймона Брюстера, побиття Фабіо Молі, невиразна перемога над Даварлілом Вільямсом – це все поєдинки, які не можна занести до активу Володимира.

Бій же проти Елісіо Кастільо мав стати для Кличка черговим днем народження у професіональному боксі і показати, наскільки широко простягають його амбіції. Кличко змінився в кращий бік. Вже з першого кола двобою з Кастільо Кличко встановив свою дистанцію і свої правило бою і розпочав бомбардування лівою голови Кастільо. Кубинець, у свою чергу, мав за мету вимотати українця, він багато рухався, намагався бити в корпус, але для Кличка ці удари не були страшними. Друге коло пройшло також за сценарієм українця, хоч серйозно пробити Кастільо Кличку не вдавалося. Відзначимо, що два перші кола Кличко відбokusував практично однією лівою, і вже по закінченні другої трихвилинки лікарі працювали над обличчям боксера з Куби.

У третьому колі Кличко продовжив впевнено

„вбивати” кулаками голову Кастільо, який не мав навіть шансу на атаку. Ближе до завершення раунду Володимир пустив у хід й правицю і перший же удар українця добряче струсонув Елісіо.

Четверте і, як виявилось, останнє коло Кличко провів найбільш потужно. Українець все частіше турбував ударами правою свого суперника, який боявся ударів з цієї руки... В останні секунди четвертого раунду клясична двійка Володимира відсилає 97-кілограмового Елісіо Кастільо на підлогу рингу. Шкода, що бій Володимира з Кастільо не був претендентським за версією „IBF”, а то вже найближчим часом можна було б очікувати двобою Кличка-молодшого за титул чемпіона світу „IBF” з Крісом Бьордом. Також варто відзначити, що навіть після чотирьох кіл Володимир виглядав доволі свіжо і, напевно, зміг би відбokusувати всі 10 кіл на такому ж рівні.

Хоча, нокавт – це також непогано. Надалі все буде залежати від того, з ким із боксерів проведе наступний двобій Володимир. Не виключено, що після перемоги Володимира Кличка його менеджером вдасться домовитися про зустріч за пояс чемпіона світу.

Важка атлетика

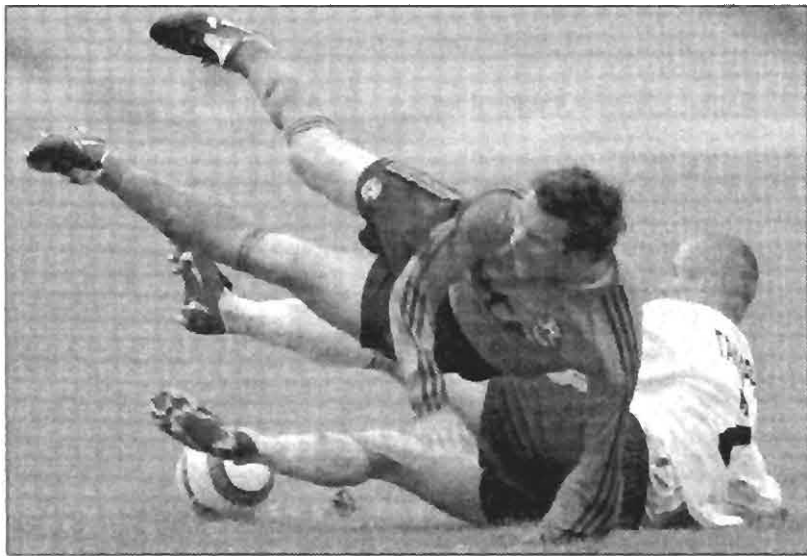
Вікторія Шайморданова з України стала чемпіонкою Європи з важкої атлетики, перемігши в категорії понад 75 кг. У ривку вона підняла 125 кг, а в поштовху взяла 145 кг, набравши в сумі 270 кг. Срібло в цій ваговій категорії ще в одній представниці України – Юлії Довгалі. У ривку Юлії підкорилося вага в 120 кг, а в поштовху вона підняла штангу в 140 кг. Бронзову медаль здобула болгарка Йорданка Апостолова, що у сумі набрала 242.5 кг. На цьому змагання жінок закінчилися. Відзначимо, що на рахунку українки на першості континенту у Софії одна золота, одна срібна та дві бронзові медалі.

Спортова неділя у Києві очима фоторепортерів

Член скавтської організації долає перешкоди під час показових виступів у Гідропарку в Києві 24 квітня. У такий спосіб члени дитячо-юнацьких організацій Києва відзначили День Землі.

Фото УНІАН

Гравець футбольного клубу „Арсенал” (Київ), відбирає м'яч у гравця клубу „Шахтар” (Донецьк) під час гри Чемпіонату України з футболу у вищій лізі 24 квітня в Києві. Гра закінчилася внічию (1-1).

Фото УНІАН

Учасники дитячого конкурсу „Містер Мускул” з культуризму під час Міжнародного турніру „Чаша Олімпу” в Києві 24 квітня. У турнірі взяли участь спортсмени Білорусі, Литви, Росії і України.

Фото УНІАН

НА ДОЗВІЛЛІ

Запрошує український курорт Трускавець

Старовинне місто Трускавець тепер з висоти пташиного лету нагадує велику метрополію. Це містечко у передгір'ях Карпат вперше згадується в літописах у 1462 році як власність польських королів. Після 1776 року містом володіла Австро-Угорщина.

У XIX столітті стали відомі трускавецькі мінеральні води і озокерит, якими лікують захворювання печінки, жовчних шляхів, порушення об-

міну речовин. Серед них особливо популярна „Нафтуся“. Загалом у Трускавці є 14 природних мінеральних джерел та поклади „гірського воску“ – озокериту. Створено довготривалу концепцію розвитку курорту, яка має бути здійснена до 2011 року. Її кошторис – понад 59 млн. доларів США.

Фото УНІАН

Пори року Зоряни Щур

Зоряна Щур народилася 14 лютого 1991 року в селі Сільце на Підгаєччині. Закохана в природу свого краю, небайдужа до всього прекрасного. Вважає, що поезія – це життєва необхідність. Захоплюється музикою, малюванням. Неодноразово друкувалася в районній газеті „Земля Підгаєцька“, брала участь у Всеукраїнському конкурсі „Здоров'я очима дітей“ і здобула перемогу в районному конкурсі „Об'єднаймося ж, брати мої!“

Вірші Зоряни Щур надіслала до „Свободи“ Ірина Тхорик з Бінгемтону, Н. Й.

Листопад

Пливе листопад у човні,
Літають жовті кораблі.
Останнє листя опадає,
Вітер стогне і співає.
Часто падають дощі,
Дні смутніші, і не ті.
Віють холодом слова:
„Іде мороз, іде зима“.

Зимонько-снігуронько!
До нас не поспішай.
Не замітай ти листячка,
Прошу, не замітай!
Бо ці листочки жовті,

Мов золоту кругом.
Нагадують про сонечко,
Про літнє тепло.
Не навівай ти холоду
На ліс, горобину.
Не запорошуй білим снігом
Червону калину.

Наче в казці ліс зелений.
В ліску пташині голоси.
Пахучим килимом барвистим
Схилюсь трави до води.
В руці тримаю стиглий колос –
І чую силу від землі.
Тобі, Україно, щастя бажаю,
Щасливої долі я хочу Тобі!

Сиджу над річкою одна.
Туман – мій друг,
роса – подружка.
Я чашу болу п'ю до дна,
А ззаду – одинока грушка.
Вона стоїть собі одна,
А я одна лише під нею.
У неї долі більш нема,
Я ж розминулася з своєю...
А річка вже тече у даль,
Кудись тихесенько – далеко.
Мені себе зовсім не жаль,
Бо це – неначе клик лелеки.

Зима

Біла зима
Прийшла до нас здаля.
Усе заморозила,
Діамантами укрила.

І красунечку-берізку
Теж причепурила.

Матуся

Я люблю свою матусю,
До якої притулюся.
Все матуся зрозуміє,
Обійме і пожаліє.
Гарних віршиків навчить
І від зла охоронить.

Зажурена вербиця

Вербиця зажурилась –
У воду задивилась.
Чому вона дуже сумна,
Така красунечка-верба?
Мабуть, осінь наступила
І її всю оголила...

Серед кішок – свійських і диких...

Фото: УНІАН

З празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітаємо

РОДИНУ І ПРИЯТЕЛІВ

та бажаємо

всього добра, радісно провести свята

ЯРОСЛАВА І ЯРОСЛАВ БУКАЧЕВСЬКІ

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ЗНАЙОМИМ І ПАЦІЄНТАМ

— б а ж а ю т ь —

д-р Юрій і Христя ДЕМИДОВИЧІ
із сином Андрієм
і донькою Лесею

ПАЧКИ В УКРАЇНУ DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

• РОЗШУКИ •

Розшукую **КУНТІЯ ВАСИЛЯ АНДРІЙОВИЧА**, нар. 1926 р. в с. Поляни, Львівська обл. Останню вістку родина отримала у 1951 р. Має 2 сестри: Ольгу і Іванну. Розшукує син Ольги Кунтій, **Роман Степанович**: 79037 м. Львів, вул. Творча 12/97. Тел.: 293-00-10

• ЗНАЙОМСТВА •

Пенсіонер, бажає познайомитись з пенсіонеркою, віком до 70 років для спільного життя.

Дві пенсії ліпше, як одна.

Тел.: (941) 255-9122

• РІЗНЕ •

Відеокасети
„Я ІДУ в ПРЕЗИДЕНТИ“
„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“
та
„ІНАВГУРАЦІЯ“

можна замовити за адресою:

Petro Vashchuk,
7060 E. Parkview Dr.,
Parma, OH 44134

(440) 885-2272, (440) 532-9417

e-mail: kozakpetro@yahoo.com

Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанії пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

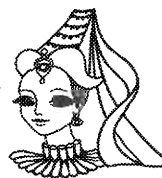
Call Toll Free 1-800-965-7262

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Тел.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanatd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.

Також пересилаємо в інші країни.

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ МАТИ КРАЩІ УМОВИ ДЛЯ ЗРОСТУ ОЩАДНОСТЕЙ,
ТО ЗАВІТАЙТЕ ДО

ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ОЩАДНОСТІ - 2.22%*

П'ЯТИРІЧНІ CD'S - 4.71%**

IRA РАХУНКИ - 4.34%*

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

ВИГІДНО РОЗТАШОВАНІ ФІЛІЇ:

ФІЛІЯ В КЕРТОНКСОНІ:

6325 ROUTE 209 KERTONKSON, NY12446

TEL: 845-626-2938

FAX: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ

226 UNIONDALE AVE, UNIONDALE NY 11553

TEL: 516 565-2393

FAX: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:

32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106

TEL: 718 626-0506

FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:

SRNYFCU @AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:

WWW.SELFRELIANCENY.ORG

ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ БЕЗКОШТОВНО:

1-888-SELFREL

ВЖИВАЙТЕ RELY-ON-US 24/7

ЩОДОБОВИЙ ТЕЛЕФОНІЧНИЙ ДОСТУП ДО ВАШИХ РАХУНКІВ

*ВІДСОТКИ НАРАХОВУЮТЬСЯ У РІЧНОМУ ВІДНОШЕННІ І МОЖУТЬ ЗМІНЮВАТИСЯ БЕЗ ПОПЕРЕДЖЕНЬ. **МІНІМАЛЬНИЙ ВКЛАД ДЛЯ ВІДКРИТТЯ СЕРТИФІКАТІВ - 500 ДОЛЯРІВ., ПРИ РОЗІРВАННІ УМОВИ НАРАХОВУЄТЬСЯ ШТРАФ. ЗВЕРТАЙТЕСЯ У ВІДДІЛ ЧЛЕНСЬКИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ДОКЛАДНІШИХ ІНФОРМАЦІЙ.

Життєвий шлях Ірени Щерби-Маланчук

Першого листопада 2004 року закінчилася життєва мандрівка моєї дорожчої дружини Ірени Щерби-Маланчук. Покійна залишила по собі написаний власноруч її життєпис, який ласкаво прошу помістити у „Свободі”.

Петро Щерба,
секретар 173-го Відділу УНСоюз
Вільмінгтон, Делевар

Я народилася 28 листопада 1925 року в Перемишлянщині, де мій батько, Григорій Маланчук, учителював. Була наймолодшою в родині, мала двох братів і дві сестри. Коли батько пішов на емеритуру, родина переїхала до Винників біля Львова, я доїжджала, як багато інших, поїздом до Львова, до школи. Батька вибрали головою „Рідної школи”, він організував всіх по maturі студентів та учителів і закладав вакансійні заняття для дітей, де вивчали історії України, літературу, спів. Підготував театральну виставу „В чужому пір’ї”, яку ставили два рази у Винниках та їздили з виступом до сусідніх сіл Підберізець та Підбірців. Брат Ярослав створив у Винниках мандолінову оркестру, яка супроводжувала спів дітей. Батько наш помер в 1937 році. Громада справила йому величний похорон. Мама, Іванна, залишилася жити на малій вдовиній пенсії, але даліше посилала мене і старшу сестру Славу до Львова, до школи.

Війна розкидала родину Маланчуків в різні сторони. Хтось з добрих приятелів порадив мені навчитися друкувати на машинці, що потім в житті придалося.

Коли надходили другий раз до Галичини більшовики, хто тільки міг – подався на Захід. Я в той час гостювала у приятельській священничій родині. Мама через знайомих передала: „Ідемо на Захід”. Отак я з приятелями поїхала на Захід, з надією, що зустрінуся з мамою. В розгари мандрівки через Польщу, Словаччину, хоч нас було багато людей, всі опікувалися одні одними. Опинилися в Австрії, в Грацу, в дерев’яних бараках, по таборах. Мене забрали до праці у фабрики танків. Праця була тяжка, а ще до того летіли на голову бомби – або советські, або американські. Треба було втікати даліше, і ми громадами, через Альпи, подалися на полудневий захід і вже перед закінченням війни, в 1945 році, опинилися в Пінцгав, коло місцевості Целльамзее, де вже нас застали американські війська. Ми ще такого війська в житті не виділи: кидали нам шоколяди, папіроси, сміялися та махали руками...

В тому місті нас багато дісталися до якихось „баверів” на переживання по стодолах, і там ми святкували Великдень 1945 року. З нами було багато священників і вони роздобули дозвіл відправляти Богослуження в каплиці п. н. „Харітас”, де монахині виховували недорозвинених дітей. Негайно утворився хор, знайшлися дяки й ми співали „Христос Воскресе”, заливаючись слізьми.

Закладали якісь комітети. Питає мене один адвокат, чи я вмію друкувати на машинці. – „Вмію”. – „Прийдіть туди й туди – будете мати працю!”. Це був Український Допомоговий Комітет в Целльамзее. Я не знала як тішитися... Цей пан виїхав до Австрії поїздом з меблями, спокійно перевіз свою родину, давав мені писати свої речі (я вже вміла говорити й писати перфектно по-німецьки), але не дав ані одного яблужка, і я весь час була голодна...

Перебувала я в Австрії до 1947 року, коли мною зацікавилася одна американка з IPO. Відшукала мою маму в Німеччині – вистаралася для мене дозвіл переїхати тягаровим поїздом, в яких перевозили фольксдойчерів до родин в Німеччині. А той мамин табір наступного тижня перенесли до Байротського українського табору „Леопольд Касерне”, і там я вже дещо довше замешкала. Зголосилася співати в хорі, яким диригував композитор Іван Недільський, познайомилася з багатьма людьми. Мені тут було до-

бре!.. Ще не встигла розглянутися – кличуть мене до праці в Головному бюро IPO... Що вмію?... Вмію друкувати на машинці... Там я працювала до липня 1949 року.

В тому часі українці з Америки почали висилати т. зв. афідавіти, щоб ми могли виїхати до Америки. Я потрапила в число тих щасливих... Почалися перевірювання – лікарські, політичні через „FBI” і так я опинилася у Філядельфії... І треба було знову йти до фабрики... Одні одних тягнули, бо треба було також заробити на кусок хліба... Я записалася до катедральної парафії на Френкліні і почала співати в хорі під диригентурою Івана Задорожного. О, що то була за радість!

Але фабрика мене мучила... Добре, що знайшлися приятелі, які порадили мені переїхати до Вільмінгтону, Дел., де я дістала працю – теж у фабриці, але вже в лабораторії... Тут я також записалася до парафії св. Миколая і співала в церковному хорі, яким диригував Ярослав Кушнір. Тим часом до Америки, до Філядельфії, приїхала моя мама, Іванна Маланчук, і мій брат Зенон, то я до них їздила майже щотижня.

У Вільмінгтоні парафія св. Миколая була мала, і всі знали одне одного. Там я й познайомилася з Петром Щербою, і ми 30 червня 1954 року побралися. Чоловік мій добрий. Дістався до Вільмінгтону, бо тут мав стрійка. Сам походить з Бродівщини. Був бійцем УПА.

В нас народився 10 червня 1955 року син Євген. Я перестала працювати, щоб виховувати сина по-українськи. Коли він дещо підріс, я кілька років вчила дошкілля при парафії, потім також вчила дітей української мови і співу. Діти мали величезну радість, виступаючи на парафіяльних імпрезах.

В жовтні 1958 року ми заснували у Вільмінгтоні Союз Українок. Було нас 13. Я була першою секретаркою, потім займала різні референтури і все була активно: укладала сценки, провадила хор, дописувала до журналу „Наше життя”. Я мала ту гордість, що для Союзу Українок, на мою адресу, прийшла телеграма від губернатора штату Делевар перед відкриттям пам’ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні. Я це подала до англomовної частини „Нашого життя”.

По приїзді до Америки, довідавшись про УНСоюз на одних зборах Філядельфійської округи, я була приємно здивована і вирішила вписатися в члени згаданого УНСоюзу. Протягом довгих літ у 173-му Відділі виконувала працю касира і з того Відділу була делегаткою на кількох Конвенціях УНСоюзу. Працювала для Союзу і раділа союзними успіхами.

Мій син виріс, закінчив „гайскул” і поїхав на студії до університету в Норт Кароліні. Хата моя опустіла...

Я вже добре вивчила англійську мову... і здивувала свого чоловіка та всіх знайомих, коли виповнила аплікацію на працю в банку „Делавер Траст” і була прийнята. Там я допомагала до пенсії.

Мій син закінчив студії з відзначенням. Дістав державну працю в околиці Філядельфії. Згодом перейшов до іншої фірми, дістав ще ліпшу платню. Зробив „мастер деґрі” у Філядельфійському університеті. Оженився, придбав мені двоє внучат, мешкає в Нью-Джерзі – то ми часто з чоловіком їздимо туди. Як перед тим возили ми сина на Союзівку, до табору, там він здобував часі з тенісу, – так тепер возимо внуків.

Свою внучку Діану я представила дебютанткою на балю інженерів у Філядельфії в лютому 2003 році. Діана тепер в університеті студіює фармацію. Внучок Григорій-Петро, кличуть його по-американськи Грег, ходить до „гайскул”. Вчиться добре, любить плавати, з татом грає теніс, а я живу, радію внуками і для них всіх вимолюю долю...

От, як то Бабця. Так внуки мене кличуть...

В глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що 27 квітня 2005 р. відійшов у вічність на 93-му році життя наш улюблений **БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ**

бл. п.

ФЕДІР ЗАГУМЕННИЙ

нар. 31 січня 1913 р. на Київщині,
учитель середніх шкіл

ПАНАХИДА відбудеться в понеділок, 2 травня 2005 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, 1600 Stuyvesant Ave., Union NJ.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 3 травня 2005 р., в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі в С. Бавнд Бруку.

У смутку залишені:

доньки – ЄВГЕНІЯ БАБЕНКО-КЛЮФАС з мужем ЮРІЄМ
– НАДІЯ ЗАКАМАРОК
– КАТЕРИНА СТЕЦЮК з мужем ЮРІЄМ
син – ЕДВАРД з дружиною ЛИН
внуки – ЮРІЙ, ТАТЯНА
БОГДАН, ГАНЯ, НАТАЛКА,
МАРКО, ПЕТРО
CAROLE – ANN
одинадцять правнуків
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам’ять!

У 40 ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

ГАЛИНИ ЄНСЕН (ПОЛТАВИ)

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в суботу, 7 травня 2005 р. о год. 10-й ранку

в українській православній церкві Всіх Святих
при 11 вулиці, поміж 2 і 3 Авеню в Нью-Йорку.

Після Служби Божої запрошуємо
на поминальний обід у церковній залі.

Донька ДАРІЯ ДИКА з родиною

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами

на цвинтарі в Бавнд Бруку і

перенесенням Тлінних Останків

з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ’ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У світлу пам'ять Михайла Федака

колишнього районного провідника ОУН на Лемківщині.

23 березня 2005 року помер у Торонто, по довгій недугі, Михайло Федак-Смирний, залишивши у глибокій жалобі дружину Марію, доньку Миросю з чоловіком Михайлом і дітьми, донькою Наталкою і сином Маркіяном, сина Мстислава з дружиною Іванкою і доньками Лією і Кірею, сестру Анастасію з донькою Марією і чоловіком Іваном, та дітьми Анною, Григорієм і Александром, із сином Лешком і його дітьми, донькою Міланею і синами Ремком і Томком. Також Покійний залишив у жалобі молодшу сестру Анну з чоловіком Романом з донькою Мотрею, її чоловіком Ігорем і сином Андрієм з дружиною Юлією. Прощала у вічність пок. Михайла ближча і дальша родина розкинута по цілому світі. Останню пошану віддали пок.

Михайлові представники української громади Торонто і друзі по зброї ОУН і УПА. У вічну пам'ять Смирного виголосили промови: отець Шумелда, проф. Потічний, Мирослава Дякун, Наталка Дякун, пані Дрогобицька і Роман Мац.

Покійний відійшов у вічність у час найбільшого відгону боротьби в УПА у сьогодиншній Україні, коли Президент України Віктор Ющенко постійно повторював клич УПА „Воля Народові, Воля Людині“ і свою промову на Майдані закінчив привітом ОУН і УПА „Слава Україні, Героям Слава“, також цим привітом закінчувала свою промову Юлія Тимошенко.

На Майдані співали популярні хіти, традиційні українські пісні, а також пісні УПА, особливо бойову пісню „Лента за лентою“. Багато із учасників подій на Майдані ділилися інформацією про участь своїх рідних у лавах УПА, а деякі навіть давали про це інтерв'ю до преси. Режисер Помаранчевої революції Тарас Грималюк зауважив, що народ не складав пісні про Червону Армію, а натомість зложив сотні пісень про УПА, і зробив висновок, що народ тонко відчуває, хто є його вірним борцем за вітчизну.

Найяскравішою паралеллю між борцями за Україну на Майдані і воїнами УПА в лісах і в бункрах в час і після Другої світової війни відчувалась духовна потреба при кожній нагоді молитись Богу. Їх наслідники на Майдані, разом з віруючими різних конфесій, молились за успіх Помаранчевої революції. Воїни УПА посвячували свої криївки і бункри, так як переможці Майдану посвячують свої міністерські кабінети.

Покійний Михайло без сумніву був одним із тих борців ОУН і УПА, які є співтворцями сьогодиншньої вільної України. Він прибув до Західньої Німеччини у 1948 році і не вагався повернутись рік пізніше назад на терени, в яких він воював.

Роман Мац

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого та незабутнього СИНА і БРАТА

бл. п.

ОЛЕГА КУЗЬМИ

буде відправлена

ПАНАХИДА

та **ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА**

на могилі Покійного

в Провідну Неділю,

8 травня 2005 р., о год. 1-й по пол.

на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родину, приятелів і знайомих просимо про молитви та участь у відправах

Мама НАДІЯ та сестра МИРОСЛАВА з родиною

Ділимося великим горем, що 13 квітня 2005 р. несподівано
з Волі Всевишнього відійшла з життя у вічність, проживши
тільки 16 років, наша найдорожча і улюблена
ДОНЕЧКА і ВНУЧКА

св. п.

ОКСАНА БЕЛЕНДЮК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 і 18 квітня з католицької церкви св. Тройці у Сілвер Спрінг, Мд. Покійну похоронено на цвинтарі Gate of Heaven, Bethesda, MD.

Залишені у глибокому смутку:

батьки – ЛІДІЯ і АРТУР БЕЛЕНДЮК
бабця і дідо – ЛІДІЯ і МИХАЙЛО БЕЛЕНДЮК
дідо – ЮРІЙ СОЛТИС
тети – ХРИСТИНА БЕЛЕНДЮК з родиною
– МАРІЯ СТОПНИЦЬКА з родиною
– ВІРА ПОГОРЕЦЬКА з родиною
– АННА ЮРКІВ з родиною.

Спи, дорога Оксанко, ми завжди будемо пам'ятати
Твоє усміхнене личко, яке приносило нам
так багато щастя і радості.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в п'ятницю, 22 квітня 2005 р. відійшла у вічність на 93-му році життя наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ, СЕСТРА і СВАХА

бл. п.

КАТЕРИНА БУК

з роду **СМОТРИЧ**

учителька

нар. 18 листопада 1911 р. в Медиці, біля Перемишля.

ПАНАХИДА відбулася 26 квітня 2005 р. в похоронному заведенні Donovan Funeral Home, Goshan, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27 квітня 2005 р. в St. Mary's Church, Washingtonville, NY.

Тлінні останки Покійної похоронено на цвинтарі св. Духа в Hemptonburg, NY.

У глибокому смутку залишилися:

донька – ХРИСТИНА ПЕЛЕНЬСКА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
син – ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
донька – ОКСАНА БОГОСЛАВЕЦЬ з чоловіком БОГДАНом
внучка – ОЛЕКСАНДРА РАТИЧ з чоловіком РОМАНом
внук – ДАМ'ЯН БУК
внучка – НАТАЛІЯ БОГОСЛАВЕЦЬ
правнук – МИКОЛА РАТИЧ
правнучка – АННА СОФІЯ РАТИЧ
брат – ВОЛОДИМИР СМОТРИЧ з Родиною у Львові
сваха – СТЕФАНІЯ МОРОЗ
та ближча і дальша родина в діаспорі та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви
на українські церковні, культурні та громадські цілі.

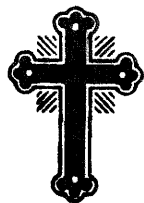
SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
з РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що 11 квітня 2005 р.
відійшов у вічність на 82-му році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО І БРАТ

бл. п.
ДМИТРО ПИРІГ

Залишені в глибокому смутку:

- дружина – АННА
- сини – ВОЛОДИМИР з дружиною РОЗАЛІЄЮ
- ІВАН з дружиною ДЖИНІ
- внуки – ЛЕСЯ з родиною
- МИХАЙЛО
- КЕЛИ з родиною
- КЕТИ з родиною
- правнуки – ЕЙДА
- ЕМА
- сестра – СТЕФАНІЯ
- ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

Зі смутком і великим жалем повідомляємо рідних,
приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 18 березня 2005 р.
відійшов у вічність мій найдорожчий
МУЖ

бл. п.
**ОСИП ВАСИЛЬОВИЧ
ГОЛОВАЦЬКИЙ**

нар. 19 березня 1919 р. у с. Мотилиця, коло Тербовлі.

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбулися 21 березня 2005 р., о год. 10-ій
ранку в катедрі св. Миколая в Купер Ситі, Фльорида. Завершив відправи
прот. Віктор Полярний. Прах Покійного поховано на Elmwood Cemetery,
Chicago, IL.

Залишив у великому смутку:

- дружину – ЕВГЕНІЮ з дітьми і онуками
- дочку – ЛІДІЮ
- та ближчу і дальшу родину в Америці, Україні і Польщі.

Нехай американська земля буде Йому пухом.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 18 квітня 2005 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.
ВАСИЛЬ ГАВІЛЕЙ

нар. 30 травня 1912 р. у селі Дидьова, Львівська обл., Україна.

Залишив у глибокому смутку:

- дружину – ФЕНЮ
- дочку – ЛІДУ ЯХНИЦЬКУ з мужем ЛЮБОМИРОМ
- сина – ЮРІЯ з дружиною ГАЛЕЮ
- внуків – ХРИСТИНУ ДЯЧЕНКО з мужем ІГОРЕМ
- д-ра МАРКА КАЧАНА
- брата – ДМИТРА з дружиною ХРИСТИНОЮ
- і родиною в Німеччині
- сестер – МАРІЮ І АННУ з родинами в Україні
- швагра – ІВАНА БУТРІЯ з дружиною АНАСТАЗІЄЮ
- племінників – д-р АННУ БЛЮЙ з мужем БОРИСОМ
- і сином АНДРІЄМ
- д-ра ЄВГЕНА БУТРІЯ

та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо, що 19 березня 2005 р.
відійшла від нас у Божу вічність на 81-му році життя
наша найдорожча і улюблена
МАМА І БАБЦЯ

бл. п.
НЕОНІЛІЯ КОССАК
з дому ІВАХІВ

нар. 29 січня 1924 р. у Заруддю на Тернопільщині.

В глибокому смутку залишила:

- дочок – МАРІЮ з чоловіком ТАФІКОМ
- НАКЛИЙ із сином ОЛЕСЕМ
- ІРЕНУ КОССАК з донькою НЕЛЕЮ
- сестру – ОЛЮ НИКИФОРЯК з дітьми ХРИСТЕЮ,
- АНЕЮ, МАРІЧКОЮ І ЄВГЕНОМ з родинами
- племінників – МІРУ ЯЦКЕВИЧ з родиною
- ЄВГЕНА КОССАКА з дружиною ОЛЕЮ
- ЛУКАВІЮ ЛУКОМСЬКУ з родиною
- та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні.

Вічна Її пам'ять!

У 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, ТАТА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п.
МИХАЙЛА КОВБАСНЮКА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в суботу, 7 квітня 2005 р.
о год. 10-ій ранку

в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла
в Джерзі Ситі.

Вічна Йому пам'ять!

- Дружина – НІНА КОВБАСНЮК (ПІНЧУК)
- сини – ВОЛОДИМИР з дружиною і дітьми
- БОГДАН з дружиною, дітьми і внуками
- ПЕТРО з дружиною, дітьми і внуками.

Ділимося сумною вісткою, що 13 квітня 2005 р. у Клівленді, Огайо
відійшов у вічність на 87-му році життя

бл. п.
СТЕПАН КІКТА

колишній кооператор у Ярославі, а на еміграції
довголітній провідний діяч в ділянках релігії, філателії та
Українського Музею і культури.

Похоронений в суботу, 16 квітня 2005 р. на цвинтарі св. Андрія в Пармі,
Огайо.

Залишив у смутку:

- дружину – ЕВГЕНІЮ
- доньку – ХРИСТИНУ з мужем і
- родину в Україні.

Замість квітів Покійний мав бажання
складати пожертви на Патріярший Собор у Києві.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
**Ukrainian Weddings and
Special Events**
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease,
Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine.

Єдиний україномовний „Interventional“
кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07203
(908) 241-5545

1432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забори, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної
діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів
675 дол. + tax (round trip)
480 дол. + tax (one way)
Київ
549 дол. + tax (round trip)
380 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

APON RECORD CO., Inc.
P.O. Box 3082 Long Island City,
NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599
NEW VHS HISTORY OF UKRAINE

**ПРИСЯГА ТА ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНИ – ВІКТОРА ЮЩЕНКА**
VHS Apon-2008 – 2 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 35 дол.

ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ В УКРАЇНІ

APON-2009 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.

ІНАУГУРАЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ

APON-2010 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.

До кожного відео додаємо
авдіо-касету безкоштовно.

KARPATY

Export

Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ**

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави**

**ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ**

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через KARPATY!